

Giới thiệu Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tình

Truyện Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tình của tác giả Bảo Cơ thuộc thể loại truyện teen hay nói về tình yêu đôi lứa đang được rất nhiều bạn trẻ hưởng ứng. Những tình huống bất ngờ sẽ làm cho người đọc cảm thấy thú vị.

Anh là 1 người đàn ông tài giỏi đẹp trai, nhưng từ lúc trung học tỏ tình thất bại, đến nay 28 tuổi vẫn chưa yêu ai và cũng chưa có người con gái nào để anh can đảm tỏ tình, vì nỗi ám ảnh lần đầu tiên tỏ tình thất bại đó.

Nhưng đến khi gặp cô, người con gái xinh đẹp quyến rũ đã làm cho trái tim anh rung động. 1 cô gái xinh đẹp quyến rũ, vì cô cùng ông chủ cũng chính là bạn trai của cô chia tay, vì lòng tự trọng nên cô tự động xin nghỉ việc, thế là thất nghiệp, nhưng lại may mắn gặp được anh, ân nhân và cũng là ông chủ sau này của cô.

Mọi chuyện bắt đầu từ cái đêm cô thất tình.

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Trương Trọng Nhân đang nhìn cô gái ngồi cách đó không xa, vẻ mặt tò mò. Chỉ cách 1 ngày mà gặp cô trong 2 nơi hoàn toàn khác nhau, hoàn cảnh khác nhau mà cách ăn mặc của cô cũng vậy.

Mấy hôm trước vừa vào miền nam công tác, tối hôm qua vừa hoàn thành xong 1 số việc nên muốn uống 1 ly cà phê.

Không ngờ lại vào quán cà phê nhìn thấy 1 cô gái đang hát 1 bài hát cùng đàn ghita, có thể nói giọng của cô ta rất hay, làm cho người ta cảm giác thoải mái, cùng với cách ăn mặc rất dịu dàng cùng với mái tóc dài ngang vai cười yêu đời làm bao người đắm chìm trong sự trình diễn của cô ấy.

Nhưng không ngờ chỉ trong 1 đêm lại gặp được cô ấy thêm 1 lần nữa, đúng là trái đất tròn mà, hôm nay cô mặc 1 chiếc váy đen ôm sát người rất quyến rũ, mái tóc thẳng hôm qua giờ đã thành mái tóc gọn sóng, tuy môi cô không nở 1 nụ cười ngọt ngào như hôm qua nhưng không vì vậy làm mất đi sự hấp dẫn.

Hôm nay hẹn gặp người bạn trong quán bar định về nghỉ sớm bỗng nhiên thấy cô làm anh có cảm giác tò mò, nếu không phải vừa rồi thấy rõ mặt cô anh căn bản không nhận ra cô là cô gái dịu dàng hôm qua mình gặp.

Đang miên man suy nghĩ có nên qua làm quen cô không, thì có 1 người con gái hướng cô đi tới ngồi cạnh cô.

“sao hồi sáng nói với người ta hôm nay có chuyện mà, sao giờ gọi tớ ra đây, tưởng tớ là ai mà muốn kêu đến thì đến, muốn đi thì đi hả?” vừa ngồi xuống Ái Vân đã làm 1 trận liên hồi, làm cô chưa kịp nói gì cả.

“tớ buồn muốn tìm người nói chuyện không tìm cậu thì tìm ai?” cô đáp

“Nhật Vy, sao cậu uống rượu không phải cậu nói ngày mai đi công tác với anh Huy Cường sao” chưa kịp Nhật Vy trả lời cô lại nói tiếp “cậu bị dị ứng với những loại bia rượu mà, ngày mai cậu nổi đầy mẩn đỏ cho coi”

Nhật Vy bình thần trả lời như quen với tính cách của bạn mình, 1 người nói nhiều vô cùng “tự mình chia tay rồi, mình cũng đuổi việc anh ấy rồi”

Ái Vân bất ngờ “sao 2 người chia tay, mà hình như cậu là nhân viên anh ấy mà, có đuổi việc thì là anh ấy đuổi mới đúng chứ”

“cô ngốc này, mình đuổi việc anh ấy có nghĩa là mình xin từ chức đó”

“àh, ra là vậy! vậy còn chuyện chia tay là sao?” lần nữa chưa kịp nghe đối phương trả lời rồi lại tự đoán già đoán non “anh ấy có bạn gái khác hay cậu chán anh ấy rồi, mà không nếu cậu chán anh ấy rồi thì chia tay cậu phải vui hơn chứ, sao ngồi đây uống rượu được. không lẽ cậu mới về quê có mấy ngày mà anh ấy thật sự có người con gái khác sao”

Ái Vân nói 1 hồi rồi mới quay qua nhìn Nhật Vy tìm đáp án, nhưng nhận được là vẻ mặt đỏ lên nhu muốn nổi điên của Nhật Vy.

Trương Trọng Nhân thấy vẻ mặt của cô tức giận thật đáng yêu miệng xuất hiện 1 đường cong khi thấy vẻ mặt đó, chỉ muốn lại chạm vào cái mặt đó thôi, nhưng anh gạt bỏ cái ý nghĩ đó trong đầu tiếp tục nghe lên cuộc trò chuyện của 2 người đó.

Ái Vân thấy Nhật Vy không trả lời sốt ruột hỏi “sao cậu không trả lời mình Nhật Vy”

Nhật Vy tức giận trả lời “người như cậu ở quê mình là sớm bị trông lông heo rồi đó”

Ái Vân hơi lo sợ nói “cậu nói gì mà ghê z” “à mà đó giờ mình cũng xuống quê cậu mấy lần mà đâu nghe chuyện trồng lòng heo đâu, mà sao đòi làm vậy với mình chứ, mình phạm lỗi gì đâu chứ”

Nhật Vy nhăn mày “mình mới đặt ra để chừng trị những người nói nhiều như cậu đó, biết chưa”

“cái cậu này, người ta quan tâm mà vậy đó” Ái Vân uất ức rồi lại hỏi tiếp “vậy giờ nói mình biết lý do được chưa hả?”

Nhật Vy buồn bã trả lời “bạn gái anh ấy trở lại, giờ mới phát hiện lúc trước là do anh trai cô ấy hiểu lầm Huy Cường nên không cho 2 người tiếp tục yêu nhau, còn ép Trúc Ly rời bỏ Huy Cường vì cho là Huy Cường không phải người tốt”

2 năm trước, lúc cô chưa vào làm thư ký cho Huy Cường, anh trai Trúc Ly mở 1 cửa hàng bán đồ điện tử rất lớn, vì cho là quen biết nên hầu hết là nhập tất cả sản phẩm của công ty Huy Cường, nhưng không ngờ đối thủ cạnh tranh của công ty Huy Cường tìm cách tráo đổi 1 số sản phẩm kém chất lượng, lần đó anh trai Trúc Ly rất giận dữ nên bắt cô ấy đi du học và cắt đứt mọi liên lạc với Huy Cường.

Còn Huy Cường vì cho là cô ấy phản bội khi nghe anh tìm đến cô thì thấy 1 người con trai khác ôm cô, thật ra đó chỉ là do anh trai của Trúc Ly dàn xếp thôi.

Tuần trước, lúc cô về quê thì cũng đúng lúc Huy Cường bắt được người đối hàng cũng là người của đối thủ cạnh tranh của công ty, nên vô tình hóa giải được sự hiểu lầm.

Anh trai Trúc Ly cũng nói tất cả sự thật về việc Huy Cường thấy người đàn ông khác ôm Trúc Ly.

Cô đem những gì Huy Cường kể cho coi nói lại cho Ái Vân nghe

“tội nghiệp cậu quá, rồi cậu chấp nhận kết thúc với Huy Cường như vậy hả?”

“không như vậy thì phải làm sao giờ, cậu thừa biết là mình không thích dành giật với người khác mà, có lẽ Huy Cường chưa bao giờ thật sự yêu tớ”

“sao cậu nói vậy, Huy Cường nói với cậu vậy à”

“không, mình nhận ra điều đó từ khi mình thấy Trúc Ly”

“là sao, mình không hiểu”

“cậu biết không, thật ra mình rất giống Trúc Ly, lúc mình đến công ty phỏng vấn, Huy Cường lập tức nhận mình, mình còn tưởng là mình đẹp lại giỏi giang nên anh ấy liền nhận mình” Nhật Vy lắc đầu chán nản “đúng là mình tự giác vàng lên mặt mà”

“đừng nói vậy, cậu thật sự rất đẹp mà, cậu xem, hôm nay cậu như tiêu điểm của bar này vậy, này giờ có nhiều ánh mắt nhìn về hướng này lắm rồi đó”

Nhật Vy nhìn xung quanh đúng như lời Ái Vân nói, có rất nhiều người thấy cô quay đầu lại nhìn hướng ly rượu về cô mời nhưng Nhật Vy chẳng thèm để ý, giờ cô chẳng có tâm trạng đùa giỡn với những người này nữa, cô uống sạch ly rượu trong tay

“tại sao mình lại là cái bóng của người khác chứ”

“đừng buồn nữa, nhìn cậu như vậy mình không chịu nổi. ... huhu” Ái Vân vừa nói vừa khóc

“cậu khóc gì z, người thất tình là mình chứ đâu phải là cậu, sao cậu lại khóc” nhìn thấy bạn khóc về mặt Nhật Vy khó hiểu

“tại mình thấy thương cậu thôi chứ bộ” Ái Vân uất ức nói

“cậu thương mình thì kiếm giúp mình 1 công việc đi, mình hiện giờ là người thất nghiệp rồi” cô buồn bã nói

Ái Vân tò mò hỏi “vậy cậu vào công ty thời trang của nhà mình làm đi” Ái Vân chợt nhớ ra 1 điều “anh Cường chia tay không cho cậu cái gì sao”

Nhật Vy biết rõ bản chất tham tiền của bạn mình nạt dù Ái Vân nhà rất giàu “có chứ, anh ấy nói sẽ cho mình 1 số tiền nhưng mình không nhận, giờ mới thấy tiếc”

“sao cậu không nhận, em gái cậu sắp lên đại học rồi, sẽ rất tốn tiền đó, hay để mình giúp cậu 1 phần nhe, mình cũng xem Nguyệt Vy như em gái mình vậy mà cậu không cần đi hát ở quán cafe nữa” Ái Vân tuy là người rất tham tiền nhưng nhà cô giàu có lại lấy được 1 ông chồng cũng không kém mấy nên đối với Nhật Vy rất phóng khoáng.

Nhật Vy lắc đầu “mình lo được mà cậu yên tâm” rồi cô nói tiếp

“làm sao mình mặt dày mà nhận được, tuy anh ấy coi mình là cái bóng nhưng suốt nửa năm mình quen anh ấy, anh ấy đã cho mình rất nhiều thứ, như chiếc laptop này nè, trước lúc về quê anh ấy tặng mình đó, mình định trả lại nhưng đẹp quá không nỡ, mà tại sao phải trả, coi như phí chia tay đi”

Ái Vân thờ dãi “lúc nào cần mình giúp thì cứ nói với mình mà phí chia tay chỉ có nhiều đây thôi hả, có ít quá không”

“không đâu, còn có 1 chiếc xe nữa, nhưng cậu biết tớ đâu biết chạy đâu, anh ấy nói có thời gian sẽ tập cho mình chạy mà chưa có cơ hội thì game over rồi...haiz”

“cậu đúng là dở hơi,lớn chừng này rồi còn không biết đi xe máy”

“mình biết đi xe đạp nhe”

“đúng là dở nhất gan mà,chỉ có 1 lần tập chạy bị té thôi mà giờ không giám nữa, sợ cậu luôn”

“kệ tớ, tớ là người yêu thiên nhiên bảo vệ môi trường nên không thích đi xe máy”

Ái Vân bĩu môi vì lời nói bạn mình “bởi vậy từ khi xin vào công ty của anh Cường cậu liền chuyển nhà trọ lại gần công ty để tiện cho việc đi bộ chứ gì”

“cậu đúng là hiểu tớ, thật ra tớ biết anh Cường còn yêu Trúc Ly rất nhiều, tuy là lúc chưa hóa giải hiểu lầm anh ấy nghĩ Trúc ly phản bội anh ấy nhưng anh ấy đối xử với mình rất tốt, luôn quan tâm mình,mỗi lần cùng anh ấy đi dự tiệc anh ấy sẽ đi quần áo cho mình lúc bận thì chuyển tiền vào tài khoản của mình cho mình tự mua”

“ngoài tiền lương anh ấy còn chuyển cho mình thêm 1 khoản tiền, mặt dù mình nói không cần”

Ái Vân gật gật đầu “xem ra anh ấy cũng không tồi, nhưng chỉ tiếc là cậu với anh ấy chia tay rồi”

“bọn tớ quen nhau nữa năm nên tình cảm cũng không sâu đậm lắm, nên tớ sẽ cố gắng không buồn, mà tớ là ai chứ, đâu phải lần đầu tớ yêu đâu, việc này chỉ là chuyện nhỏ”

Nhật vy uống 1 hớp rượu rồi nói tiếp “Trúc ly là người con gái tốt, nếu tớ là anh Cường tớ cũng sẽ làm z, tớ biết mình chưa bao giờ có được trái tim người đàn ông đó, nhìn cô ấy rất thuần khiết, 2 người họ ở cạnh nhau rất xứng đôi, nên mình chỉ có thể chấp nhận thua cuộc”

“vậy giờ cậu tính sao”

“tính sao, thì giờ tìm việc làm mới thôi chứ sao giờ, mình không cao thể ở lại công ty để thấy 2 người anh em em trước mặt tớ, tớ sợ mình ganh tỵ sẽ làm chuyện không nên làm mất”

“nếu cậu làm được chuyện không nên tớ cũng mừng, chỉ biết nhường cho người khác” Ái Vân chống cằm rồi nói tiếp “như tớ lấy người đàn ông mình yêu rồi sinh con ở nhà hưởng phúc của chồng không tốt sao”

“biết cậu là người hạnh phúc nhất rồi, thất tình mà gặp cậu nữa chứ, mau biến đi”

“sao cậu đuổi tớ hoài z”

Chưa kịp nghe câu trả lời thì điện thoại của Ái Vân reo:

“Alo..có gì không ông xã”, “được rồi em sẽ về ngay”.

Cúp điện thoại cô nhìn Nhật vy vẻ mặt lo lắng nói “xin lỗi, bảo bối của mình đột nhiên bị sốt mình không thể ở đây với cậu được, đừng buồn mình nhé”

“không sao cậu nhanh về đi, tí nữa mình tự về, đi đường cẩn thận nhe”

“uhm, cậu đừng uống nhiều quá đó” dứt câu Ái Vân liền chạy ra cửa

Nhìn bóng dáng cô bạn khuất dần Nhật Vy buồn bã uống tiếp, nếu cô được như cô ấy thì tốt rồi gia đình giàu có lại được hạnh phúc như ý muốn.

Nhưng cô cũng cảm thấy hạnh phúc tuy không ở gần cha mẹ nhưng họ rất yêu thương cô và cô cũng vậy. cô muốn kiếm tiền để lo cho em gái, vì ba mẹ đã cực khổ lo cho cô rồi, từ khi cô ra trường có rồi đi làm cô muốn thay ba mẹ lo cho Nguyệt Vy 1 phần.

Mãi suy nghĩ mà cô không nhận ra có 1 ánh mắt cách ngang bàn cô ngồi đang nhìn mình và đã nghe hết cuộc trò chuyện của cô.

Trương Trọng Nhân cảm thấy hứng thú với cô gái này, có thể thấy cô ấy rất đặc biệt, cảm giác này anh cũng chẳng lý giải được, có lẽ cô ấy đẹp, quyến rũ và là người không dễ kị chắng.

Quả thật Huy Cường không như những bạn trai trước của cô, anh không lợi dụng cô, không đòi hỏi như người đàn ông khác, có lẽ vì yêu Trúc Ly nên anh tôn trọng cô như tôn trọng Trúc Ly vậy, tuy cô thường cùng anh đi công tác nhưng họ không vượt qua giới hạn, anh thật sự là người đàn ông tốt, cô còn muốn có cùng anh tiến xa hơn,nào ngờ.

“sao những người đàn ông tốt không tới lượt mình vậy, mình không tốt sao” tự lẩm bẩm cô lại uống thêm ly nữa.

Trương Trọng Nhân nghe vậy tự nhủ thầm (còn tôi nè)

Có nhiều chàng trai lại gần mời rượu cô nhưng cô chỉ cười rồi uống tiếp rượu của mình, không để tâm đến những gã đàn ông đó

Sau khi tính tiền cô loạn choạng say bước ra cửa không ngờ ở phía sau có 3 gã đàn ông theo sau cô.

Anh định đi về nghỉ sớm để mai còn về lại Nha Trang nhưng thấy cô ngồi uống rượu một mình không yên tâm nên muốn nhìn thấy cô bình an về nhà mới thôi, một phần anh cũng tò mò về cô muốn biết cô ở chỗ nào để sau này còn tìm được cô.

Thấy cô ra khỏi quán bar phía sau còn có người đi theo anh không an tâm theo sát cô hơn.

Cô chưa kịp gọi taxi thì bị 3 gã đàn ông xoay quanh, cô thật sự rất say mơ hồ phản kháng

“cô em xinh đẹp đi đâu vậy, đi chơi với bọn anh đi”

Nhật Vy phát phát tay “biến đi”

“nhìn em anh chảy cả nước miếng”

1 tên đột nhiên giữ lấy tay cô làm cô hoảng hồn la lên kêu cứu “buông ra, cứu với có ai không”

“đã nửa đêm rồi còn ai đâu mà em kêu, đi với anh em sẽ vui mà”

Vừa nói hết câu 1 cú đấm vô mặt làm hắn ngã nhào xuống đất, anh kéo cô vào lòng thoát khỏi 2 tên kia. 2 tên kia đỡ gã bị đánh lên nhìn về Trương Trọng Nhân “không phải việc của mày, mau biến đi, định giành gái với bọn tao hả”

“rồi sao, tụi mày định làm gì tao” câu trả lời kèm theo nụ cười khinh bỉ làm cho bọn chúng điên lên, cả 3 nháy mắt rồi cùng xông lên.

“cô đứng ngoan ở đây biết chưa” vừa dứt câu buồn cô ra thì cô đã ngã phịch xuống đất, anh chỉ biết thở dài 1 hơi “haiz...”

Vài phút sau, cả 3 tên nằm trên đất kêu la “tụi mày cút đi hay để tao nhờ cảnh sát lại đỡ tụi mày”

Nghe cảnh sát cả 3 liền co chân mà chạy không dám quay đầu lại.

Anh nhìn thấy cô nằm dưới đất mà ngủ ngon lành không khỏi lắc đầu “tiếc cho cô không nhìn thấy anh hùng cứu mỹ nhân rồi”

Anh công cô quay lại lấy xe vì không biết nhà cô ở đâu nên đưa cô thẳng về khách sạn

Sáng hôm sau khi cô tỉnh lại dụi dụi mắt thấy trần nhà xa lạ, hồi tưởng với ký ức tối hôm qua khi bị 3 gã đàn ông quay quanh cô sợ hãi la lên 1 tiếng “a.aaaaaaaaaaaa.....”

Anh đang nằm trên sofa nghe tiếng la của cô hoảng hồn rút từ sofa xuống “bịch”.

Anh còn buồn ngủ do tối qua vừa đem cô vào phòng là cô ới hết lên người anh, lúc anh đứng ngay người chưa biết gì thì cô lại mở miệng chê anh “anh hôi quá, sao lại có người ở dơ như anh chứ, tôi muốn đi đánh răng”, vừa nói dứt câu cô lại ngã xuống ngủ tiếp.

anh tức muốn xi khói lỗ tai còn cô thì ngủ ngon lành.

Anh đi vào phòng tắm rửa sạch sẽ sau đó mới ra bế cô lên giường, lúc cô còn thiếu thảo “Ái Vãn, cảm ơn cậu, sao hôm nay cậu khỏe vậy”

Trời ạ! Cô coi anh là bạn của cô “từ khi cậu lấy chồng tụi mình không ngủ chung, hôm nay ôm cậu ngủ cái coi nè” cô vừa nói con tay thì đã ôm anh cứng ngắt.

“cái cô gái này, ôm gì mà chặt vậy không biết, mau bỏ tay ra đi” sau 1 hồi Nhật Vy ngủ say anh mới gỡ tay cô ra khỏi người mình được.

sau đó anh phải đi tắm nước lạnh 1 lần nữa mới nằm trên sofa ngủ được lúc ấy cũng 3 giờ sáng rồi

“cô là gì vậy hả? yên lặng cho tôi ngủ coi” anh bò lên sofa rồi quyết định ngủ tiếp thì cô lớn giọng hỏi “anh là ai sao lại ở cùng tôi” “anh có làm gì tôi không?”

Anh vẫn nhắm tịt mắt mà trả lời “cô nghĩ thử coi”

Vừa nghe câu trả lời chưa kịp suy nghĩ cô khóc ầm lên “huhuuhu”

Anh tức giận bật ngồi dậy “cô khóc cái gì”

“anh ăn sạch hết của tôi, tôi giết anh” vừa nói cô từ trên giường nhảy xuống trước mặt anh cầm cái gối anh liên tục đánh anh

Anh giữ chặt cái gối trong tay Nhật Vy “cô hai à! Tôi không làm gì cô hết, cô nhìn quần áo trên người cô còn nguyên vẹn có thiếu cái nào không, suốt đêm tôi ngủ ở sofa không có làm gì cô hết”

“thiệt không” lúc này cô mới nhìn lại quần áo trên người liền thở phào nhẹ nhõm

“sao trên đời lại có người đàn ông tốt như anh nhỉ, cả đêm ở cùng tôi cũng không có xảy ra chuyện gì” Nhật Vy nhìn anh thắc mắc

“cô muốn z lắm àh, biết vậy hôm qua tôi cứu cô xong rồi làm thật cô luôn rồi”

Cô nhớ ra được điều gì liền thốt lên “oh.. anh là người cứu tôi tối qua đúng không”

Anh cười đặt ý gạt đầu vì cô còn nhớ mình là người cứu cô

“cảm ơn anh nhe. Hihi”

“sao hỏi này ai còn muốn lấy mạng tôi mà”

“là hiểu lầm thôi, tôi biết anh không nhỏ mọn vậy đâu đúng không”

“tạm tha cho cô đó”, “chờ tôi 1 chút chúng ta cùng đi ăn sáng”

Lúc nghe ăn sáng thì đúng lúc bụng cô cũng kêu “hihi, xấu hổ quá, thôi không cần phiền anh, tôi về đây”

“cô định đi đâu, tôi chưa tính số cô chuyện tối qua mà cô tính bỏ chôn hả”

“chuyện gì”

“tôi bảo đợi tôi” anh nhìn cô 1 cái rồi đi vào toilet.

Cô ngồi đợi anh 5 phút thì anh đi ra lúc này cô mới nhìn kĩ anh, anh cao khoảng 1m78 thân hình chắc khỏe, gương mặt ưu tú, cô nhìn đến ngay người thì anh đột nhiên đến gần cô “chảy nước miếng kìa, người như cô không biết dưới quê cô có bị trông lòng heo không nữa”

Cô bất ngờ lấy tay chùi miệng “anh mới chảy nước miếng á. Sao anh biết trong lòng heo, anh nghe tôi nói chuyện đúng không”

“chỉ vô tình đi ngang qua thôi, không thì làm sao cứu cô được”

“xấu xa, dám nghe lén tôi nói chuyện, đúng là bà tám mà, tôi nghi ngờ giới tính anh lắm nhe”

“cô muốn thử không tôi sẽ cho cô kiểm định”

“tôi..”

“thôi không nói với cô nữa, rửa mặt đi tôi đợi”

Khi cô rửa mặt trang, thoa thêm tí son, chải tóc gọn gàng nhìn cô thật hấp dẫn mặt dù trên mặt cô có vài nốt đỏ nhưng cũng làm anh ngây người

“tôi lướt anh chùi nước miếng kìa, như chưa từng thấy người đẹp bao giờ”

Anh không tức giận mà chỉ cười rồi mở cửa cùng cô xuống khách sạn. giờ cô mới để ý là khách sạn này rất sang trọng. hai người ngồi vào bàn gọi món ăn

“mặt cô không sao chứ” tối qua có nghe nói cô bị dị ứng nhưng không nghĩ lại nổi nhiều như vậy “có cần mua thuốc cho cô không”

“không cần, tí tôi về nhà uống, ở nhà tôi có chuẩn bị sẵn rồi, lần này nổi hơi nhiều và lại hơi ngứa tí thôi”

“tôi đâu có hỏi cô đâu sao cô không tắm”

“anh àh, là do tôi bị dị ứng chứ không phải ở dơ”

“tôi chọc cô thôi” nhìn mặt cô tức giận anh không nhịn được nụ cười

“thật sự cảm ơn anh chuyện tối qua, anh muốn tôi báo đáp như thế nào” cô cảm nhận anh không phải là người có ác ý

“không cần đâu” tuy muốn nói cô lấy thân báo đáp đi nhưng anh không nói được sợ cô sẽ nhìn anh bằng con mắt khác.

“không được anh đã giúp tôi mà, tôi không muốn thiếu nợ người khác”

Anh suy nghĩ rồi bỗng mỉm cười nói “z cũng được, nhà tôi cần 1 người dọn dẹp hàng tuần, muốn báo đáp thì cô tới giúp tôi đi”

“được, chuyện nhỏ, mà nhà anh lớn không”

“cũng nhỏ thôi cô cứ yên tâm”

“vậy cuối tuần tôi sẽ tới. hihi.. ủa sao anh không ở nhà mà ở khách sạn” giờ cô mới nhận ra hốt hoảng hỏi “anh đừng nói với tôi là nhà anh không phải ở thành phố này nhé”

Trọng Nhân vỗ tay tán thưởng “đúng rồi, cô đã đáp ứng dọn nhà cho tôi rồi đó”

“nhưng nhà anh ở đâu”

“thành phố Nha Trang”

“hà, cách tới mét trăm km lận, mỗi lần tôi dọn nhà cho anh thì tôi phải đi xa vậy hả”

“nếu cô muốn thì dọn ra đó luôn cũng được”

Nhật Vy vẻ mặt nghiêm túc nói “anh đang nói giỡn àh, không vui”

“tôi nói thật, tôi đang cần 1 thư ký mà tôi biết cô cũng đang thất nghiệp không phải sao, cô có muốn làm không”

“lương tháng bao nhiêu, nếu tôi dọn dẹp nhà cửa cho anh anh có trả lương cho tôi không”

“tôi không bạc đãi nhân viên của mình đâu 8 triệu, dọn dẹp tính riêng, thêm tiền thưởng, được chứ”

“nhưng tôi không có chỗ ở”

“cô ở nhà tôi, dù gì cũng còn phòng trống”

“không được”

“z cô ở tạm vài ngày rồi tôi tìm chỗ nào gần công ty cho cô”

“anh có làm ăn trái phép gì không hay lỡ đem tôi đi bán rồi sao tôi biết”

“muốn làm gì cô hay muốn bán cô thì tới qua tôi đã làm rồi, con đây là danh thiếp của tôi”

“công ty vận chuyển Trương Nghĩa” cô nhìn tấm danh thiếp rồi hướng anh trả lời “để tôi suy nghĩ đã”

“cô suy nghĩ đi rồi tới cho tôi hay, sáng mai tôi về lại nha trang, vì cô mà tôi hoãn lại 1 ngày đó”

“xin lỗi, tôi biết anh là người tốt mà”

“z hôm nay cô làm hướng dẫn viên cho tôi đi”

“ok, hôm nay tôi rảnh mà anh phải đợi tôi về thay đồ đã”

“uhm, vậy cô ăn đi rồi tôi đưa cô về”

“uhm... mà quên tôi chưa biết anh tên gì?”

“tôi tưởng cô quên luôn rồi chứ, tôi là Trương Trọng Nhân, giám đốc công ty Trương Nghĩa năm nay 28 tuổi”

“àh, còn tôi là Nguyễn Nhật Vy 24 tuổi, hiện đang thất nghiệp”

Cô bắt tay anh cùng với màn chào hỏi làm cả hai bật cười

Cô không biết tại sao cô lại tin tưởng anh, không hề đề phòng vì với anh chẳng lẽ tại tới qua anh chứ cô, mặt dù mới biết anh nhưng cô có cảm giác rất thoải mái khi ở cạnh anh

Anh đi lấy xe đưa cô về nhà thay đồ, cô ngồi trên xe hỏi anh “anh không muốn tài xế à, bình thường tôi thấy những người có chức vụ cao như anh thường không tự lái xe”

“không, tôi thích tự lái xe”

“hôm nay anh muốn đâu”

“tùy cô, nếu cô đừng bán tôi là được rồi”

Nhật Vy nghe anh nói liền cười “tối nhà tôi rồi, anh đợi tôi chút nhé”

Đợi khoảng 20 phút cô từ trong 1 con hẻm nhỏ đi ra, cô mặc quần jean áo thun khoát 1 cái áo khoát jean rất đơn giản cùng với đôi giày thể thao rất năng động

“đi thôi”

“người ngoài nhìn không biết cô mới bị thất tình đó”

“là tại anh ấy không biết giá trị của tôi”

“chúng ta đi vườn trái cây nhé” thấy anh gật đầu cô lại hỏi “anh vô đây công tác hả”

“uhm, hôm qua vừa xong, tôi vô đây mấy lần nhưng điều làm việc xong rồi về không kịp đi đâu hết”

“z là nhờ tôi đó, àh anh có biết chạy xe máy không”

“đừng nghĩ ai cũng nhác gan như cô”

“anh đúng là nhiều chuyện còn giám nói đi ngang qua, thật ra thì anh nghe chúng tôi nói chuyện hết đúng không”

“thì tôi đi ngang qua rồi tình cờ ngồi ngang bàn cô thôi, tại 2 người nói chuyện lớn quá”

“mặc kệ, cũng không phải là chuyện bí mật gì, vậy tối nay chúng ta đi xe máy nhé”

“được thôi”

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Một ngày thật mệt mỏi cũng rất vui vẻ với 2 người, hết đi vườn trái cây, đi ăn món đặc sản, tham quan những địa điểm du lịch nổi tiếng, buổi tối đi dạo chợ đêm, ngồi trên thuyền nghe hát ăn uống, chụp hình, cô còn dẫn anh đi ăn các món ăn vặt.

“cảm ơn cô hôm nay tôi rất vui”

“không có gì, khi tôi ra Nha Trang anh dẫn tôi đi chơi là được rồi”

Mắt anh sáng lên “z cô đồng ý với tôi rồi hả”

“tôi đang thất nghiệp mà, có công việc vậy còn gì bằng”

“Ngày mai 5h chúng ta xuất phát cô thu dọn đồ đạc rồi ngủ sớm đi”

“uhm tôi biết rồi”

Nằm trên giường cô điện thoại cho Ái Vân

“alo, cậu ngủ chưa”

“chưa có chuyện gì cả, còn buồn sao”

“không, ngày mai mình đi Nha Trang rồi, cậu có rảnh qua lấy xe về nhà cậu giữ giùm mình nhé, tuy mình không chạy nhưng cũng không muốn bị ăn trộm lấy”

“cậu đi du lịch hả? z cũng tốt”

“không mình đi làm”

“làm gì”

Cô mới đem toàn bộ câu chuyện kể lại hết cho Ái Vân nghe

“sao cậu tin tưởng người lạ z”

“mình cũng không biết nữa, nhưng mình có cảm giác rất tin tưởng anh ta”

“cậu nhớ cẩn thận đó, có chuyện gì thì điện thoại mình nha”

“uhm. Mình ngủ đây mai mình đi sớm nữa, ngủ ngon”

“ngủ ngon”

5h sáng xe anh đã tới trước hẻm, cô kéo teo 2 vaily đưa anh đem vào xe, do vài tháng nữa em gái cô lên học nên cô vẫn thuê nhà trọ, cô chỉ đem theo quần áo và những thứ quan trọng thôi còn tất cả vẫn để lại, cô muốn thử làm việc 1 thời gian nếu được thì làm tiếp còn không thì về lại Cần Thơ, dù gì ở đây cũng có bạn tốt của cô, gần quê cô nữa, dễ về thăm gia đình hơn. Nhưng cô cũng muốn thử đi xa 1 lần để đời không khi.

“cô còn buồn ngủ hả” thấy cô uể oải anh hỏi

“có đôi chút, bình thường 6h tôi mới thức, có hôm qua thức khuya đi chơi cả ngày nên hơi mệt”

“z cô ngủ tí đi”

“uhm, cũng được, anh không buồn ngủ hả”

“không hôm qua tôi ngủ rất ngon”

Khoảng 1 tiếng sau thì cô thức, anh chạy đến thành phố HCM thì dừng lại ăn sáng cung đã hơn 8h rồi.

“chúng ta xuống ăn 1 tí rồi đi, về đến nơi chúng ta còn nghỉ ngơi, tối cô còn đi cùng tôi dự biểu tiệc nữa”

“tiệc gì? Tôi chưa biết gì về công ty hết lỡ có sai sót gì thì sao”

“có tôi thì cô không cần lo, có cô tôi mới có lý do về sớm được”

“nhưng lỡ...” cô chưa nói hết câu thì bị cắt ngang

“không nhưng nhị gì hết, đi xuống ăn sáng thôi”

Ăn sáng xong hai người cùng lên xe, lúc này tinh tảo cô có nhiều điều muốn hỏi

“anh sống 1 mình hả?”

“uh, tôi sống 1 mình được 2 năm rồi, bình thường chủ nhật sẽ người dọn dẹp nhà cửa”

“vậy sao anh còn kêu tôi làm”

“vì cô muốn trả ơn cho tôi, nên tôi cho họ nghỉ rồi”

“tại sao qua 1 đêm tôi lại trở thành osin của anh vậy” cô nhàu mày suy nghĩ

“tại cô muốn mà. thật ra thì suốt ngày tôi ở công ty, chỉ có buổi tối mới về nhà, ngày nghỉ thì về nhà ba mẹ nhà cửa tương đối sạch sẽ nhưng tôi vẫn cần nười dọn dẹp”

“vậy bạn gái anh đâu”

“tôi không có”

“anh không phải thích con trai chứ”

“đằng trước có khách sạn kia, cô muốn kiểm chứng không”

“z anh thật sự thích con gái”

“cô muốn sao hả?” giọng nói anh hơi tức giận

“z anh thấy tôi như thế nào?”

“cũng không tệ”

“vậy sao tôi không quen ai được lâu hết vậy” cô tự hỏi thầm mình có gì không tốt sao

“có...” anh định nói là có tôi đây nhưng lại thôi

“hả?”

“có nhiều thời gian mà, chắc chưa đúng lúc” “mẫu bạn trai của cô như thế nào để tôi giúp cô tìm”

Khi nghe anh nói z cô có cảm giác buồn buồn, anh không có tình ý gì với cô sao. Thấy cô im lặng anh hỏi “cô không sao chứ, đừng buồn vì chuyện nhỏ z mà”

“không có gì chỉ là đang suy nghĩ thôi, tôi chỉ cần 1 người hiểu tôi, yêu tôi thật lòng là đủ rồi”

“còn anh”

“tôi cũng z”

“ah, mà tại sao anh vừa giỏi vừa đẹp trai z mà anh không có người yêu thật sự tôi không tin”

“tại tôi chưa vừa mắt cô nào”

“chắc tại anh khó tính quá nên cả đời cũng không gặp được”

“chắc cô gặp được àh” anh tự tin mình sẽ chiếm được trái tim cô

“tôi sẽ chóng mặt lên xem anh sẽ bi ế cả đời”

“hahahaha.... Cô thích chọc cho tôi cười lắm thì phải” thấy mặt cô bí xị anh hỏi “cô không ngủ nữa hả”

“không, tôi ngủ đủ rồi, anh mệt không để tôi lái xe cho anh nghỉ”

“cô biết lái xe nữa hả”

“uhm, lúc trước Huy Cường muốn tôi học lấy xe nên tôi biết, nhưng lâu rồi tôi không chạy nên hơi sợ”

“sợ cũng bày đặt thôi lái, thôi tôi tự lái được rồi, tôi quen rồi”

“tôi quan tâm anh thôi mà, tôi chỉ sợ mình gây họa cho người khác thôi”

“thôi đừng tỏ ra cái vẻ mặt rầu rĩ đó nữa, không hợp với người lạc quan như cô, muốn nghe nhạc không”

“uhm, cũng được, tôi tự chọn CD”

Cô bỏ CD vào, ngâm nga theo bài hát.

Yêu để em biết sống trong những vòng qua những con đường quen

Mong 1 tin nhắn sao cũng quá lâu, lâu thế nên em đã biết âu sầu

Đột nhiên anh tắt nhạc cô bực bội quay qua hỏi anh “anh đề nghị nghe nhạc mà sao anh tắt, tôi đang nghe mà”

“nghe cô hát hay hơn”

Cô cười, liền nói “anh thật biết khen, z tôi hát cho anh nghe nghe”

Cô cũng không muốn rời đi cần thơ, ở đó cô có thể hát vừa có thể kiếm tiền, hồi tối lúc cô điện thoại thông báo nghĩ ông chủ vẫn rất luyện tiếc nói

“Nhật Vy, chừng nào muốn hát trở lại thì tới tìm tôi, quán tôi luôn rộng mở”

Cô chỉ biết cảm ơn rồi cúp máy.

Nghe giọng cô hát làm người ta thật thoải mái, có lẽ lần đầu gặp anh đã thích cô rồi, anh nghĩ đúng là duyên trời mà, nếu không sao h cô ngồi trên xe anh được khi lần đầu gặp cô đến giờ chỉ mới 3 ngày thôi.

Thấy anh cười cô hỏi “có chuyện gì mà anh cười vui vậy, tôi hát buồn cười lắm àh”

“ah không, tôi nghe cô hát cảm thấy yêu đời thôi”

“Thì ra giọng hát tôi có tác động mạnh vậy sao” cô vừa nói trên miệng cũng xuất hiện nụ cười

“mẩn đỏ trên người cô hết rồi sao, cô còn ngứa không” anh quan tâm hỏi

“cảm ơn anh, tôi hết rồi” cô còn giải thích thêm “tại hôm đó tôi uống nhiều nên hôm nay mới hết hẳn, bình thường thì uống thuốc và bôi thuốc kèm theo uống nhiều nước sẽ nhanh chóng khỏi thôi”

Anh lại hỏi thêm “bình thường cô hay uống rượu vậy lắm hả”

“àh không, lúc nào cần tiếp khách thôi, tại hôm đó tôi không được vui”

“thôi vậy tối nay cô ở nhà nghỉ đi, tôi đi 1 mình được rồi”

“sao z”

“mắc công ngày mai cô nổi mẩn đỏ nữa”

“nhưng giờ tôi muốn đi cùng anh”

“lúc không chịu đi, lúc thì đòi đi theo là sao hả?”

“nhưng anh nói tôi đi theo anh mới về sớm được mà, tôi hiểu, nhưng người như anh thường đi tới 2 3 giờ sáng mới về, để tôi giúp anh vậy”

“z đi thì đi, nhưng có ai mời cô uống rượu thì nhớ là tìm cách từ chối đi biết chưa”

“uhm tôi biết rồi, chuyện đó anh khỏi lo”

Nhật Vy ngân nga câu hát đến lúc ngủ quên đi, anh nhìn cô ngủ vẻ mặt thật đáng yêu chỉ muốn hôn lên cái má đó thôi, nhưng anh sợ cô mới chia tay chưa chấp nhận được tình cảm của anh, anh muốn cho cô từ từ cảm nhận tình yêu của anh.

Lúc anh gọi cô dậy thì cũng đến được thành phố nha trang là giữa trưa rồi.

“dậy đi cô bé, chúng ta ăn rồi về nhà nghỉ”

“biển kia” do anh chọn quán ăn gần bờ biển nên cô thấy liền kêu lên

“thích biển hả, z chiều tôi dẫn cô ra biển chơi, giờ này nắng lắm” anh thấy cô thích nên muốn chiều theo cô

“không đi dự tiệc hả”

“dự tiệc buổi tối, không trễ giờ đâu” anh như hiểu được ý cô giải thích

“uhm, đi ăn thôi, nhà anh gần đây không”

“cách bờ biển khoảng 4 km, còn cách công ty khoảng 5 km” vào quán ăn chọn món rồi anh mới trả lời cô

“anh có xe đạp không, chiều nay mình đi xe đạp nhé”

“không, nhưng có thể thuê, ở đây có nhiều dịch vụ du lịch lắm”

“cô có thích ăn hải sản không, hải sản ở đây rất tươi”

“thích nhưng tôi ít ăn hải sản lắm”

“sao z, cô bị dị ứng gì nữa hả” anh lo lắng cho cô

“không, tại tôi không thích tay mình có mùi hải sản thôi, ăn hải sản phải dùng tay, tôi thì không thích sờ tay”

“đây cũng là lý do àh” anh vừa cười vừa lắc đầu, xem ra anh càng ngày càng hiểu cô hơn rồi

“ăn đi, hôm nào rảnh tôi dẫn cô đến nhà ba mẹ tôi, chắc chắn cô sẽ thích” khi đồ ăn dọn ra anh lại nói tiếp

“ba mẹ anh hiểu lắm chúng ta thì sao”

Anh cười muốn nói hiểu lắm thì càng tốt nhưng lại thôi “không đâu, đừng nghĩ nhiều quá, nhà ba mẹ tôi cạnh bờ biển, rất yên tĩnh”

“thiệt hả, z chừng nào đi” khi nghe vậy mắt cô sáng lên

“đội hôm nào rảnh đã, có thể là chủ nhật tuần này”

“hôm nay thứ 3 rồi, còn vài ngày nữa thôi, hì hì”

Ăn xong anh chờ cô về nhà, vừa bước xuống xe cô liền hỏi “nhà này là nhà anh đó hả”

Anh gật đầu “hay cô muốn tôi lấy luôn giấy tờ nhà cho cô xem”

Cô ngồi biệt thự trước mắt chỉ thốt lên “chết tôi rồi”

Anh thấy cô ngơ ngàng “cô sao vậy vô đi”

Cô tức giận hỏi “sao anh nói với tôi là nhà anh không lớn lắm hả”

Anh tự nhiên trả lời “tôi thấy so với những cái khác thì nhà tôi cũng không lớn lắm”

Tuy là ngôi biệt thự không to bằng những ngôi biệt thự khác chỉ có 2 tầng, nhưng sân vườn cũng khá rộng, cô nghĩ đến quét sân không thì cũng mất không ít thời gian chứ nói gì dọn dẹp nhà, sao cô ngốc đến vậy không hỏi cho kĩ rồi hả đồng ý nhĩ, vừa nghĩ cô vừa gõ đầu.

Anh cười khi nhìn cái bộ dạng của cô lúc này “thôi đừng đầu nữa, ở đó nắng lắm nhà đi”

Anh chạy xe vô sân rồi lấy vali của cô đem vô nhà, cô cũng bước theo sau anh.

cô rất mừng vì nhà anh thật sạch sẽ cô không cần dọn dẹp. anh đem vali của cô vô phòng ở lầu 2

“cô ở phòng này, phòng tôi ở kế bên, còn bên kia là phòng làm việc của tôi”

“cảm ơn anh”

“uhm, cô tắm rửa rồi nghỉ ngơi đi, tôi cũng đi nghỉ tí đã, muốn ăn uống gì thì tự nhiên, mà tôi cũng không biết tủ lạnh còn gì ăn không nữa”

“tôi sẽ tự nhiên, anh đi nghỉ đi”

Khi anh dậy thì cũng 4h chiều rồi, xuống lầu thì thấy cô lay hoay trong bếp “cô làm gì z”

“anh z rồi àh, đúng lúc thật, uống sinh tố nhe, trời nóng quá”

“cô biết làm nữa àh”

“lúc trước tôi đi hát, tôi và chị pha chế có tình cảm khá tốt, chị pha chế dạy tôi làm được vài loại thức uống” vừa nói cô vừa đem 2 ly sinh tố để trên bàn

“để tôi thử xem” nhận được ly sinh tố anh liền uống

Cô chờ đợi kết quả từ anh

“không có cái gì uống nên đành uống cái này thôi” anh trêu ghẹo cô

“tôi không bao giờ làm cho anh uống nữa” cô hậm hực trả lời

“tôi chọc cô thôi, rất ngon”

“tạm tha cho anh đó” nghe z nói z cô cũng không thèm chấp nhứt anh nữa

“uống xong cô lên thay đồ đi chung ta đi mua vài thứ rồi ra biển chơi, mặt đồ đơn giản thôi”

Cô nghe đi dạo 2 mắt liền sáng lên “anh đợi tôi chút nhe”

Cô mặc quần soccer áo thun chân mang dép buộc tóc cao không trang điểm, ngay cả son cũng không thoa nhìn cô trong rất trẻ con cô và mộc mạc, cô không cao lắm chỉ 1m65 nhưng đôi chân thon dài của cô rất hấp dẫn anh cũng z cũng áo thun quần soccer ngang đầu gối chân mang giày thể thao rất năng động

“tôi mặc z được không” cô hỏi anh rồi cô nhìn xuống đôi dép rồi nhìn đôi giày của anh

“sao anh không mang dép, tí nữa xuống biển dễ tháo ra hơn, anh ở biển mà chẳng biết gì hết”

“cũng không tệ, vậy tôi đi thay dép được chưa” cô nói vậy anh phải đành đi thay dép thôi

anh đứng trước cửa hàng quần áo cô hỏi “anh cần mua quần áo hả”

Anh chỉ gạt đầu không nói gì rồi đẩy cửa bước vô cửa hàng

“Trọng Nhân, lâu rồi không thấy cậu ghé đây” 1 đàn ông người chạc tuổi Trọng Nhân thấy Trọng Nhân lại liền tiếp đón

“lúc này mình hơi bận” rồi quay sang cô giới thiệu

“đây là Minh Đức ông chủ cửa hàng này cũng là bạn học cấp 3 của tôi, đa phần quần áo ở đây là do anh ta tự thiết kế”

cô gạt đầu chào rồi anh giới thiệu tiếp “còn đây là bạn tôi, cũng là thư ký của tôi, cậu chọn cô ấy vài bộ đồ đi dự tiệc giùm mình”

Minh Đức cười vẻ mặt gian xảo “ lần đầu tiên cậu dẫn bạn gái lại đây mua đồ nhe, tôi nhớ thư ký của cậu là nam mà”

“cậu nhiều chuyện quá, cậu ta đi tp hcm giúp mình quản lý chi nhánh ở đó rồi, thư ký của tôi đâu thể qua loa được, cũng là bộ mặt của công ty mà”

Minh Đức cười rồi đi chọn đồ giúp cô, lúc này cô mới nói “anh không cần tốn kém vậy đâu, tôi có quần áo rồi”

“tôi nói rồi đây là bộ mặt của công ty, xem như tôi tặng quà ra mắt cho cô z”

“tôi đã nói tôi có quần áo rồi, tôi không cần anh tặng, tôi sẽ không làm mất mặt anh và công ty đâu” cô sợ mình thiếu nợ anh quá nhiều, từ lúc gặp anh thì anh đã giúp cô không ít rồi

Trọng Nhân không thèm để ý đến lời từ chối của cô “Minh Đức dẫn cô ấy đi chọn đồ đi”

Minh Đức kéo cô đi “cô cứ làm theo lời cậu ta đi, cậu ta nhiều tiền lắm, cô không cần lo”

Sau 1 hồi lựa chọn, Minh Đức cầm 1 đồng quần áo vẩy cho cô thử.

Do cái gương ở ngoài phòng thử nên cô ra xem, cô vừa bước ra làm anh ngẩng người, cô mặc 1 cái váy đỏ đô làm càng nổi lên màu da sáng của cô, giữa eo là cái thắt lưng được buộc thành nơ ở phía sau lưng, váy xòe tới hơn giữa đùi, nhưng do cô buộc tóc cao nên lộ ra 1 phần lưng trắng do làm tim anh đập rất nhanh.

Lúc này, Minh Đức mới khen “đẹp lắm, đồ của tôi thiết kế là để dành riêng cho cô hay sao, rất đẹp, thấy thế nào Trọng Nhân” anh quay qua hỏi người bạn của mình

Lúc này anh mới định thần lại “lấy hết những cái cậu chọn đi” anh sợ nếu anh còn nhìn cô thử đồ nữa thì anh sẽ bị chảy máu mũi mất

Cô thay đồ ra rồi hỏi anh “sao nhiều, tốn kém anh lắm”

Sau khi tính tiền anh không trả lời cô mà đi thẳng lên xe “đi thôi” anh sợ mình không kìm chế được mà hôn cô mất liền né tránh cô đi trước

Lên xe tương anh giận cô vì chuyện mình không muốn nhận đồ anh mua mà anh im lặng không thèm nói chuyện, cô muốn cắt đứt cái im lặng này nên lên tiếng trước “anh giận tôi àh, ở đây tôi không quen ai, anh giận tôi thì không ai nói chuyện với tôi hết, tôi xin lỗi, lần sau anh tặng gì tôi đều nhận hết”

“tôi giận cô hồi nào, tôi chỉ đang tập trung lái xe thôi” có trời mới biết anh kìm nén bao nhiêu khi khi thấy sự quyến rũ của cô

“hihi. Z tôi cứ tưởng” nghe anh nói z cô rất vui, cô cũng không biết sao mình vui z nữa

“tôi quan trọng với cô z ah”

“đương nhiên rồi” cô trả lời không suy nghĩ rất tự nhiên, anh theo phản ứng tự nhiên hỏi cô mà câu trả lời làm cho trái tim anh như nở hoa

“Hôm nay không có nhiều thời gian nên không cùng cô đi xe đạp được, hôm nào rảnh đi, dù gì cô cũng ở đây lâu mà”

“uhm, mình xuống bờ biển đi” cô bước xuống xe liền kéo tay anh đi

Vừa đi xuống tới bờ biển cô nhận ra mình đang nắm tay anh liền buông ra với vẻ mặt ngượng ngùng “ xin lỗi, tại tôi thấy biển thích quá”

“không sao, cô có nghĩ mình sẽ sống ở đây luôn không”

Hai người vừa đi vừa trò chuyện “ tôi cũng không biết nữa, không ai nói trước được tương lai”

“sao cô lại đồng ý với lời đề nghị của tôi” tuy cô đồng ý với đề nghị của anh nhưng anh không thích cô tin tưởng người lạ vậy

“tôi cũng không rõ nữa, có thể là tôi cần 1 công việc, nhưng không phải ai tôi cũng đồng ý đi theo đến 1 nơi xa lạ vậy đâu nha, không biết tại sao tôi có cảm giác rất tin tưởng anh, có thể vì anh cứu tôi cũng không chừng”

Anh rất vui vì cô xem anh không giống người xa lạ

Đi được 1 lúc cũng 6h, 7h là tiệc bắt đầu nên phải về để chuẩn bị “thôi về chuẩn bị còn đi dự tiệc nữa”

Buổi tiệc hôm nay cô rất đẹp, cô không mặc chiếc váy hồi chiều thứ mà mặc chiếc váy lục hồng phấn tóc thả tự nhiên kèm theo trang điểm nhẹ nhàng, không chói lóa như bao cô gái trong buổi tiệc hôm nay nhưng không khỏi làm người khác chú ý.

Buổi tiệc này là kỷ niệm thành lập công ty của đối tác làm ăn, anh phải đi chào hỏi với mọi người “tôi đi chào hỏi mọi người, cô đi theo thì bị mọi người ép uống rượu nên cô ở đây trò chuyện với mấy chị em nhé” anh nói rồi gật đầu chào mọi người rồi đi sang bàn khác

Cô ngồi nói chuyện xã giao với mấy người phụ nữ cũng chỉ chuyện quần áo túi xách này nọ thôi, lúc trước cô cũng thường hay đi với Huy Cường nên những buổi tiệc này cô cũng đã quen

anh quay lại với về mặt ngà ngà say thì cũng sắp kết thúc buổi tiệc rồi

“chúng ta về thôi”

Có vài người đàn ông đi lại phía 2 người “giám đốc Trương, về sớm vậy, kết thúc buổi tiệc này mọi người bàn với nhau sẽ đi nữa mà”

Anh cười “xin lỗi giám đốc Vỹ, nhưng hôm nay tôi đi cùng bạn, tôi đi cùng cô ấy thì phải về cùng cô ấy chứ”

Nhật Vy thấy vậy hiểu ý “xin lỗi 2 vị, nhưng hôm nay là sinh nhật tôi, tôi muốn cùng giám đốc Trương mừng sinh nhật, cũng sắp hết ngày hôm nay rồi”

Cô đỡ anh ra xe thấy anh bước đi siêu vẹo bèn hỏi “anh có sao không”

“hôm nay là sinh nhật cô hả”

“không, sinh nhật tôi qua rồi, tôi nói vậy anh mới về được chứ”

Anh gật đầu “à, cảm ơn cô giúp tôi”

“Anh có lái xe được không”

“hôm nay uống hơi nhiều, cô lái xe đi tôi say thật rồi” anh vừa nói vừa lấy chìa khóa đưa cho cô

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tô Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Cô mở cửa cho anh ngồi ghé phụ rồi lái xe về nhà, cũng may là nhà không xa lắm cũng không quẹo nhiều đường nên không bị lạc đường, lái xe chừng 10 phút thì về tới nhà.

Anh ngủ say như chết cực khổ lắm mới đem anh lên phòng được, tháo giày, cavat, cởi bỏ vài nút áo để anh ngủ cho thoải mái, cô nhìn gương mặt đỏ lên vì rượu của anh thật hấp dẫn, rồi tay cô sờ đôi môi của anh lúc nào cũng không hay

cô nghĩ trong đầu không biết khi hôn lên đôi môi này sẽ có cảm giác như thế nào thì cô liền giật tay lại rồi cô chạy nhanh về phòng.

trời ạ! Cô bị gì thế này. Sao cô muốn hôn anh, cô thích anh rồi sao, cô gặp anh mới mấy ngày mà, không thể nào, nếu anh ấy biết thì mình xấu hổ chết.

Cô đi làm cũng được 1 tháng rồi, mọi người trong công ty rất tốt, rất hòa đồng, công việc thì có thể nói tương đối thuận lợi.

Cô ở nhà anh 1 tuần rồi dọn ra 1 phòng trọ gần công ty, anh kêu cô cứ ở nhà anh nhưng cô sợ mình không khống chế được tình cảm của mình cứ vậy mà thích anh, nhưng lỡ anh không thích cô thì chẳng lẽ lại là bị kịch à, thích người không yêu mình, cô không muốn đau khổ thêm nữa.

ngoài buổi tối thì hầu như thời gian còn lại cô đều gặp anh, làm chung công ty, cuối tuần còn đến nhà anh dọn dẹp, mà cũng không có gì dọn dẹp, tất cả đều sạch sẽ như có người lao chùi rồi hết z, nên cô thường nấu cơm trưa cùng anh ăn sau đó anh đưa cô về nhà còn anh thì về nhà ba mẹ và cứ thế cô nhận thêm 1 khoản tiền từ việc lao chùi nhân rồi này nữa.

Hôm nay là đầu tháng, cô cũng mới nhận được lương nên xin đi trễ 1 tiếng để đến ngân hàng chuyển tiền về cho mẹ lo cho Nguyệt Vy.

Cô không ngờ tài khoản mình có 1 khoảng tiền lớn vậy. cô xem người gửi đúng như cô đoán là Huy Cường, tiền được chuyển vào 1 tháng trước cũng là lúc cô và anh chia tay cô liền điện thoại cho anh.

“Nhật Vy, anh nghe”

“em đã nói không cần mà sao anh còn chuyển tiền cho em”

“anh biết em còn phải lo cho em gái nên anh muốn giúp em, em nghĩ việc ở công ty cũng lỗi tại anh, em nhận đi” Huy Cường giọng ái náy

“em không trách anh, nên anh không cần phải làm vậy”

“em không trách anh thì nhận cho anh vui đi, xem như anh gửi quà cưới cho em vậy”

“nhưng mà..”

“không nhưng nhị gì hết, giờ em đang làm gì”

“em đang ở Nha Trang làm ở 1 công ty của bạn, cũng rất tốt”

“chừng nào anh có ra đó, anh ghé thăm em nhe, em không tránh mặt anh chứ”

“đương nhiên không rồi, thôi em làm việc rồi, bye anh, nào ra thì điện thoại em nhe, chúc 2 người hạnh phúc”

Cô ngồi trên bàn làm việc ngay người vì chuyện lúc sáng không biết nếu mình gặp 2 người đó rồi sẽ như thế nào, có tự nhiên được không, nhìn người yêu cũ của mình bên cạnh cô gái khác sẽ như thế nào nữa.

đang miên man suy nghĩ anh đứng trước mặt cô cũng không hay “nghĩ gì vậy cô thư ký của tôi”

“àh, xin lỗi, anh cần gì sao” cô giật mình trả lời

“nghĩ gì mà thất thần z”

“haha... tôi đang nghĩ lãnh lương rồi không biết sẽ làm gì”

“z đãi tôi ăn đi”

“được thôi, cuối tuần này anh muốn ăn gì tôi nấu”

“cuối tuần này không được rồi, cô về nhà ba mẹ tôi với tôi nhe, cuối tuần này là kỷ niệm ngày cưới của ba mẹ tôi”

“z hả, ba mẹ anh thích gì tôi để tôi còn chuẩn bị quà nữa”

“không cần đâu, cô là quà ba mẹ tôi thích nhất rồi, ba mẹ tôi rất thích cô”

“tôi cũng thích họ lắm, rất dễ chịu và vui tính nữa”

“uhm, vậy làm việc đi, cuối tuần tôi qua đón cô” anh bước đi rồi chợt quay lại “à cô mang hộp đồng hồ qua tôi kêu cô sửa vô cho tôi luôn nge”

Cô gật đầu rồi lấy hộp đồng hồ đem vô cho anh.

Hôm nay là cuối tuần cô thức sớm chuẩn bị để đi đến nhà ba mẹ anh, nơi đó cách xa thành phố khoảng 1 tiếng chạy xe, đó là 1 ngôi nhà gần biển, nhà không lớn lắm, có 3 phòng, 1 phòng khách, 1 phòng ăn, cùng 1 khoảng sân, xung quanh trồng rất nhiều hoa.

Sau khi bác trai giao lại công ty cho anh thì dọn về đây sống hưởng lạc tuổi già, ranh rỗi thì 2 người đi du lịch.

Bác trai là năm nay 60 tuổi còn bác gái thì 55 tuổi, 2 người rất vui vẻ, lần trước cô đến còn làm rất nhiều món ăn cho cô ăn, còn bắt cô ở lại ngủ 1 đêm mới cho về. buổi tối nghe tiếng sóng biển vỗ như tiếng nhạc vậy, làm cô ngủ rất ngon.

Trọng Nhân thường rủ cô đi về cùng anh nhưng luôn tìm cách từ chối cô sợ mình gần gũi anh nhiều quá, sẽ lún sâu vào không thoát ra được mà cô cũng chưa biết anh có tình cảm gì với mình không nữa.

Tiếng còi xe vang lên đúng 7h, cô liền đóng cửa chạy ra

“anh thật đúng giờ nhe”

“đó là ưu điểm của tôi mà” anh tự khen mình rồi hỏi cô “cô đói không”

“không, còn anh”

“tôi cũng không, vậy đợi tí về nhà ăn cùng ba mẹ tôi luôn nhe”

“cũng được, bác gái nấu ăn rất ngon, giống như mẹ tôi vậy”

“lúc trước cô thường về thăm gia đình không”

“1 tháng tôi về 1 lần”

“vậy tháng này cô không về sao”

“không, tuần sau là sinh nhật em gái tôi, tôi định kêu cả nhà ra đây chơi sẵn ăn sinh nhật luôn, anh cho tôi nghỉ ngày thứ 7 nhé” vì công ty thứ 7 vẫn làm, chỉ nghỉ ngày chủ nhật thôi. Nhưng đối lại tiền thưởng và lương cao hơn những nơi khác.

“uhm, lúc nào người nhà lại tới thì tôi sắp xếp phòng cho họ nghỉ ngơi, mùa này là mùa du lịch khó tìm phòng với không thoải mái như ở nhà đâu”

“không cần đâu, tôi tự lo được mà”

“cô không cần khách sáo vậy, chúng ta ngoài cấp trên và nhân viên còn là bạn mà đúng không, nếu cô từ chối thì không xem tôi là bạn rồi”

“thôi được rồi, sợ anh luôn”

Đến nơi ông bà Nghĩa liền mừng rỡ “2 đứa đến rồi, đi đường có mệt không, ăn sáng chưa, mẹ có đợi tụi con về sáng giờ đó, Vy vô nhà uống nước trái cây đi con, hôm nay con dễ thương quá”

Anh và cô thấy mẹ nói không ngừng bật cười “mẹ từ từ đã, tụi con có chạy đi mất đâu mà mẹ hỏi giữ vậy, thôi vô nhà ăn sáng thôi, con đói rồi”

“lúc này 2 bác khỏe không, con có tí trái cây biếu 2 bác” cô vừa nói vừa cầm giỏ trái cây đưa cho bác gái

“con bé này lại còn mua này mau nọ nữa”

Anh đồng tình nói “con cũng nói vậy, nhưng cô ấy nói như vậy cô ấy mới ăn tự nhiên”

“lần sau không cần như vậy nữa nghe chưa, thôi vô nhà đi, ba con đang chờ trong nhà đó”

Thấy bác trai ngồi trên sofa xem tivi cô liền chào “chào bác trai, bác lúc này khỏe chứ ạ, xin lỗi con tới trễ”

“không sao đâu con”

“chào buổi sáng ba, ba ăn sáng chưa”

“ba đợi tụi con về ăn chung, đi ăn thôi con”

Bốn tô bún chả cá được đặt trên bàn rất hấp dẫn

“ăn đi Vy đừng mất cỡ nghe con” bác gái nhắc nhở cô

“dạ, mời cả nhà ăn”

Cả nhà ăn xong rồi uống nước trái cây xem tivi trò chuyện rất vui vẻ

“vy 1 tí chiều bác với con đi chợ mua ít hải sản tươi về tối chúng ăn nhé Vy” ngồi nói chuyện bà nghĩa

“dạ được bác gái, con ra đây cũng chưa đi chợ hải sản lần nào, lần này được bác dẫn đi thì tốt quá” cô vui vẻ đáp

Bà nghĩa quay qua ông nghĩa với anh nói “2 cha con cười gì, 2 người cũng đi theo xách đồ”

Hai cha con cùng lên tiếng “lại đi xách nữa hả”

“chứ ông nghĩ coi, 2 cha con tính ở nhà chơi game chứ gì, lớn cả rồi còn chơi game giống như con nít z” bà lắc đầu nhìn 2 cha con mặt mày bí xị

Cô nhìn cả gia đình mà cười vui vẻ

Cô nhìn cha con không còn chỗ nào trống, cô muốn xách phụ nhưng bà nghĩa không cho “cho họ xách đi con, chúng ta nấu nướng cực khổ, họ không làm gì thì phải xách z thôi”

“mẹ sao mẹ không cho con lấy xe chở mọi người đi mà đi bộ chỉ mệt z” anh 2 tay xách túi nó

“đi bộ về tới nhà mình có 15 phút thôi có xa lắm đâu mà mẹ già rồi, đi nhiều tập thể dục, con không nhìn thấy cha con ah, bụng càng ngày càng to kìa” bà vừa nói vừa chỉ vào cái bụng của chồng mình

Ông bị bà chê mình bụng to nên liền nói lại “tôi có than thở gì đâu mà bà nói đến cái bụng tôi nữa, tại bà nấu ăn ngon quá thôi” ông nịnh bà sợ bà tối nay lại không cho ông ăn nữa thì chết mất

“ông không cần khen tôi, ông sợ tối nay tôi không cho ông ăn chứ gì” bà như hiểu được ý chồng

“có tui nhỏ ở đây, bà không cần nói z chứ” bị bà nói trúng rồi ông xấu hổ vì tội mê ăn uống của mình

“ông cũng biết xấu hổ nữa àh”

Đi trên đường tiếng cười nói rôm rã, nếu cô là thành viên của gia đình này đúng là 1 gia đình hạnh phúc thật sự rồi.

Về đến nhà anh cùng ba ngồi chơi game, còn cô cùng bác gái thì xuống bếp làm buổi tối.

hơn 1 tiếng sau trên cái bàn ngoài sân đã có đầy thức ăn đủ các món xào,hấp,chiên,nướng...

2 cha con nhìn thấy cùng thuật lên “woa!...”

Ông nghĩa nói “không khổ công biểu chiều xách mỗi cả 2 tay”

Bà nghĩa bước ra “thôi vô bàn ngồi đi, Vy ăn đi nghe con”

Cô gật đầu cảm ơn “dạ, cảm ơn bác gái, mời cả nhà ăn”

Ngồi xuống chưa kịp ăn thì 2 vợ chồng ông bà nghĩa đã há mồm chỉ thiếu rớt luôn cái cằm xuống bàn vì thấy cảnh con trai của mình ngồi bóc vỏ tôm rồi bỏ vào bát cho cô, không ngờ con trai của mình lúc trước ăn hải sản đôi lúc còn phải bóc vỏ ra cho nó mà bây giờ nó tự tay bóc vỏ cho cô gái ngồi cạnh nó nữa chứ.

Cô thấy 2 bác không ăn nên hỏi “sao 2 bác không ăn, ngại quá con ăn giữ quá hả?” cô ngại ngùng nói

Thấy cô nói vậy bà nói “không phải đâu con, con cứ ăn tự nhiên đi” bà vừa nói vừa gấp 1 con mực vào bát cô

Ông giờ mới định thần lại được “con trai, không biết lúc nào con ga lăng z”

Anh như hiểu ra vấn đề “con lúc nào chẳng galang chỉ có việc bóc vỏ tôm thôi mà ba mẹ làm gì giữ z”

anh chưa nhận ra sự thay đổi của chính mình, từ khi lần đầu tiên cùng cô đi ăn hải sản thấy cô vì sợ dơ tay mà không lột vỏ tôm, ăn luôn vỏ miệng sau đó mới phun vỏ ra, anh liền lột vỏ ra cho cô thế là cô ăn ngon lành hết cả đĩa tôm. Từ đó mỗi lần ăn hải sản cùng cô những chuyện này như điều tự nhiên

Cô cũng gật đầu đồng ý “dạ đúng rồi 2 bác, lần nào ăn hải sản anh Nhân cũng đều bóc vỏ tôm giúp con hết, ngon lắm 2 bác ăn đi, anh cũng ăn đi” cô gấp đồ ăn cho 2 bác rồi đem 1 con tôm anh vừa bóc bỏ vỏ miệng anh như đều tự nhiên.

“còn nói là không yêu nhau, coi hai đứa kia như 1 cặp tình nhân vậy, 2 vợ chồng già này cũng không bằng” ông vừa nói vừa liếc nhìn vợ ngồi kế bên vui vẻ ra mặt.

ông bà biết con mình thích cô bé này vì trước giờ anh không dẫn ai về nhà, cũng không chăm sóc ai ân cần như vậy.

Cô và anh chưa kịp trả lời thì bà nói tiếp “con hết chứng sợ tò tình rồi hả, con tò tình với con bé thế nào kể cho ba mẹ nghe với”

Ông lại bổ sung “thấy chưa tôi nói bà rồi, tại lúc đó con mình chưa ra dáng đàn ông nên mới bị con gái từ chối, chỉ là ám ảnh nhất thời nên sau này nó không giám tò tình thôi, bà thấy không bây giờ cũng có bạn gái rồi còn gì”

Anh tức giận nói “ba mẹ nói đủ chưa”

chỉ là bóc tôm cho cô ăn thôi sao ba mẹ lại lôi cả chuyện ám ảnh hồi cấp 2 đó của mình ra luôn z không biết, giờ anh chỉ muốn tìm cái hố chui xuống thôi vì cô biết được nỗi xấu hổ nhất trong cuộc đời anh rồi.

Bà coi sự tức giận của con trai như không “con nói cho mẹ biết đi, con hết ám ảnh đó rồi đúng không, con có đi bác sĩ tâm lý như mẹ bảo không”

thấy con im lặng không trả lời bà hỏi Vy “Vy, nó tò tình với con như thế nào vậy, 2 đứa quen bao lâu rồi”

Giờ cô mới rút lại ánh mắt tò mò mà giải thích “2 bác hiểu lầm rồi, tui con chỉ là bạn thôi, 2 đứa con không có ai tò tình với ai cả”

Bà quay sang hỏi con trai “thật không”

Anh chỉ biết gật đầu, anh đã xấu hổ đến không còn gì xấu hổ rồi, cứ như vậy bóc thịt cua cho cô

Thấy con trai gật đầu 2 người cùng thở dài “haiz...”

rồi lại ông than thở “không biết chừng nào tôi mới có cháu nối dõi nữa”

bà cũng thêm vào “còn tôi không biết lúc nào mới có con dâu trò chuyện”

Thấy hai người nói z cô thắc mắc “mọi người trong công ty ai cũng nói anh Nhân có rất nhiều bạn gái mà”

2 ông bà cùng la lên “hả???”

bà nói “chuyện này con cũng biết hả Vy, ông àh giấc mộng nàng dâu của tôi càng xa rồi”

ông cũng bổ sung thêm “Vy ah, con đừng hiểu lầm thằng Nhân, những cô gái đó là tự tìm nó thôi,mắt xanh mỡ đỏ lèo lẹt như con kết z,được vài ngày là bị nó đuổi đi ah”

ông thấy mình nói sai gì đó bèn giải thích”ý bác là nó không thích những cô gái đó, nó chỉ thích nhưng cô gái đơn thuần giống như con thôi”

rồi quay qua Trọng Nhân la “con sau này phải đàng hoàng, không giao du với những thứ đó nữa biết không”

Cô xua tay “con với anh Nhân thật sự không có gì bác không cần giải thích đâu”

Hết lần này đến lần khác cô cứ nói 2 người không có gì, mặc dù là sự thật nhưng anh vẫn không vui, cô thật sự không có tình ý gì với mình sao

anh ngừng tay nhìn nhìn mọi người nói “mọi người nghỉ nói được chưa, cả tháng nay con không qua lại với cô gái nào hết ba mẹ an tâm rồi chứ, mọi người ăn đi”

Thấy anh thật sự giận không ai nói nữa mà cứ im lặng ăn.

Cô thấy không khí căng thẳng quá nên liền đề nghị “hôm nay là kỷ niệm ngày cưới ủa 2 bác con xin hát tặng 2 bác 1 bài được không”

2 ông bà nghe z liền gật đầu hoan hô “được,con hát đi”

Cô thấy có cây đàn ghita trong trong liền hỏi “bác con thấy có cây đàn trong nhà, cho con mượn được không”

Nghe vậy ông liền đi lấy đàn “được chứ để bác đi lấy đàn giúp con”

“dạ con cảm ơn”

Cô lau tay sạch sẽ rồi cầm đàn hát “yêu anh yêu anh yêu những giấc mơ, giấc mơ dài thật dài mà em không có lối ra, yêu anh yêu anh yêu chỉ anh thôi yêu anh hết thân này, yêu anh chẳng tiếc gì, bằng tất cả những gì em có bằng cả yêu thương.....”(bài Yêu Anh đấy ạ)

Mọi người vừa nghe cô hát vừa nhìn chăm chú cô, chìm đắm trong giọng hát của cô. Khi cô dứt tiếng hát mọi người liền vỗ tay.

Đã 10h nên 2 người ra về trong sự quyến luyến của ông bà, bà luyến tiếc “2 đứa ở lại ngủ đi, sáng mai về”

Anh liền từ chối về sáng mai phải còn họp “không được đâu mẹ, sáng mai tụi con còn phải họp nữa, lần sau tụi con ở lại lâu hơn”

Bà trách móc nói “lần sau con phải chờ Vy về chơi đó,lần nào con về 2 cha con cũng bỏ mẹ 1 bên mà chơi game không thôi cũng đánh cờ, Vy lần sau con nhớ lại chơi nhe”

Cô vui vẻ đồng ý “dạ lần sau con lại đến”

Ông như biết thông cảm cho con trai “thôi bà để cho tụi nó về khuya rồi, sáng mai tụi nó còn đi làm nữa, 2 đứa về cẩn thận, 2 bác cảm ơn con hôm nay đã tở chơi với 2 bác, 2 bác vui lắm”

“dạ không có gì, con cũng rất vui,2 bác ngủ ngon”

“ba mẹ ngủ ngon” anh chào ba mẹ rồi cùng cô đi lên xe

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Xe chạy không bao lâu thì Nhật Vy có điện “alo, chị nghe nè Gia Huy”

Vì bên kia người gọi nói chuyện lớn tiếng kèm thông không gian trong xe nên anh liền nghe được cuộc trò chuyện

“sao Vy nghỉ hát ở quán cafe mà không nói Huy, Huy chờ Vy cả buổi tối, hỏi ông chủ mới biết Vy nghỉ rồi”

“chị xin lỗi, đừng tức giận giống trẻ con z cậu nhóc”

“Huy không thích Vy gọi Huy z, em chỉ nhỏ hơn chị 3 tuổi thôi, cũng không thích Vy xưng chị em z đâu”

“cũng nhỏ hơn thôi, điên thoại chị có gì không”

“Vy đang ở đâu z”

“Chị đang ở trên nha trang”

“Vy làm gì ở đó”

“chị làm ở 1 công ty của người bạn”

“công ty gì z Vy”

“công ty vận chuyển Trương Nghĩa”

“mai Huy ra đó, Vy ngủ sớm đi”

Nói xong câu đó rồi cậu nhóc tắt máy ngang, cô chỉ lắc đầu rồi lẩm bầm “không biết giận gì nữa”

Lúc này anh mới hỏi “ai mà có vẻ quan tâm cô z”

“là 1 cậu nhóc học sau tôi 3 khóa”

“cậu ta thích cô hả” anh hỏi giọng dấm chua

“có lẽ là z, cậu nhóc là người đàn ông tốt, nếu không phải nhỏ tuổi hơn tôi có lẽ tôi sẽ hẹn hò với cậu ấy, nhưng đáng tiếc tôi chỉ xem cậu ấy như em trai mình thôi”

“hai người quen nhau lâu chưa”

“cũng được 3 năm rồi”

“tình cảm hai người tốt chứ”

“cũng không tồi, nhưng không phải tình yêu” nghe vậy mây đen trên đầu anh cũng bay đi.

Hôm sau khi cô tan làm bước ra khỏi công ty liền có 1 người chạy lại ôm cô, cô liền đẩy ra, định cho 1 đạp nhưng vừa nhìn thấy cậu ta chỉ bắt ngờ thốt lên “Gia Huy, sao em ở đây, không ở cần thơ học ra đây làm gì”

“Huy nhớ Vy, 1 tháng nay Vy thừa lúc Huy làm đồ án bận rộn mà chôn đi z, Huy lo lắm Vy biết không” cậu tức giận oán trách

“chị đi làm mà, không chôn em, thôi đi qua quán cafe ngồi nói chuyện chứ ở đây trước cửa công ty”

Ngồi trong quán cafe cô hỏi Huy “chùng nào em về lại cần thơ, định bỏ học hả”

“Huy vì Vy mới ra đây mà Vy đuổi Huy về z hả, Huy đau lòng lắm đó”

“chị không giận”

“Huy Cũng không giận, Huy nhớ Vy, Vy về cần thơ làm đi, ba Huy biết Vy nghĩ việc nên muốn kêu Vy về làm”

“không được, Vy kí hợp đồng rồi, công việc ở đây rất tốt, chị không muốn lăm đụng quan hệ”

“Huy bồi thường hợp đồng giúp Vy, xa Vy Huy rất nhớ, ba Huy xem Vy như người trong nhà mà, Vy đừng ngại”

“chị nói biết bao nhiêu lần rồi, muốn chọc chị giận đúng không” cậu là 1 công tử nhà giàu, suốt ngày sài tiền phun phí, chị nói cậu bao nhiêu lần không được phun phí z mà cậu không nghe.

“Huy biết rồi, Huy sẽ cố gắng kiếm tiền, Huy biết kiếm tiền thì đi ăn uống nước chị mới cho Huy trả tiền, không phun phí nữa, nhưng Huy nhớ Vy thật mà”

“chị đã nói bao nhiêu lần rồi, chị chỉ xem em như là em trai, còn nhiều người tốt hơn chị mà, em đừng lãng phí thời gian nữa”

“Huy hỏi chị Ái Vân rồi chị mới chia tay, Huy có cơ hội rồi, mình đi ăn mừng thôi”

nói xong cậu bước ra cửa, cô tính tiền rồi cũng đi theo, cô thật hết cách với cậu nhóc này rồi, chửi mắng dỗ ngọt cô điều làm cả, nhưng mỗi lần cô từ chối thì cậu nhóc lập tức lảng sang chuyện khác.

khi cô có bạn trai cậu nhóc vẫn bám theo cô ngay từ lúc gặp cô hát trong quán caphe rồi trong trường cậu ta cứ bám theo cô, ngay cả mấy bạn thời đại học cũng quen mặt cậu nhóc, cậu hết hỏi người này tới người khác về cô, tất nhiên Ái Vân không thoát rồi.

thật ra cậu nhóc rất đáng thương, mất mẹ từ nhỏ nên cô không đuổi cậu nhóc nữa, cô nghĩ cậu nhóc chỉ xem cô như người chị người mẹ thôi, ở cạnh cô cậu nhóc lúc nào cũng giống trẻ con.

Ngồi trong quán ăn gọi món xong cậu nó “ lúc này Vy trả tiền rồi, lần này không được dành nhe, mai Huy về rồi Vy không cần lo”

“uhm, về phải học tốt đó, đừng đi chơi nhiều quá biết không”

“lần nào Vy cũng nói z hết Huy biết rồi”

“tối nay em ở đâu”

“Huy ở khách sạn gần đây, còn Vy”

“chị thuê 1 phòng trọ ở gần công ty cho tiện đi lại”

“Vy về cần thơ đi, đừng vì 1 người đàn ông mà bỏ đi 1 nơi xa z chứ”

“không phải, tại chị muốn làm ở đây thôi, chị không khổ sở vì 1 người đàn ông đâu”

“z Huy yên tâm rồi, Vy nhớ chăm sóc tốt cho mình nghe, Huy sẽ thường ra đây thăm Vy”

Phục vụ don thức ăn ra cô nói “thôi mình ăn đi, chị biết chăm sóc mình tốt mà, lúc này chị tăng cân rồi đấy”

“Vy lúc nào cũng đẹp hết, đừng lo”

“ăn đi, tí chị dẫn đi dạo” vừa nói hết câu thì điện thoại cô reo

Vừa bước ra tới cửa công ty liền nghe mấy người bảo vệ bàn tán thư ký của anh có 1 cậu trai trẻ ôm trước cửa công ty, anh liền tức giận điện thoại cho cô

“alo, anh tìm tôi có gì không”

“cô đang ở đâu z”

“tôi đang đi ăn với bạn”

“con trai ha”

“uhm có gì không”

“lúc nào cô về”

“ăn xong đi dạo rồi tôi về”

Nghe xong anh liền tức giận cúp máy lại còn đi dạo nữa chứ, anh liền chạy đến nhà cô đợi cô về, anh không muốn mất cô.

Cô vừa để điện thoại trên bàn thì bị 1 bàn tay chụp lấy điện thoại hỏi “ai z Vy, dễ thương quá” cậu vừa nhìn hình nền điện thoại vừa khen

“em gái chị đó, dễ thương không, sắp lên đại học rồi, là đàn em của em đó”

“em gái Vy tên gì z, có bạn trai chưa”

“em gái chị là Nguyệt Vy, theo chị biết là chưa có bạn trai”

“chị giới thiệu cho Huy đi” lần đầu tiên cậu nhóc kêu mình là chị nên hơi bất ngờ nhìn cậu.

cậu liền nhận ra ánh mắt đó liền nói “ em nghĩ mình bị sét đánh rồi, chị vạ ah”

Nghe cậu kêu mình là chị vợ cô liền cười to rồi nói “ xem ra cậu rất hợp với Nguyệt Vy đó”

“thật không”, “chị kể về Nguyệt Vy cho em nghe đi”

“đổi cách xưng hô nhanh nhì, biết z chị cho em xem hình em gái chị từ lâu rồi”

Cô không còn cách nào khác chỉ còn cách kể cho cậu ấy nghe về em gái mình thôi nếu không hôm nay chị không về được, vì cô tin cậu sẽ đem lại hạnh phúc cho em gái mình, mà cậu cũng là mẫu người em gái mình thích vì 2 chị em luôn tâm sự.

Nguyệt Vy có thể nói rất xinh và thuần khiết,đôi lúc chị còn thấy ganh tỵ với sắc đẹp em gái mình nữa.

“tuần sau là sinh nhật em gái chị thật sau, chị có tổ chức không cho em tham gia với” khi nghe đến sinh nhật của Nguyệt Vy càng hăng say, đây là cơ hội tốt để cậu gặp nàng.

“tuần sau gia đình chị ra đây chơi sẵn mừng sinh nhật luôn”

“vậy cho em mừng chung với nhe nhe” cậu này nì

“chị còn lựa chọn khác sau”

Thế là từ lúc đó về đến nhà cuộc trò chuyện của 2 người chỉ xoay quanh cô em gái Nguyệt Vy thích gì, ghét gì đều không sót.

2 người ngồi trên xe hơi của Huy về đến nhà cô, cậu cũng theo cô xuống xe cô thắc mắc

“sao nhóc không về đi” giờ cô gọi là nhóc cậu không phản bác nữa.

“cho em ôm chị 1 cái đi rồi em về, chị không được quên em đó,còn phải giữ Nguyệt Vy dùm em đó”

Cô đang tay ôm cậu “ngoa, về nhớ học tốt nhe, con gái luôn thích người đàn ông giỏi gian bảo vệ được mình”

nói xong cô buông cậu ra “em biết ngồi chị ngủ ngon, em về đây”

Rồi cậu lên xe về khách sạn, khi cô quay lại thì thấy anh đứng cạnh xe vẻ mặt không mấy vui vẻ “anh sao vậy, sao lại ở đây, có chuyện gì không được vui sao”

Anh không trả lời trực tiếp kéo cô lên xe chạy một mạch về nhà, khi xe dừng trước cổng nhà anh cô mới hoàn hồn lại “anh bị gì z sao chạy xe nhanh quá z, anh muốn chết thì đừng lôi tôi theo chứ”

Anh vẫn không nói gì kéo cô vô nhà, cô ngồi trên sofa xoa xoa cổ tay do anh dùng lực kéo cô xuất hiện 1 vòng đỏ. Cô tức giận la lên “anh có biết đau không hả?”

Anh cũng tức giận trả lời “trái tim anh đau em có biết không, đó là cậu nhóc hôm qua điện thoại em có đúng không, còn nói là chị em mà ôm ôm ấp ấp, quyến luyến không xa rời z hả”

giọng nói anh rất to như muốn thúc hết tức giận ra ngoài, đây cũng là lý do anh đem cô về nhà mình mà không nói chuyện ở nhà cô, vì nhà cô hầu như không có thiết bị cách âm

Cô thấy anh lớn tiếng với mình cô cũng không khách khí mà lớn tiếng lại “tôi đã nói là chúng tôi không có gì, vài tiếng trước cậu nhóc còn muốn theo đuổi tôi,nhưng giờ thì người cậu nhóc muốn theo đuổi là em gái tôi”

cô ngưng lại lấy hơi rồi chửi tiếp không cho anh có cơ hội nói nữa “giờ chúng tôi thật sự là chị em, cái ôm đó cũng là tình chị em, anh làm gì lớn tiếng với tôi z, tôi ôm ai kệ tôi không phải chuyện của anh, không cần anh quan ta, tôi không điên với anh nữa, tôi về đây”

Cô vừa xoay người đi thì bị anh ôm từ phía sau “đừng đi, đừng giận anh, anh không nên lớn tiếng với em, không nên làm em đau, là lỗi cũng anh, anh xin lỗi, tại anh ghen, nhìn em đi với người đàn ông khác anh không không chế được cảm xúc”

Cô quay lại nhìn anh vẻ mặt bất ngờ “anh nói gì”

khi nghe anh nói vậy cô rất vui nhưng không tin vào tai mình muốn nghe lại lần nữa

Anh nhìn cô nói “anh yêu em, đừng giận anh, tại anh ghen quá thôi”

Cô cười đáp “anh tỏ tình với em đó hả”

Anh gật đầu

“ em sẽ đem chuyện này nói lại cho 2 bác biết mới được, vì anh ghen mà tỏ tình với em, vì anh ghen mà hết bị chứng ám ảnh đó,kakaka” cô đắc ý nói

Cô đang cười thì có 1 lần môi chặn môi mình, cô không đẩy anh ra mà hôn trả lại, cô luôn trông chờ nụ hôn này.

Anh buông cô ra nhìn mặt cô hỏi “làm bạn gái anh nhe” . cô bị hôn tới mờ mịch nên chỉ biết gật đầu như đồng ý

Ôm nhau 1 hồi lâu như không muốn xa rời, cô đẩy anh ra “thôi em đi về, khuya rồi, mai còn đi làm nữa”

1 lần nữa định đi thì bị anh kéo lại trong lòng ngực không muốn xa cô “ khuya rồi, z ở lại đây đi, mai đi làm trễ tí cũng được, anh không làm gì em đâu, chỉ muốn ôm em z thôi”

“nhưng...”

Cô chưa nói hết bị anh cắt ngang “ anh không làm gì em đâu, nếu muốn lần trước em say thì đã làm rồi”

rồi anh nâng cầm cô lên hôn lên đôi môi cô 1 cách say sưa, đến khi hơi thở gấp gấp anh mới buông cô ra “ thật xin lỗi, nhưng anh nghĩ anh nên đưa em về, anh sợ mình không kìm chế được”

10h thứ 7 ba mẹ cô và Nguyệt Vy vừa ra khỏi bến xe thì cô vẫy tay gọi “mọi người con đây nè”

Mọi người thấy cô liền chạy lại vui mừng “ba mẹ nhớ con quá” “chị hai càng ngày càng đẹp nhe”

“con cũng rất nhớ mọi người, em lúc này thiệt đói miệng nghe, mọi người lên xe đi”

Vì hôm nay anh phải kí hợp đồng với khách hàng không thể ra đón ba mẹ với cô, nên cô tự mình lái xe đi đón ba mẹ

Gần đây anh cũng tập cho cô lái xe lại nên cô cũng tự tin hơn rồi, chỉ là lúc trước cô chạy xe máy bị té 1 lần tuy chỉ say sướt nhỏ nhưng mỗi lần lên xe máy cô vẫn sợ không dám chạy nữa.

Cha Vy thấy con mở cửa xe liền thất mắt “xe này của ai z con”

“ông chủ con cho mượn đó ba”

Mẹ Vy cũng lên tiếng “con biết lái xe sao, mượn xe lỡ làm hư xe người ta thì sao con, sao không đi taxi”

“con biết lái mà mẹ, bây giờ mùa hè đang là mùa du lịch ở đây, khó đón taxi, mà đón rồi bắt người ta đợi cũng tội nghiệp người ta, đi xe này thoải mái hơn, và lại cũng không tốn tiền. hihi...mọi người tin tưởng vào con đi, con chạy không tệ đâu”

Nguyệt Vy vỗ tay “chị giỏi quá, lại xinh đẹp nữa,yêu chị nhất”

“thôi đi cô, muốn xin gì chị phải không”

Cô cười khi bị nói trúng tim đen “hihi... chị bây giờ là mùa hè, vài tháng nữa em mới đi học, chị cho em ở đây chơi vài ngày nhe, ba nói chị đồng ý thì ba mẹ mới cho em ở chơi”

“nhưng chị còn phải đi làm, không có thời gian dẫn em đi chơi được”

“em tự đi được mà chị, em lớn rồi, không bị lạc đường đâu,đi chị em rất thích biển mà, đi chị” cô nũng nịu với chị mình

Thấy em gái vậy cô cũng chiều theo “được rồi, lớn rồi cứ những nhẽo quài, ba mẹ ở chơi vài ngày rồi hã về”

Mẹ cô từ chối “thôi con, chiều mai ba mẹ về, thứ 2 ba con còn đi làm, mẹ về lo nhà cửa cơm nước cho ba con nữa, cho em con ở chơi đi, trước giờ nó cũng ít được đi đâu”

Ba cô là 1 viên chức nhỏ nhà nước, còn mẹ cô thì ở nhà làm nội trợ, gia đình cô còn có 1 mảnh vườn trồng bưởi và vài loại trái cây khác, tuy không giàu có nhưng gia đình cô rất hạnh phúc.

“mọi người tới nơi rồi, xuống xe thôi”

Mọi người xuống xe với sự ngỡ ngàng, cô cười, nhớ lúc mình mới nhìn thấy căn nhà này thì cũng giống như mọi người vậy

Nguyệt Vy là người định thân lại trước “chị àh, chị đi nhầm nhà rồi”

rồi Nguyệt Vy còn gấp gấp kêu ba mẹ “ba mẹ mau lên xe đi, những ngôi nhà này có nhiều chó lắm, lỡ người ta tưởng mình ăn trộm thả chó ra thì chết”

Ba mẹ cô liền mở cửa xe định bước lên thì cô gọi lại “ mọi người làm gì vậy, đây là nhà ông chủ con, cũng là bạn trai con”

“hai đứa sống chung hã” ba cô có chút tức giận vì ông là người hơi cổ hủ

Cô vội xua tay “dạ không ba, tại phòng trọ còn nhỏ nên anh ấy đề nghị giữ mọi người ở nhà anh ấy, dù gì nhà này cũng còn phòng, cũng thoải mái hơn nữa”

Mọi người vào nhà, cô dẫn mọi người vào 2 căn phòng ở tầng trệt “ba mẹ và em vào sắp xếp đồ đạc rồi nghỉ ngơi tí đi, con làm đồ ăn lúc nào rồi thì con gọi mọi người, con biết mọi người đi xe xa chắc mệt rồi”

Ba Vy vẫn còn nghi ngờ “con không ở đây sao con cứ tự nhiên như nhà mình vậy, con có nói dối ba không”

“không ba, tại con thường tới đây nên quen, ba không tin con hả” cô không dám nói là mình nhận lời anh dọn dẹp nhà này, dù gì cô cũng là bảo bối của ba mẹ mà, biết cô cực khổ ba mẹ sẽ đau lòng, nhưng thật sự cô chỉ tới đây nấu vài món ăn chứ có làm dọn dẹp gì đâu mà cực khổ.

Ba Vy thấy vậy nên cũng cho qua rồi vào phòng

1 tiếng sau cô gọi mọi người ra dùng cơm trưa thì cũng là lúc anh về tới

“chào 2 bác, chào em gái, em là Nguyệt Vy đúng không, rất dễ thương, xin lỗi mọi người vì không thể ra đón được, mong mọi người đừng buồn”

Nghe người khác khen mình, Nguyệt Vy rất thích, nhưng không phải vì vậy mà cô thích anh, Nguyệt Vy rất quan tâm chị mình nên hỏi hay hỏi thăm chị Ai Vân về chị gái mình nên biết chị mình bị thất tình, cô cũng không dám nói với ba mẹ về chuyện của chị sợ ba mẹ lo

mặt dù chưa lâu lắm nhưng chị cô vẫn vui vẻ nên cô nghĩ anh đối với chị mình rất tốt nên cũng thích anh “không sao đâu anh rể”

Trong lòng anh nghe tiếng anh rể vui như nở hoa, miệng cười toe toét.

Mẹ cô và cô ngượng ngùng vì Nguyệt Vy kêu anh rể 1 cách tự nhiên vậy, bà chừng mắt nhìn con gái mình “con là Trọng Nhân đúng không, con đừng trách nó, nó còn nhỏ chưa biết gì”

bà cười rồi nói tiếp “con sắp xếp chỗ ở cho gia đình bác z là tốt rồi, con có việc sao bác trách được, đúng không ông” rồi bà quay sang chồng mình

Ông này giờ im lặng đánh giá bạn trai con gái mình, trước giờ tuy cô có quen bạn trai nhưng đây là lần đầu tiên cô giới thiệu với gia đình nên ông muốn xem xét kỹ càng anh

đúng là con gái mình cũng chọn người không tệ, dáng người cao ráo, làn da hơi ngăm do cái nắng nơi này nhưng nhìn trông khỏe mạnh, bờ vai rộng có thể bảo vệ được con gái anh, nhưng gương mặt tuấn tú của cậu ta ông cũng hơi lo vì như vậy sẽ có rất nhiều con gái theo.

Ông không trả lời bà rồi quay qua nhìn Nhật Vy “ba đã nói con bao nhiêu lần rồi, con là người không thích dành dặt với người khác, cậu ta là 1 người đẹp trai lại giàu có, có rất nhiều con gái theo, ba không muốn con đau khổ”

Anh nghe vậy vội hứa “bác trai, con rất yêu Nhật Vy, tuy có nhiều người con gái khác theo con nhưng tim con chung tình mỗi Nhật Vy thôi,xin bác tin con, con sẽ không bao giờ làm chuyện có lỗi với Nhật Vy, Không làm Nhật Vy bị tổn thương đâu, nếu không thì tùy mọi người xử lý”

Nhật Vy cảm động vì lời nói của anh “ba... anh ấy thật sự rất yêu với con, ba ngăn cản tại con không phải con cũng đau khổ sao, bao tin anh ấy 1 lần đi, nếu anh ấy không làm như những lời anh ấy nói thì tùy ba xử lý,ba không thương con sao”

4 người thấy ông sắp động lòng cùng lên tiếng “ông à” “ba à” “ba à” “bác trai à”

Ông đành bó tay trừng mắt với mọi người “được rồi, mọi người đồng lòng quá he, cậu giám làm Nhật Vy buồn thì biết tay tôi”

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tô Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Mọi người cùng cười vui mừng thì đột nhiên có tiếng chuông cổng “đề anh ra mở” anh vội vàng đi ra mở cổng

“chào chị Vy, chào mọi người”

“chào em, có cần chị giới thiệu không”

“dạ thôi khỏi chị đề em đoán”

“2 bác là ba mẹ chị Vy, anh là bạn trai chị Vy là anh Trọng Nhân trong điện thoại chị Vy có nói với em rồi, còn đây chắc chắn là Nguyệt Vy em gái chị Vy rồi,con xin tự giới thiệu con là Gia Huy,con học cùng trường với chị Vy nhưng sau 3 khóa, con với chị ấy tình cảm rất tốt, con xem chị ấy như chị con

vậy, vì nghỉ hè nên con ra đây chơi thật đúng lúc gia đình chị Vy cũng ra đây chơi”

một lý do thật trùng hợp, nói vừa dứt câu cậu liền nhìn Nguyệt Vy đắm đuối “em rất đáng yêu, không ngờ em còn dễ thương hơn trong hình nữa”
xem ra lần này cậu thật sự trúng mũi tên tình yêu rồi

Nguyệt Vy khó hiểu “hình... hình gì”

Nhật Vy giải thích “à có 1 lần cậu ta thấy hình em trong điện thoại chị”

“cậu thiệt hoạt bát vui tính” mẹ cô khen.

Tuy mới bắt đầu theo đuổi Nguyệt Vy nhưng được mẹ cô khen anh rất vui, thế là anh được điểm cộng với mẹ vợ tương lai rồi

Nói chuyện nãy giờ thấy đã trễ cô mời mọi người ăn cơm “thôi mọi người vào dùng cơm đi trễ rồi”

“Huy em cũng vào ăn đi, em cũng chưa ăn đúng không” chị nhìn thấy hành lý của cậu liền biết cậu vừa đến nơi là chạy lại đây liền.

Ngồi vào bàn ăn cô hỏi Huy “Huy em định ở đâu”

“dạ chắc em ở khách sạn”

Cô muốn làm bà mai liền đưa ra ý kiến “em ở lại đây đi, lúc này khó tìm khách sạn lắm”

Mặt dù là nhà bạn trai nhưng cô khá tự nhiên “con bé này, có phải nhà con đâu mà tự ý mời khách vậy, con hỏi Trọng Nhân đã chứ”

Nhật Vy đã kể cho anh nghe việc Gia Huy muốn theo đuổi Nguyệt Vy nên liền hiểu ý bà mai này

“dạ, không sao đâu bác, nhà càng đông càng vui mà, Nhật Vy quyết định là được rồi, mọi người đừng khách sáo cứ coi như nhà mình được rồi”

“z Huy em ở phòng của Nguyệt vui ở tầng trệt, còn Nguyệt Vy lên trên lầu ở cùng chị” cô được sự đồng ý liền sắp xếp phòng lại

Còn Ba Vy thì nghe được con gái ở đây không khỏi tức giận “sao con ở đây, lúc ba hỏi sao con nói 2 đứa không sống chung mà”

Anh vội vàng giải thích “dạ, tại con thấy mọi người đến nên kêu Nhật Vy qua ở vài ngày lúc mọi người ở đây để khỏi mất công đi lại, mọi người được gần gũi với nhau nữa”

Ông gạt đầu hài lòng với lời giải thích “z cũng đúng, cậu thật chu đáo”

“Huy hôm nay sinh nhật em gái chị, tối em cũng tham dự nhé”

Tất nhiên sao cậu bỏ qua được, mục đích của cậu ra đây là vì Nguyệt Vy mà “dạ được, em không khách sáo” Nhật Vy nghĩ trong lòng người mặt dày như cậu biết khách sáo mới là lạ

Nguyệt Vy rất hào hứng với chuyến đi này “anh rề chị hôm nay chúng ta làm gì z”

Anh hỏi ý kiến mọi người về lịch trình anh đã sắp xếp chu đáo

“mọi người nghỉ trưa tí cho khỏe, đầu h chiều con chở mọi người đi tham quan vài địa điểm du lịch, tối nay chúng ta ra ngoài nhà hàng gần bãi biển mừng sinh nhật Nguyệt Vy, ngày mai chúng ta sẽ đi ra vài đảo du lịch chơi, mọi người thấy được chứ”

Ba mẹ cô không có ý kiến vì mục đích của họ ra đây là vì thăm Nhật Vy, Nguyệt Vy thì vỗ tay đồng ý “hay quá”

“anh Huy anh cũng ra đây du lịch đúng không, em được ở đây vài ngày, chúng ta cũng làm bạn đồng hành nhé, như vậy sẽ thú vị hơn” cô vui vẻ mời Huy làm bạn đồng hành vì cô thấy cậu rất vui vẻ, gần gũi, chắc đi chơi cùng anh cũng không tệ.

Tất nhiên Gia Huy đồng ý còn không kịp nữa là, cơ hội thành bạn trai Nguyệt Vy càng lúc càng gần rồi.

“2 đứa lấy xe máy anh mà đi, bình thường anh cũng không sử dụng”

“cảm ơn anh rề, z còn gì bằng”

Nhật Vy thấy em gái mình cũng thích Gia Huy nên không những mừng trong lòng mà còn vui vẻ ra mặt, cô tin tưởng Huy khi giao em gái mình cho cậu.

Anh thấy cô vui vẻ trong lòng cũng vui lây. Còn ba mẹ Vy nhìn 2 cô con gái cười nói vui vẻ như vậy cũng đủ hạnh phúc rồi.

trong thời gian đó cô Nguyệt Vy và Gia Huy cùng ở lại nhà anh đến khi kết thúc kì nghỉ hè Nguyệt Vy và Gia Huy mới về lại Cần Thơ bắt đầu năm học mới, còn cô cũng quay lại phòng trọ của mình mà không ở lại nhà anh dù anh đã nói nhiều lần này nọ.

trong thời gian cô và anh quen nhau, mỗi tuần anh đều dẫn cô về nhà ba mẹ anh, 2 người biết cô và anh đang quen nhau thật sự là vui ra mặt, còn tính cô nên sinh mấy đứa, đặt tên gì, đòi mời ba mẹ cô ra chơi lần nữa để tỏ thành ý vì lần rồi ba mẹ cô ra mà không được gặp.

không được gần gia đình nhưng có anh và ba mẹ anh cũng làm cho cô thêm ấm áp như là gia đình thứ 2 của cô z.

hôm nay là 20/10 ngày phụ nữ Việt Nam, sáng sớm lần lượt đã có người đưa đến 2 bó hoa hồng vàng, 1 là của anh, còn 1 thì cô cũng chẳng biết ai gọi.

nhưng cô khẳng định không phải là người trong công ty.

Lúc trước khi cô chưa là bạn gái của anh những người đàn ông trong công ty lại gần muốn làm theo đuổi cô thì đều nhận được ánh mắt cảnh cáo của anh mà chạy mất. khi đó cô không biết chỉ nghe đồng nghiệp nữ nói lại.

còn hiện giờ, đừng nói là theo đuổi chỉ cần đàn ông đến gần cô thôi thì nhìn mặt anh như muốn giết người ta của anh cũng biến mất dạng.

không còn đi hát nên không phải người hâm mộ cô.

Cô cũng chẳng biết là ai.

Buổi tối ngồi cô và anh cùng anh vào nhà hàng nhật để tận hưởng ngày lễ, anh tặng cô 1 sợi dây chuyền bằng bạc hình trái tim phía trước là vài viên đá lấp lánh phía sau có khắc 2 chữ NV. nhưng anh cũng không quên bó hoa vô danh lúc sáng

“hôm nay ngoài anh còn ai tặng hoa cho em vậy”

“em cũng không rõ nữa, không để tên họ gì hết”

Điện thoại cô chợt reo, là số điện thoại quen thuộc cô nhanh tay bắt máy

“anh trai, anh biến đâu mất vậy, cả năm nay không thấy mặt thì thôi còn không liên lạc với anh được nữa chứ” cô oán trách với người bên kia điện thoại

“anh đi du lịch cùng bạn, không muốn ai quấy rầy nên không mở máy, ba mẹ anh không nói em biết à”

“có nói, nhưng em muốn nghe anh nói, người nhà giàu các không sợ thật, đi du lịch cả năm trời, anh đang ở đâu”

“anh đang ở Cần Thơ, về mới biết là em ra Nha Trang làm rồi, hỏi Ái Vân mới biết công ty em làm, hoa đẹp không, bắt ngờ chứ”

“thì ra của anh, em cứ ngỡ là của ai chứ”

“ngày mai, bạn anh ra đó bàn chuyện làm ăn với công ty của em, anh đi cùng bạn anh ra đó thăm em chịu không”

“được chứ, em rất nhớ anh”

“được rồi, mai anh xem ai dám bắt cóc em gái anh ra tới đó”

Cô cúp máy mặt anh đen xì hỏi cô “ai điện thoại em z”

“anh trai em”

“em có anh trai nữa hả”

“không, là người hàng anh lúc học phổ thông trên em 2 lớp, rất thân nên xem như anh trai”

“anh ta không có tình ý gì với em chứ”

“tuyệt đối không, ngoài tình anh em”

“lần trước em cũng nói z, nhưng lần đó Gia Huy ôm em đó”

“lại nữa, Gia Huy giờ đang quen em gái em, em với cậu ta là chị em thôi”

“thật không”

“thật, em chỉ yêu anh”

“anh cũng z”

Sáng hôm sau, đang chăm chú sắp xếp lại lịch trình cho ông chủ kim bạn trai thì có người gọi tên quen thuộc của cô, không cần suy nghĩ cô cũng biết là ai, vì chỉ có mỗi 1 người gọi cô z thôi

“nhím con” vừa gọi anh vừa đang tay ra

“anh trai” cô không do dự mà nhào vào lòng anh

“em lúc này không hỏi cũng biết khỏe rồi he, có tình yêu mặt mày hồng hào” anh lùi ra 2 bước nhìn kỹ rồi đánh giá cô

“anh cũng z, em rất nhớ anh”

Cảm nhận có 2 ánh mắt nhìn mình 2 người mới xoay mặt với 2 người đó

“à, xin lỗi, tôi xin tự giới thiệu, tôi là Minh Tuấn, là anh của Nhím con, à không là Nhật Vy, cũng là bạn rất thân của Nhật Vy, còn đây là Hải Phong, bạn tôi, là giám đốc công ty xây dựng”

anh vừa giới thiệu vừa nháy mắt với Nhật Vy khi nói về người bạn của mình. Cô cũng hiểu ý cái nháy mắt có mà mỉm cười nhìn người bạn của anh mình.

Minh Tuấn giới thiệu tiếp về 2 người đối diện cho bạn mình

“đây là Nhật Vy, là Nhím con tôi hay nhắc với cậu đó, còn đây chắc là người bắt cóc em gái tôi ra tới đây đúng không”

Theo phép lịch sự Trọng Nhân bắt tay 2 người

“tôi là Trọng Nhân, giám đốc công ty vận chuyển Truong Gia, cũng là bạn trai của Nhật Vy” anh giới thiệu như nhận định chủ quyền mình là bạn trai cô.

Hải Phong cũng lịch sự chào hỏi

“giám đốc thật trẻ tuổi lại tài giỏi, rất hân hạnh hợp tác, Nhím con nghe Minh Tuấn nhắc cô đã lâu, cô rất đẹp”

Sao khi chào hỏi xong, 3 người cùng bàn chuyện hợp tác còn cô thì ngồi kể kẻ ghi chép lại các yêu cầu và điều khoản thỏa thuận, rất nhanh chóng đến trưa, bốn người cùng đi ăn cơm rồi vừa ăn vừa bàn tiếp

“nếu không có gì thì tôi sẽ làm soạn 2 bản hợp đồng, ngày mai có thể kí”

Khi lên xe về công ty định hỏi cô về cái ôm lúc sáng anh vẫn hơi lo về tên Minh Tuấn kia thật sự xem cô là em gái hay có ý đồ gì khác không, lại còn nháy mắt nữa chứ, đúng lúc điện thoại anh reo

bên kia không biết nói gì nhưng giọng anh về gấp gấp “uhm. Tôi tới liền”

Thấy anh gấp gấp cô cũng lo lắng “chuyện gì vậy anh”

“ở cảng có 1 số chuyện cần anh xử lý, em hủy lịch buổi chiều dùm anh, còn buổi tối thì anh vẫn đi tiếp khách, đó là khách hàng quen không hủy được”

“dạ em biết rồi, chuyện gì vậy anh”

“không có gì anh lo được mà, anh chờ em về công ty trước rồi về anh đi”

“uhm. Có chuyện báo em biết”

Sắp tan làm cô suốt ruột sao anh chưa về công ty nữa nên điện thoại hỏi anh

“sao rồi anh”

“ồ rồi em, chúng ta chuyển hàng cho khách nhưng mất một số, sau khi kiểm tra thì ra là nhân viên mới vô không biết nên nhầm thôi, giờ chỉ chuyển trễ vài giờ thôi”

“uhm, z tốt quá”

“uhm, em về cẩn thận, nhớ ăn uống nhe, tối anh tranh thủ về sớm ghé em”

“uhm, anh cũng nhớ chăm sóc mình tốt, đừng uống nhiều quá đó”

“tuân lệnh bà xã”

Thu dọn đồ đạc ra khỏi cửa thì có tiếng kèn xe kèm theo âm thanh tên gọi mình cô nhìn theo hướng phát ra âm thanh đó là 1 chiếc xe hơi bên trong là anh trai cô

“nhím con, đi ăn với tụi anh nhe”

“em cũng định điện thoại rủ anh nè”

“z lên xe đi”

Hôm nay anh diện lý do mình không khỏe mà về sớm, mục đích để hỏi cô việc khó chịu trong lòng anh sáng giờ nhưng đứng trước nhà cô thì cô vẫn chưa về nên điện thoại hỏi cô

“em đang ở đâu z”

“em đi ăn cùng anh trai và bạn anh ấy, đang ngồi uống vài ly, dù gì mai cũng chủ nhật mà”

“chừng nào em về” khi nghe cô đi chơi cùng Minh Tuấn anh tức giận nhưng cố đè nén mình bớt uống dấm chua

“tụi em định về nè”

“em qua nhà anh luôn đi” anh hơi thả lỏng tí, may là cô nói về liền

“có chuyện gì sao anh, sáng mai nói 10 h rồi còn gì”

“em về đi anh đợi”

Nói xong anh cúp máy lái xe về nhà mình đợi cô.

Thấy anh ngồi trên sofa cô chạy lại ôm cánh tay anh “có chuyện gì mà kêu qua đây giờ này vậy, nhớ em hả”

“em uống rượu hả, mai em bị nổi mẩn đỏ nữa cho coi” khoảng cách gần nên khi cô nói chuyện anh ngửi được mùi rượu, tuy hơi tức giận nhưng anh vẫn lo cho cô

“không sao đâu anh, em uống có 1 ly thôi”

“anh nói rồi, em không được đi uống rượu 1 mình lỡ xảy ra chuyện như lần trước thì sao” vì lo lắng cô sẽ nhậu say như lần trước bị mấy tên xâm ỡ tuy không thành nhưng anh vẫn rất lo

Cô hiểu anh đang lo cho cô “không sao đâu anh, có anh trai với anh Hải Phong nữa mà”

Anh nhớ tới khuất mắt trong lòng “nhưng anh ấy không phải anh ruột của em, hồi sáng anh ta còn ôm em, nháy mắt với em nữa chứ, anh tức sắp điên lên đây nè”

Cô cười rồi ôm cổ anh “anh yên tâm, chắc chắn 100% là anh ấy không có tình ý gì với em đâu, vì anh ấy thích con trai mà”

“thích con trai cũng có thể thích em vậy” nghĩ kĩ lại câu nói cô vừa nói “hả, cậu ấy là gay”

cô gật đầu

Nhưng khi nhớ ánh mắt Hải Phong nhìn cô

“nhưng Hải Phong cứ nhìn chăm chăm em từ trên xuống dưới, cậu ta chắc chắn có tình ý với em rồi”

Nghe vậy cô cười to

“bạn trai của tôi hôm nay uống dấm giữ quá, việc đó càng không, anh Hải Phong với anh trai đang yêu nhau mà, 2 người đó đi du lịch mới về đó, nhìn họ thật xứng đôi”

Anh chỉ biết trợn mắt, 2 người đàn ông đẹp trai phong độ vậy mà là gay, các cô gái biết được chắc tức chết quá

“vậy thì anh yên tâm rồi”

“thôi vậy em về, khuya rồi, em thật sự không hiểu nổi anh” cô hơi tức giận vì anh không tin

Anh ôm cô vào lòng “đừng giận mà, anh lại ghen nữa rồi”

Cô đẩy anh ra “là do anh không tin em hay không tin vào tình yêu của chúng ta”

“anh không tin vào bản thân mình, em luôn hấp dẫn mọi người, anh sợ mất em”

“đây là lí do anh không muốn em đi hát”

anh gật đầu

“em mới là người sợ mất anh, vài ngày là có 1 cô gái trẻ đẹp đến công ty tìm anh, em rất chung tình, anh không cần lo, ai như anh vài ngày lại đổi bạn gái”

“các cô ấy không phải bạn gái anh, tại họ tự bám theo anh thôi, anh chỉ yêu em thôi”

Thấy cô cười biết cô đã hết giận, anh cúi xuống hôn cô, cô cũng đáp trả lại nụ hôn của anh

không biết là nụ hôn quá mạnh mẽ hay do trong người có tí rượu mà nụ hôn không thể dứt ra được, đến khi môi anh rời khỏi môi cô thì 2 người không còn ở phòng khách nữa mà là phòng anh.

“xin lỗi, nhưng hôm nay anh không thể chờ em về được rồi”

“vậy... vậy em tự về, anh ngủ ngon” cô áp úng

Nhưng mỗi lần cô nói mình đi về là đều bị anh ôm chặt hơn “ở lại với anh nhé”

anh lại hôn cô tiếp, tay anh không ngoan ngoãn mà lách vào trong áo cô, xoa nhẹ bầu ngực đầy đà của cô.

“anh muốn em, được không”

vì nụ hôn cùng với tay anh cứ không yên mà sờ soạn khắp người cô làm cô thờ hồn hển, cô không đẩy anh ra anh biết cô đồng ý anh mừng rỡ bắt đầu tiến vào.

Đồng hồ sinh học của cô rất đúng giờ, 6 giờ cô mơ màng thức giấc cảm nhận được hơi thở thổi vào tai mình, cô mới quay qua thấy đó là anh

nhìn trong chăn là 2 cơ thể trần trụi, cô nằm trên tay anh, tay kia đặt trên eo mình, kèm theo cơn đau giữa chân mình cô mới nhớ lại chuyện hôm qua cô không biết đối mặt với anh như thế nào

tối qua ở dưới người anh cô rên thật dâm dăng mà “chết mất” cô nhỏ giọng thốt lên.

Nhẹ nhàng lấy tay anh ra khỏi eo mình, cô bước xuống giường, định nhặt quần áo dưới sàn nhà nhặt vào thì anh thức giấc.

cảm nhận được vật nặng trên tay mình biến mất

“em định đi đâu vậy”

Nhìn anh bước xuống giường đi về phía mình mà trên người anh không có 1 mảnh vải, cô ngượng ngùng quay lưng lại với anh.

Anh ôm cô từ phía sau

“còn ngượng ngùng nữa hả, hôm qua không phải em thấy của anh hết rồi sao”

“anh nói bậy bạ gì vậy”

“bậy bạ hả, để anh nhắc em nghe, em giúp anh cởi áo, rồi cởi thất lưng rồi...”

Cô lấy tay chặn miệng anh lại “em nhớ rồi anh không cần nhắc nữa”

Anh kéo tay cô ra rồi nhìn về vết máu trên giường

“cảm ơn em, anh là người đầu tiên của em, cũng muốn là người duy nhất” rồi hôn cô

Vừa mới mặt đỏ vô mà giờ lại không còn gì nữa rồi “anh đừng quậy nữa, trễ làm bây giờ”

“hôm nay là chủ nhật, anh là ông chủ mà dù là bình thường nghỉ làm cũng không ai có ý kiến”

“nhưng em thì khác”

“em là vợ của ông chủ càng không có ý kiến”

“em là vợ anh lúc nào”

“em là người của anh còn không chịu lấy anh nữa hả, anh phải phạt em”

Trận đấu trên giường kéo đến, làm cô mệt lả người anh ôm cô ngủ thêm 1 giấc đến trưa mới rời giường

“vợ của tôi ời, dậy ăn trưa thôi”

Cô ngồi dậy nhìn cái bụng đang réo của mình “em đói quá”

“đậy nhanh đi rửa mặt thay đồ rồi mình đi ăn”

Ăn uống xong về nhà 2 người cùng ngồi trên sofa xem tivi

“vợ em muốn đi đâu chơi hay đi mua sắm không anh chờ em đi” anh cưng chiều

Cô lắc đầu, tay thì đang lấy miến lê bỏ vào miệng anh

“không, em muốn ở nhà với anh thôi, sau này anh không được gọi em là vợ trước mặt người khác nữa đó, ngại chết đi được”

“thì tập dần cho quen, sớm muộn gì cũng gọi vậy thôi”

“anh thật sự muốn lấy em”

“z chưa em nghĩ anh muốn lấy ai”

“lấy em thì những cô gái chân dài kia để cho ai”

“anh không để ý tới bọn họ, anh chỉ yêu em, và lại hôm qua anh không có sử dụng biện pháp an toàn nào, không chừng vài tháng sau bụng em to lên thì mặt áo cưới không đẹp đâu đó”

“anh...anh giám...anh cố ý đúng không”

Anh cười gian “em nói đúng rồi”

“anh chết với em” cô nhào tới đánh anh.

“tối nay về ăn tối cùng ba mẹ phải nói chuyện mừng này cho họ biết mới được, kaka, họ sẽ vui đến khỏi ngủ luôn quá” anh chiều chọc

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Do Minh Tuấn và Hải Phong du lịch trong 1 thời gian dài nên Hải Phong về quản lý công ty

thời gian trước khi họ đi du lịch anh trai của Hải Phong giúp anh tiếp quản công ty, nên khi anh về không thể thoát khỏi trách nhiệm

Minh Tuấn cũng phải giúp 1 tay vì vậy sáng nay họ về lại tp HCM.

Tuy hai người xảy ra quan hệ nhưng cô không dọn đến ở cùng anh nhưng anh thì lại rất lì

cuối tuần anh đều ép cô về nhà anh để được ôm cô ngủ, đến trưa chủ nhật thì anh cùng cô về nhà ba mẹ anh

những ngày bình thường nếu buổi tối anh không đi dự tiệc hoặc tiếp khách thì sẽ đến nằm lì ở nhà cô, dù đuổi cũng không chịu về

những lúc anh đi tiếp khách thì sẽ không đến mà về nhà anh anh sợ sẽ làm cô đợi anh vì anh thường về rất trễ

anh ít khi dẫn cô theo dự tiệc hoặc tiếp khách vì anh sợ cô bị ép uống rượu, mặt khác cũng không muốn người khác nhìn vẻ đẹp của cô.

Cô gõ phòng làm việc của anh

“vào đi” cô bước vào đi đến trước mặt anh

“có chuyện gì sao, lại đây” anh kéo cô ngồi trên đùi mình

“có tí việc, tối nay anh rảnh không”

“anh phải đi dùng cơm với ông Trần bên công ty lúc gạo, ông ấy nói muốn bàn về 1 số việc vận chuyển hàng sắp tới”

“sao ông ấy không đến công ty bàn mà phải đi ra ngoài ăn tối mới bàn”

“em còn không rõ sao, rất nhiều hợp đồng đều kí trên bàn tiệc”

“hèn gì, em mỗi lần anh đi tiếp khách đều đem hợp đồng đã kí về, cực khổ cho anh quá”

“không sao đâu anh quen rồi, em hỏi anh rảnh không có gì sao”

“uhm, Huy Cường và Trúc Ly ra đây chơi họ mời em đi dùng cơm, em định rủ anh đi để giới thiệu anh với họ, lần trước trong điện thoại em có nói về anh cho họ biết, nhưng không sao họ còn ở lại đây vài ngày nữa mà”

“Huy Cường là bạn trai cũ của em, còn Trúc Ly là bạn gái hiện giờ của cậu ta đúng không”

“sao anh biết, à em quên, anh nghe lén em nói chuyện”

“nếu hôm nay không có hẹn anh sẽ đến cảm ơn họ”

“cảm ơn chuyện gì”

“nhờ họ mà anh mới có được em”

“đúng là càng ngày càng dẻo miệng mà”

“đây là lời thật lòng của anh”

“được rồi, thôi vậy tối nay em một mình, em ra ngoài làm việc đây”

“khoan đã”

“chuyện gì”

Anh chỉ vào môi mình ý muốn cô hôn.

“chụt”

hôn anh xong cô xoay người đi được vài bước thì quay lại

“à quên, rất may là hôm qua anh không nói với ba mẹ là họ sắp có cháu bông”

“sao vậy”

“hôm nay kinh nguyệt của em đến rồi”

nói xong cô bước ra khỏi phòng còn nghe tiếng của anh nói theo

“anh sẽ cố gắng sản xuất”

Tối hôm nay cô cùng Huy Cường và Trúc Ly ăn ở nhà hàng trên bờ biển

nơi này cô và anh cũng thường đến, vừa ăn vừa có thể ngắm biển ban đêm còn có thể nghe mọi người hát nữa ngay sân khấu trên bờ biển này

“xin lỗi, hôm nay không thể giới thiệu Trọng Nhân với mọi người”

“không sao, cuối năm nay bọn anh kết hôn, đến lúc đó em đi cùng anh ấy đến dự hôn lễ anh thì được rồi”

“thật sao, chúc mừng 2 người lúc đó em nhất định sẽ đến”

“Nhật Vy, em không giận anh chị chứ”

“em cảm ơn anh chị mới phải, nhờ anh chị mà em mới gặp được anh Nhân, hiện giờ bọn em cũng rất tốt”

“chị thật sự xin lỗi”

“chị đừng xin lỗi em, thật sự em không giận 2 người mà, em rất thích chị, chị rất xinh đẹp lại dịu dàng nữa”

“chị cũng rất thích em, em không so đo tính toán với người khác, nếu chị là em không biết chị có làm được như em đã làm không nữa, chị ít kỹ quá đúng không”

“vậy thì 2 người phải hạnh phúc mới được đó”

“cảm ơn em, em làm em gái chị được không, chị chỉ có mỗi anh trai không có đứa em nào hết”

“em mừng còn không kịp, chị gái”

“em gái”

“2 người tính bỏ tôi đi đâu vậy, Nhật Vy em định cướp vợ của anh hả”

2 cô gái bật cười

“Nhật Vy, anh Cường nói em hát rất hay, hát tặng chị 1 bài được không”

“anh ấy nỗ giùm em thôi, nhưng nếu chị thích em hát tặng 2 người 1 bài nhe”

Bước lên sân khấu cô ngỡ ngàng khi thấy 2 người ngồi cách bàn cô 1 bàn, do giữa 2 bàn của họ có 1 bàn khách khác làm khuất tầm mắt nên cô không thấy 2 người khách cách mình 1 bàn là 1 đôi trai gái đang cùng 2 ly rượu vang nâng lên uống, nhìn rất lãng mạn.

cô thật sự đang rất tò mò, từ khi nào đi ăn tối cùng ông chủ Trần mà lại đổi thành 1 cô gái xinh đẹp vậy, mà cô ấy cũng chính là con gái của ông chủ Trần, mà cô cũng biết cô ấy có tình ý với bạn trai mình

người ngồi cùng bàn của cô ấy cũng chính là Trọng Nhân bạn trai cô.

Anh chàng đánh đàn phía sau thấy cô đứng cả lúc nên nhắc nhở “cô gái, có thể bắt đầu rồi”

Cô ý thức được sự ngỡ ngàng của mình cô cầm micro lên giới thiệu

“hôm nay, tôi xin hát 1 bài để tặng cho các cặp tình nhân ở đây, đặc biệt là cho 2 người bạn của tôi, tôi mong tình yêu của mọi người cũng như tên bài hát vậy, sau đây là ca khúc SUGAR”

Nghe được giọng nói quen thuộc anh mới nhìn theo hướng phát ra giọng nói, cô đang đứng trên sân khấu cũng có nghĩa là đã thấy anh cùng con gái của ông Trần đang ngồi cùng nhau rồi

“là này thật sự chết tôi rồi” anh nhẹ giọng cất lên.

Cô gái ngồi cùng anh lúc này cũng chăm chú nhìn trên sân khấu không nghe lời anh nói

“cô gái trên sân khấu thật quyến rũ”

Hôm nay cô mặc chiếc váy màu đỏ đô lần đầu tiên cô cùng anh đi mua

máy là máy tóc gọn sóng của cô che mắt lưng không nhìn thấy khoảng lưng trống của cô

anh nhăn mày lo lắng ánh mắt của những người đàn ông khác và tình cảnh hôm nay của anh.

thật không hiểu nổi mình tại sao lúc trước lại mua cái váy đỏ chứ

“I’m hurting baby, I’m broken down, I’m need your loving, loving, I need it now, when I’m without you, I’m something weak.sugar, yes please.”

Kết thúc bài hát mọi người đồng loạt vỗ tay

Cô nhờ phục vụ lấy cho cô 1 ly rượu vang nhìn về phía Huy Cường và Trúc Ly, rồi quay về phía anh và cô gái đó cùng với những vị khách nâng ly rượu lên

“chúc mọi người có 1 buổi tối vui vẻ” mọi người cùng nâng ly đáp trả

có 1 vị khách nhận ra cô “Nhật Vy, lâu rồi không nghe cô hát, cô hát thêm 1 ca khúc nữa đi”

Cô nhận thấy vị khách này rất quen, có lẽ anh ta từng đến quán cà phê lúc trước nên mới biết biệt danh của ở quán

vì lúc trước hầu như cô luôn trình diễn với đàn ghita

cô cũng vui vẻ đồng ý

“cám ơn mọi người đã ủng hộ tôi, theo đề nghị của vị khách kia tôi xin hát tiếp 1 ca khúc, mong không phiền đến mọi người”

Cô nhờ phục vụ lấy cho cô cái ghế rồi mượn ban nhạc cây đàn ghita

“sau đây tôi xin hát ca khúc HOANG MANG, tên bài hát như tâm trạng tôi lúc này vậy” vừa nói cô vừa nhìn về phía anh.

Anh nghe cô nói càng lo lắng hơn, lần này có lẽ cô giận thật rồi

“những câu nói trên đầu môi phải chăng người trao cho riêng mình tôi, dẫu đã biết anh không hề yêu nhưng vẫn mơ mộng nhiều.....”

Khi kết thúc bài hát cô cuối chào mọi người rồi quay lại chỗ ngồi

Trúc Ly bật khen

“em hát hay thật, nếu chị là con trai chắc sẽ bị em làm mê chết quá”

“em nói gì vậy, em chỉ được mê anh thôi” Huy Cường ganh tỵ

Nhìn 2 người cô chỉ biết cười

Trúc Ly không thèm để ý tới chồng mình

“Nhật Vy, hôm nào dạy chị đánh đàn với, nhìn em hát với đàn ghita thật rất quyến rũ”

“thôi chị đừng chọc em nữa,nếu chị thích thì em sẽ dạy chị,không nhận học phí luôn”

“thật mà em nhìn kia, anh chàng lúc nãy đi về hướng mình rồi kia”

Đúng thật là anh ta đang đi đến hướng này

“xin lỗi, tôi là Hải Anh, lúc trước có vài lần nghe cô hát, nhưng gần đây tôi đến quán cafe cô hát lúc trước không gặp cô nữa, thật may mắn khi gặp cô ở đây”

“xin chào anh, tôi nghĩ đi hát cũng lâu rồi”

“gần đây tôi có mở 1 quán cafe ở tại tp đà lạt, nếu cô muốn thay đổi không khí thì đến tìm tôi, đây là danh thiếp của tôi”

“cảm ơn anh nhưng cô ấy không thích đi đâu hết, chúng tôi đang sống ở đây rất là thoải mái”

1 giọng nói nam tính cất lên, người phát ra giọng nói đứng tiến tới đứng cạnh cô

Trúc Ly nhìn người đàn ông thắc mắc

“xin hỏi anh là...”

“tôi là Trọng Nhân, Bạn trai của Nhật Vy, xin lỗi đến chào hỏi hai người hơi muộn”

khi thấy 1 chàng trai đi lại nói chuyện cùng Nhật Vy, anh cũng chẳng thèm để ý cô gái ngồi cùng mình chỉ nói “xin lỗi tôi còn có việc, cô ăn ngon miệng”.

cả buổi tối anh chỉ lịch sự nói vài câu giao tiếp rồi im lặng giờ anh lại nói 1 câu lạnh lùng bỏ đi cô cũng giận dữ cầm túi xách đi về.

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Nhật Vy chỉ nhìn 3 người nói chuyện, lâu lâu chỉ trả lời vài câu rồi im lặng đến lúc về nhà

“sao anh không chở em về nhà em”

“thiệt bị cách âm ở nhà anh tốt hơn, em muốn mắng muốn chửi gì anh thì cũng không ngại làm phiền người khác”

Nhật Vy không nói gì chỉ im lặng đi vào nhà anh rồi bước vô phòng

“hôm nay em mệt, em muốn ngủ sớm”

Cô vào phòng ngủ của anh mở tủ áo lấy đồ ngủ của mình

“hôm nay em ngủ ở phòng khách, anh không có việc gì thì cũng tắm rửa rồi ngủ sớm đi”

do thường ở nhà anh nên quần áo cô để ở nhà anh cũng không ít.

Anh ôm cô vào lòng “đừng chia phòng ngủ mà, anh muốn ôm em ngủ”

“hôm nay em mệt”

“anh chỉ ôm em ngủ thôi, đừng giận anh mà”

“tại sao em giận anh, anh có quyền tự do riêng của anh, em không quản được”

“đừng giận lấy vậy mà, thật sự hôm nay anh có hẹn với ông Trần”

“ông Trần hay con gái ông Trần cũng như nhau thôi”

“thật sự là ông ấy hẹn anh, nhưng thật sự không ngờ con gái ông ấy nhờ ba mình hẹn anh, cô ấy biết nếu cô ấy hẹn anh sẽ không đi, nhưng ông Trần hẹn thì chắc chắn anh phải đi, khi anh lại thấy cô ấy ngồi đó anh không thể bất lịch sự bỏ về được, đành phải ngồi đó thôi, nhưng anh chỉ nói vài câu xã giao thôi, không có làm gì hết, em tin anh đi”

“em nghĩ mình nên giữ tí khoảng cách đi”

“em nói vậy là có ý gì”

Cô thở dài rồi “mình chia tay đi”

“em nói gì vậy, em giận anh thì cứ chửi anh, đánh anh nhưng em đừng làm vậy với anh mà, đừng vì 1 chuyện nhỏ vậy mà phán anh từ hình chứ”

“em không muốn phải dành giật với người khác nữa, em mệt mỏi lắm rồi”

“em không cần dành giật với ai hết, anh là của em, con tim anh con người anh đã bị em chiếm giữ hết rồi, không còn chỗ cho người khác nữa, vĩnh viễn là của em”

“thôi em về nhà mình đây, anh ngủ sớm đi, hết tháng này em sẽ xin nghỉ về lại Cần Thơ”

“bùm”

cô vừa bước đi thì có tiếng động lớn làm cô phải quay đầu lại

“anh điên hả, tại sao anh lại đâm vào tường thế này” nhìn tay anh đầy máu, trên tường còn vết máu do làm cô hoảng sợ

Anh không quan tâm đến tay mình như thế nào, anh chỉ cần giữ cô lại thôi

“em muốn anh làm như thế nào mới không rời đi hả, em muốn anh chết trước mặt em thì em mới chịu đúng không” anh kích động

Nhìn tay anh cô chỉ biết khóc “anh đừng vậy mà, tay anh chảy nhiều qua máu quá em đưa anh đi bệnh viện”

Anh gạt tay cô ra

“không cần, nếu em muốn chia tay thì không cần lo cho anh nữa, không có em anh sống cũng vậy thôi, thôi anh mệt quá, anh muốn ngủ, em về phòng ngủ đi, khuya rồi, nếu em muốn về nhà thì lấy xe anh về, ngủ ngon”

đưa chìa khóa xe cho cô đây cô ra ngoài rồi khóa cửa phòng mình lại.

Cửa phòng vừa đóng lại là tiếng đập đồ trong phòng kéo đến kèm theo âm thanh giận dữ của anh.

Nhật Vy hoảng sợ vừa khóc vừa đập cửa

“anh à, mở cửa cho em đi, đừng làm vậy mà, em lo lắm, mở cửa cho em đi, anh mở cửa chuyện gì em cũng hứa với anh hết, em không chia tay nữa không đi đâu hết, em sẽ ở bên anh, anh mở cửa đi”

Nghe Nhật Vy không chia tay nữa anh liền mừng rỡ mở cửa ôm cô vào lòng

“em nói thật chứ”

“thật...thật...anh đừng làm vậy nữa em sợ quá”

“sau này không được đòi chia tay nữa, không đòi bỏ đi nữa, suốt đời ở bên anh, hứa đi”

Cô gật đầu lia lịa vì sợ cảnh tượng lúc nãy xảy ra nữa

“em hứa, em hứa, nghĩ em cũng không dám nghĩ nữa”

“em đồng ý lấy anh nhe”

anh thừa thắng xông lên

“em...”

Cô ngập ngừng không biết trả lời sao, vì quen nhau chưa lâu nên cô chưa nghĩ tới chuyện kết hôn dù có vài lần anh đề cập qua.

“em vẫn muốn bỏ đi đúng không” anh tức giận

Thấy anh tức giận cô đồng ý ngay

"em không đi đâu hết, em đồng ý, đồng ý"

Anh thở phào “tốt quá”

lúc này mới ý thức được tay mình cũng là lúc cảm nhận được cơn đau

“tay anh đau quá”

Nhìn tay anh vừa sưng to cô lo lắng

“tay anh sưng to quá, em lấy xe đưa anh đi bệnh viện, nhanh đi anh”

Rất may là anh chỉ bị bông gân, nhưng cũng phải bó thuốc 1 thời gian, những vết thương khác trên tay cũng phải bôi thuốc thường xuyên cho mau hết, nhưng không được đụng nước nên giờ đây cô phải ở nhà chăm sóc anh

“anh ở nhà nghỉ được rồi, sao không cho em đi làm chứ”

“ông chủ ở đâu thì em phải ở đó”

“nhưng việc này không phải là việc của thư ký”

“ai kêu em gây họa thì em phải có trách nhiệm chứ”

“là anh tự làm mà”

“không phải em đòi chia tay thì anh cũng không làm vậy, em còn giám như vậy nữa thì không phải như vậy thôi đâu biết chưa”

“sợ anh rồi, căn phòng tan nát hết rồi anh còn thấy chưa đủ hả”

“h thấy cũng hơi tiếc, nhưng không sao vợ anh quan trọng hơn, những thứ đó chúng ta có thể mua lại”

“thôi để em lên dọn dẹp lại”

“em là vợ anh không phải làm việc đó, anh điện thoại kêu người lại dọn dẹp rồi, chắc gần tới rồi đó”

“vậy lúc trước ai là người bắt em từ căn thơ ra tới đây chỉ để dọn dẹp nhà vậy”

“nhưng anh có cho em dọn ngày nào không, cùng lắm là nấu cơm cho anh ăn thôi”

“uống nước trái cây đi anh, tí nữa em đi chợ mua vài món nấu cho anh ăn bổ máu bổ máu,hôm qua anh mất máu hơi nhiều đó”

cung chiều đem nước trái cây đút cho anh uống

Anh cười gian xảo

“còn phải bỏ cái khác nữa mới được đó”

thấy mặt cô đỏ anh không chọc cô nữa

“em không cần nấu đâu, anh thuê người giúp việc theo giờ rồi, sao này em cũng không cần nấu nướng cực khổ nữa, anh biết em không thích nấu nướng”

“anh không thích người lạ xuất hiện trong nhà mà”

“không sao, miễn em vui là được, họ chỉ là xong việc là về ngay không ở đây”

“uhm vậy cũng tốt,mà anh nghĩ rồi chuyện công ty như thế nào”

“sáng nay anh gọi trợ lý cũng là thư ký trước kia của anh về lại rồi,vì muốn em làm thư kí của anh nên anh đã điều anh ta vào tp hcm quản lý ở đó, anh ta rất được việc, anh cũng rất tin tưởng anh ta, lần này kêu anh ta về lại anh muốn có thời gian bên em nhiều tí”

“anh cần thì gọi không cần thì điều người ta đi, như vậy mà anh ta cũng giúp anh nữa hả”

“tất nhiên rồi, anh ta là bạn học thời đại học với anh, gia đình anh giúp anh ta rất nhiều nên anh ta rất biết ơn, và lại mỗi lần anh đều tăng lương cho anh ta, anh đâu để anh ta thiệt thòi đâu”

“vậy anh đi tắm rồi nghỉ tí đi, em đợi người dọn dẹp lại mở cổng”

“tay anh vậy sao tắm được”

h anh mới thấy cái tay bị bó thuốc vậy cũng có lợi cho anh lắm chứ

“em tắm cho anh, tóc anh dơ rồi, em gội cho anh, em thấy hết của anh rồi không được mất cỡ”

“được rồi ông trời của tôi à, vậy đợi người dọn dẹp dẹp rồi em lên, anh lên phòng ngủ lúc trước của em nghỉ đi”

“uhm, anh lên đợi em phục vụ”

anh còn nghịch nháy mắt với cô 1 cái mới đi

Sau khi ăn tối xong anh mới thông báo cho cô 1 việc

“ngày mai chúng ta sẽ đi mua về thứ đặc sản ở đây, ngày mốt chúng ta sẽ về thăm gia đình em”

“vậy tốt quá, lâu rồi em không về thăm nhà”

“nhân lúc anh nghỉ dưỡng bệnh,anh biết em nhớ nhà nên về cùng em”

“yêu anh quá” cô hôn lên má anh

“Ngày mai anh điện thoại ba mẹ chuẩn bị”

“sao phải kêu 2 bác chuẩn bị nữa”

“thì ba mẹ đi về cùng chúng ta, em sao này không gọi là bác nữa biết không, gọi là ba mẹ giống anh, em sắp là vợ anh rồi”

“nhưng vẫn chưa chính thức mà”

“lần này gia đình anh xuống để bàn chuyện của tụi mình vậy là chính thức rồi chứ gì”

“cái gì, sao nhanh vậy”

“cưới vợ phải cưới liền tay, em định nuốt lời hả, tối qua em đồng ý rồi đó”

“có gấp quá không anh”

“anh quyết định rồi, không cho em từ chối”

“nhìn mặt anh hiện lên 2 chữ ‘muốn vợ’ ra mặt rồi” cô chiêu ghẹo anh

“anh thật sự muốn vậy mà”anh mặt dày thừa nhận

“vậy cuối tuần này chúng ta về đúng không, em điện thoại Nguyệt Vy, Gia Huy, Ái Vân, anh trai cùng về luôn, chắc sẽ vui lắm” cô hưng phấn nói

“nhìn cái mặt vui vẻ kìa, vậy còn nói không muốn”

được cơ hội anh cũng không bỏ qua mà chiêu ghẹo cô lại

“tai em nhớ nhà thôi mà” cô đỏ mặt nói

“nhưng mà tay anh bị vậy sao lái xe được”

“anh kêu tài xế công ty lái, thế là anh được ngồi ôm em rồi” anh ôm cô vào lòng

“anh càng ngày càng lợi dụng em nhe”

“ai biểu em là vợ anh”

Nghe được tin đi gặp thông gia ông bà nghĩa hào hứng chuẩn bị quà biếu

không những cho ông bà thông gia mà còn chuẩn bị quà để tặng cho hàng xóm bạn bè dòng họ nhà cô

“ba mẹ chuẩn bị gì mà nhiều thế này, con nói con chuẩn bị hết rồi mà”

“lần trước ông bà xuôi ra chơi ba mẹ không tiếp đón thì lần này mình phải có lòng thành chứ con, ba mẹ thức suốt đêm qua để chuẩn bị cho đủ đó” bà giải thích

“đóng này là của ông bà xui, đóng này là của dòng họ, cái này là của hàng xóm, còn cái này là của bạn bè, bà đủ chưa nhỉ còn thiếu gì không, 2 đứa thấy còn thiếu gì không ba mẹ mua thêm”

ông chỉ từng đóng đồ chất đầy cả sân còn hỏi coi thiếu gì không nữa

Này giờ Nhật Vy nhìn đóng đồ tưởng đầu dọn nhà

“không đủ rồi, đủ rồi 2 bác, không cần gì nữa đâu”

“2 đứa biết không, nhà mình nhỏ quá, không đủ chỗ để chứa đồ, suốt đêm qua ba mẹ phải thức giữ đồ, mất thì chuẩn bị lại lâu lắm” bà còn kể khổ

“trời đất! ba mẹ già rồi còn ngủ ngoài trời nếu bị gì thì sao, biết vậy con không nói với ba mẹ trước rồi”

anh thật sự hối hận khi nói với ba mẹ trước dù chỉ 1 ngày, nếu anh nói trước cả tháng chắc phải đều động hết xe tải công ty để chuyển đồ quá

“thôi mình đi thôi con, đi nhanh đến nhanh, ba mẹ còn phải bàn chuyện xính lễ với bên thông gia nữa” bà nôn nóng

Ông thì có vẻ thoải mái hơn

“không sao đâu bà, tôi có ghi những thứ cần thiết ra hết rồi, bà thấy tôi chu đáo không.kaka”

ông lấy cuốn sổ lật từng trang cho bà xem về mặt đặc ý

Bà không khen còn oán trách

“ông chuẩn bị lúc nào sao không nói với tôi, ông xem ghi gì mà có mấy trang ah”

Nhật Vy thật trợn mắt, cái gì mà còn chưa đủ, nhìn cũng cả chục trang chứ phải chơi đâu

Anh cũng không kém gì, ba mẹ có làm quá quá không, lần sau đi không phải kéo 1 đoàn xe tải mà còn cả tàu thuyền nữa mới chở đủ quá

Thấy bà trách ông vội giải thích

“thì lúc bà ngủ đó, tôi không ngủ được nên chuẩn bị”

“ba, sao ba không ngủ, ba già rồi, ở ngoài trời còn thức cả đêm, lỡ ba bị gì thì sao, ba mẹ thiệt là”

Không để ý đến lời nói của con trai

“thôi mình đi thôi con, trễ rồi”

“vậy đem quà cần biếu cho gia đình Vy thôi, những thứ khác lần sau chúng ta biếu”

anh nhìn đóng quà biếu mà rùng mình

Cô nghe anh nói vậy cũng gật đầu tán thành

“đúng đó bác, mọi người không trách đâu bác, như vậy là nhiều rồi, tụi con cũng chuẩn bị đầy hết rồi”

“không được” 2 ông bà cùng la lên phản đối

Bà không đồng ý

“lần sau thì là chuyện của lần sau, lần này phải đem đi hết”

“mẹ con nói đúng đó, công ty của chúng ta có nhiều xe tải vậy, kêu 1 chiếc lại chở được rồi”

ông đưa ra ý kiến

“đúng rồi, ông hay quá”

chồng nói vợ khen

“được rồi được rồi, con gọi xe lại là được chứ gì, đứng đây nói chắc tới sang năm chưa cưới được vợ quá”

đành phải làm theo ba mẹ, nếu không đem cái đóng này đi thì sẽ không yên với 2 người họ rồi

Cô nhìn đóng đồ mà toát cả mồ hôi

Cuối cùng cũng chuyển đồ lên xe xong, chiếc xe cũng bắt đầu lăn bánh, nhìn chiếc xe chở hàng chạy sau mà cô ngại ngại

“mất công 2 bác quá, làm 2 bác phải chuẩn bị nhiều thứ vậy”

bà ngồi kế bên cô nói

“con bé này, sắp thành người 1 nhà rồi còn khách sáo”

nghe vậy ông cũng chen vào

“mẹ chồng con nói đúng đó Vy, chỉ có nhiều đó 2 bác còn thấy chưa đủ, lần sau có thời gian phải chuẩn bị đầy đủ hơn mới được”

“haha, mẹ chồng, tôi thích tên gọi này quá, ông đúng là hay, ba chồng à”

hôm nay ông bà rất hợp ý đúng là phu sủng phụ tì mà

Nghe vậy cô ngượng đỏ mặt, anh nhìn cô vậy rất đáng yêu liếc mắt nhìn ba mẹ

“ba mẹ chọc vợ con đồ mặt rồi nè, mà bây nhiêu đó còn chưa đủ, có khoa trương lắm không”

Bà tức giận nhìn con trai

“tại con đó thẳng quỳ, thông báo ba mẹ gấp quá, lỡ thiếu sót gì thì sao”

“bao nhiêu đó mà thiếu sót, con thấy chỉ thiếu cái thuyền đánh cá thôi”

Ông vội đồng ý với con

“Trọng Nhân nói đúng rồi bà”

Anh thấy ba đồng tình với mình vội mừng rỡ nhưng chưa được bao lâu thì bà nói

“đúng rồi, mình đúng là thiếu thuyền đánh cá, mình sống vùng biển phải có thuyền đánh cá mới phải, thằng này thấy vật thật tinh ý”

nghe mẹ nói anh thật bó tay

Ông cũng không kém

“chính xác, ít gì mình cũng phải có thuyền đánh cá thu nhỏ, tôi nói có thiếu mà bà không tin, là này về tôi phải tự tay làm cái mô hình thuyền đánh cá để tỏ thành ý mới được”

bó tay lần thứ n với 2 người này

Nghe vậy cô và anh chỉ biết lắc đầu mà cười

trên đường đi ông bà cứ ý kiến không ngừng có thiếu thứ gì không trên đường mua thêm, gặp mặt phải chào hỏi thế nào, khoa trương hơn là 2 người còn tập luôn chữ, phải nói vân vân và vân vân...

Chương 8

Ngồi nửa ngày cuối cùng cũng đến nơi, cô và anh thì trên đường tranh thủ ngủ còn 2 người già thì cứ lúi lo bàn chuyện mãi nhưng vẫn không thấy sự mệt mỏi nào

“chào anh chị, anh chị đi đường có mệt không” ba Vy lịch sự chào hỏi

Bà nghĩa hào hứng

“tụi tôi cứ trông đứng trông ngồi mà quên cả mệt”

“bà ấy trông con dâu đó mà, làm gì biết mệt nữa, anh chị đừng lo”

ông nghĩa hiểu ý vợ

Bà cũng không chịu thua

“chắc ông không trông à”

Nhìn ba mẹ không ai chịu thua ai anh lên tiếng

“ba mẹ cháu vậy đó, 2 bác đừng để ý, 2 bác khỏe ạ”

“uhm cả nhà khỏe, tay con sao vậy”

thấy tay vẫn còn bó thuốc của anh bà quan tâm

“dạ con bị té xe”

anh diện 1 lý do không dám nói mình và cô cãi nhau mới thành ra như vậy

Bà nghĩa thắc mắc

“sao con nói với mẹ là do sàn nhà mới lau trơn nên ngã con chỗi tay nên bị vậy”

Nghe mẹ nói anh chỉ biết cười gượng, sao anh lại quên mình đã nói với mẹ vậy chứ.

Nhật Vy thấy vậy nên vội nói đỡ

“à, tại anh Nhân ngã trên sàn trước rồi lại không cẩn thận bị té xe nên như vậy đó mọi người”

Nhật Vy vội lảng sang chuyện khác “mọi người vào nhà đi, chắc 2 bác khát nước rồi” 4 người già cùng đi vào nhà

Vì đồ nhiều nên anh và cô đang loay hoay giúp tài xế lấy đồ đặt xuống xe thì Nguyệt Vy và Gia Hy cũng vừa về tới

“chào mọi người, xin lỗi em về trễ”

“không sao đâu, mọi người cũng vừa về tới”

Nguyệt Vy quan tâm “anh rể tay anh”

“à, chỉ là không cẩn thận thôi” anh không biết phải nói mình bị gì mới đúng, lỡ nói sai mọi người nghi ngờ thì toi đời

Gia Huy chạy lại Nhật Vy “chị Vy, em nhớ chị quá”

Thấy chỉ có 2 người về cô hỏi “sao có 2 đứa về vậy, vợ chồng Ái Vân đâu, anh trai và Hải phong nữa”

“chị Ái Vân không khỏe nên chồng chị ở nhà chăm sóc cho chị ấy cùng với đứa nhỏ rồi, còn anh Minh Tuấn và anh hải Phong đang ở Phan Thiết nghe nói có dự án gì ở đó nên không về được, mọi người nói điện thoại chị không được nên điện thoại nói với em”

“à, điện thoại chị bị rút nên hư rồi”

Trọng Nhân nói “ngày mai chúng ta ra trung tâm mua, anh cũng muốn đổi điện thoại, sẵn nhà có thiếu gì thì mua luôn”

“không cần đâu, em tự mua được rồi, nhà cũng không thiếu gì”

“anh quyết định rồi, không được ngại” anh biết cô đang ngại ngùng

Đang đem đồ đạc vào nhà thì ông bà nghĩa đi ra trông ngóng “sao nãy giờ mà xe tải vẫn chưa tới nữa, lúc nãy chạy sao mình mà, có khi nào lạc đường không”

“để con điện thoại hỏi”

anh định điện thoại thì Nguyệt Vy lên tiếng

“có phải chiếc xe tải màu xanh không, lúc này con thấy đậu ở ngã tư đầu đường đó”

“đúng rồi, Trọng Nhân con mau ra dẫn đường đi, không là họ không biết đường luôn”

“để em chờ anh đi, anh không quên đường”

Gia Huy biết anh mới đến lần đầu nên chưa rành đường vội giúp

vì Nguyệt Vy thường về quê anh cũng mất dầy mà theo về hoài nên đường xá ở đây cũng rất rành

nhớ lần đầu mới xuống Nguyệt Vy cũng phải đi kiếm anh

anh không muốn có người như mình, 1 tí nữa lại phải đi tìm người.

Ba mẹ Vy chạy ra thấy đằng xa xuất hiện 1 chiếc xe tải hàng không nhỏ

“lần này anh chị ở đây chơi lâu, tôi vui quá, ông nhà tôi có bạn đánh cờ rồi”

Ông nghĩa nghe vậy mặt buồn

“tôi cũng muốn lắm nhưng ở chơi vài ngày tôi phải về rồi”

Ba Vy chỉ về hướng chiếc xe

“vậy cái xe kia không phải đồ đạc của anh chị sao”

“không không, tại tôi rất dễ tính ngủ nghĩ sao cũng được, nên chỉ đem vài bộ quần áo thôi, đó là chút quà biếu mà tôi chuẩn bị”

bà nghĩa sợ nhà thông gia nghĩ mình đèo bông chê nhà thông gia thì chết mất

Nguyệt Vy ghé sát vào tai chị mình nói nhỏ

“em còn tưởng gia đình anh rẻ chuyến nhà”

Nhật Vy cũng thì thầm lại với em gái

“lúc đầu chị và anh Nhân cũng nghĩ vậy”

Khi mở xe đem đồ xuống, ba mẹ Vy, Nguyệt Vy và cả Gia Huy cùng há miệng muốn rót cái cảm xuống, khi xe chạy đi xa rồi mọi người cũng chưa tỉnh

Trọng Nhân đẩy nhẹ Gia Huy

“cậu không cần tỏ vẻ mặt ngờ ngàng vậy chứ, lúc nãy anh nói với cậu trước rồi mà”

anh cũng hiểu cảm giác của mọi người vì anh cũng từng giống như họ

“xin lỗi cả nhà thì thời gian hơi gấp nên tôi chuẩn bị chưa đầy đủ lắm mong cả nhà thông cảm”

bà Vy nhìn đồng hồ chưa ưng ý lắm

Nguyệt Vy luôn là người trong gia đình định thần lại trước

“như vậy là quá nhiều rồi, nhà con có thể mở 1 cửa hàng bách hóa rồi”

Ông nghĩa chỉ từng đóng giải thích như lúc sáng cho mọi người, ba Vy định thần lại mới nói được 1 câu

“nhà mình nhỏ vậy làm sao để hết đây bà, không lẽ tối nay nằm trên cái đóng này ngủ”

Ngay có người nhắc tới mình bà là người cuối cùng trong gia đình mới định thần lại được

“đúng rồi, đã trễ rồi, đi cho cũng không kịp nữa, chẳng lẽ lại ngủ ngoài sân giữ đồ”

Anh sợ ba mẹ Vy lại giống như ba mẹ mình ngủ cả đêm ngoài sân nên vội vàng kêu mọi người vào nhà

“không sao đâu 2 bác, ai muốn lấy đóng nay cũng hơi mệt à, mình vô nhà đi, ba mẹ con không muốn vì họ mà 2 bác phải ngủ ngoài sân giữ đồ đâu, bác biết thành ý của ba mẹ con thì tốt rồi”

Anh nháy mắt cho 2 chị em Vy, Gia Huy kéo 4 người già vào nhà, chứ đứng đây hoài chắc tới sáng thật

Bỏ cả 1 ngày đi tặng quà bà con hàng xóm bạn bè mới giải quyết xong cái đóng đồ này 8 người mệt lã người, làm buổi tối ai ai cũng ngủ rất ngon

Sáng sớm đã nghe tiếng 4 người già bàn chuyện xính lễ và các việc trong buổi đính hôn rồi.

do không có ngày tốt như ý mọi người nên đến cuối năm nay mới tiến hành hôn lễ

vì vậy nên đành để 2 người đính hôn trước vậy, anh không mấy hài lòng với kết quả nhưng ít ra còn có được vợ.

4 người trẻ ngồi ngoài vườn ăn trái cây gia đình cô trồng trong vườn nhìn 4 người bàn bạc Nguyệt Vy chiều chọc

“anh rể lần này cưới chị em chắc anh tốn hết cả gia tài quá, nhìn danh sách xính lễ mà em phát ngán”

“hết cả gia tài anh cũng cưới chị em”

anh không ngại bị em vợ chiều chọc mà nói lời trong lòng mình

Nhật vy chỉ miễn cười hài lòng

còn Gia Huy cũng thừa cơ hội ngộ ý “nếu anh bán hết cả gia tài cưới em em có chụi không Nguyệt Nguyệt của anh”

“anh nằm mơ đi” Nguyệt Vy trả lời 1 câu làm Huy tan nát cõi lòng nhưng anh sẽ không từ bỏ

*Trong phòng chị em Vy

“được ngủ chung với chị thích quá” cô nũng nịu với chị mình

“em gái của chị có bạn trai rồi mà còn nhõng nhẽo với chị nữa”

cô cưng chiều em gái

“thì sao chứ, chị thật yêu anh rể hả”

“có lẽ là vậy, tuy chị đã rất thích nhiều người, nhưng anh Nhân làm cho chị yêu rất sâu đậm”

“vì vậy chị mới đồng ý lấy anh ấy, nhớ chị chưa muốn lấy chồng sớm mà”

“1 phần là yêu, 1 phần còn lại là do cái tay anh ấy”

“là sao”

Cô kể lại hết cho em gái mình nghe màn cầu hôn vô cùng lãng mạn của Trọng Nhân

“anh rể đúng là táo bạo mà”

cô ngưỡng mộ anh rể mình, cô nghĩ cũng chỉ có cách đó chị mới đồng ý lấy anh rể nhanh vậy thôi

“vậy mà táo bạo hả, giờ chị vẫn còn sợ cảnh hôm đó nữa nè”

“em còn tưởng chị có em bé mới chụi lấy anh rể sớm vậy chứ”

“em nói bậy gì vậy”

“chị đỏ mặt, chị với anh rẽ xảy ra quan hệ rồi phải không, không ngờ người bảo thủ như chị cũng lại” Nguyệt Vy cười ranh ma

“thôi ngủ sớm đi” Nhật Vy ngai ngừng trằm chằm lại ngủ

Nguyệt Vy chưa hết tò mò cứ nỉ non với chị mình

“chị à, nói em nghe đi, chị, em chưa hỏi hết mà”

*phòng của Trọng Nhân và Gia Huy

“anh hạnh phúc thật, được lấy cô gái mình yêu” Gia Huy ngưỡng mộ

“cậu cũng có Nguyệt Vy đó thôi”

“nhưng cô ấy chưa chịu lấy em”

“hai đứa còn trẻ mà, anh già rồi”

“bằng cách nào anh chị Vy nhận lời gả cho anh vậy, chẳng lẽ hai người sắp có em bé”

2 ông bà này cùng suy nghĩ hết sức

Anh thở dài

“tôi cũng muốn lắm nhưng dùng đủ mọi cách mà không có, chắc tôi phải đi khám mới được”

“hả anh với chị Vy thật sự đã làm chuyện đó” Gia Huy bất ngờ

“haha, cậu chưa có được Nguyệt Vy, đâu cần ranh tỵ vậy, cứ từ từ đi”

Trọng Nhân cười chê Gia Huy

“vậy sao chị Vy nhận lời cầu hôn anh vậy”

Anh chỉ vô cái tay mình rồi kể cho cậu nghe

“anh hay thật, cách cầu hôn ấn tượng, em phải học hỏi, tuy hơi hy sinh cơ thể nhưng cũng không sao”

“trong cái rủi có cái may thôi” Trọng Nhân mỉm cười với kết quả mình có được

“vậy anh làm thế nào mới có được chị Vy vậy”

“hỏi làm chi, muốn có em vợ anh thì tự mình nghĩ cách”

muốn anh chỉ cho đâu có dễ

“vậy em đi nói với bác trai cách anh cầu hôn chị Vy, em nhớ có người hứa là sẽ không làm chị Vy đau lòng, nếu bác trai biết thì sẽ như thế nào ta, không chừng em lập công bác trai đem Nguyệt Vy lập tức gả cho em cũng không chừng” Gia Huy uly hiếp

“được rồi, tôi kể cho cậu nghe là được chứ gì, biết vậy lúc này không kể cho cậu rồi”

uly hiếp có hiệu lực

Sau khi đi chơi những nơi nổi tiếng ở miền tây (chợ nổi, chùa doi, chàm chim,)

thì cũng tới lúc 4 người về lại Nha trang để chuẩn bị buổi lễ đính hôn nửa tháng tới

Buổi lễ được diễn ra ở 1 nhà hàng gần bãi biển, chủ yếu là mời những người thân thích.

Cô vào anh đứng trước cửa đón khách, ai cũng chúc mừng 2 người chỉ có riêng người thân của cô chúc phúc bằng 1 câu hỏi đặc biệt

“nếu anh làm Nhật Vy của tôi đau lòng thì sẽ biết tay tôi”

anh không vì vậy mà méo mặt ngược lại còn cười rất tươi nói lại

“không có chuyện đó đâu, tôi sẽ yêu thương cô ấy”

mà cô thì cứng cả người khi nghe những câu đó

mặc dù vậy cô cũng rất vui vì mọi người rất quan tâm mình.

Do nãy giờ tiếp đãi mọi người làm 2 chân cô mỗi như

ngồi nghỉ mệt 1 lúc nhưng chẳng thấy anh đâu, đang đưa mắt tìm kiếm

thì trên sân khấu vang lên tiếng nhạc, 1 giọng hát cất lên

“nhớ hôm nao định mệnh đưa ta đến với nhau, anh và em mỉm cười trong hạnh phúc”

nghe giọng thật quen thuộc, cô hướng mắt nhìn lên sân khấu

1 chàng trai từ phía sau sân khấu bước ra vừa hát vừa nhìn cô

“thì thôi tan biến những ngày còn rong chơi,

1 thời ngẩn ngơ chạy theo kí ức xưa ngu ngơ,

thời gian trôi mau anh dần quen với tiếng em vui đùa,

không thấy 1 ngày càng thêm nhớ nhiều,

nhớ ánh mắt dụi dằm, nhớ đôi môi nồng nàn,

người sao bỏ anh một mình nơi đây ngóng chờ,

vì anh trốn lờ lờ làm cho trái tim anh rối bời,

người ơi giận chi hờn chi anh biết anh sai rồi,

tìm chi niềm hạnh phúc ở chốn mơ hồ xa xôi,

lãng quên 1 điều bình thường ngay trước mắt thôi,

1 cuộc sống tuyệt vời là khi thấy em luôn rạng ngời. ...”

Nhìn anh hát cô cảm động đến rơi nước mắt

cô biết anh đã chuẩn bị rất kỹ vì anh nói anh không thích hát

anh chỉ thích nghe người khác hát thôi, đặc biệt là cô, đây là lần đầu tiên cô nghe anh hát 1 giọng hát trầm ấm anh hát rất hay.

Khi bài hát kết thúc mọi người trong bữa tiệc đều vỗ tay, còn có cả tiếng hít sáo nữa.

anh đứng trên sân khấu nhìn về hướng cô nói

“Bà xã, anh biết anh hát không hay, nhưng đây là thành ý của anh, mỗi 1 lời trong bài hát như lời trong lòng anh vậy, 1 cuộc sống tuyệt vời là khi thấy em luôn rạng ngời, khi anh gặp em cuộc sống của anh đẹp hơn, vui vẻ hơn.

Tình yêu đúng thật là lạ kỳ đúng không em”

Anh bước xuống đứng trước mặt cô trên tay còn cầm 1 bó hoa hoa vàng mà cô thích

“lần trước anh cầu hôn em không có hoa cũng không có nhẫn, không có ai chứng kiến, thật là thiệt thòi cho em quá”

anh chợt quỳ 1 chân xuống, móc trong túi trong 1 cái hộp đỏ rồi mở nắp ra là 1 chiếc nhẫn kim cương lấp lánh

“Nhật Vy đồng ý lấy anh nhé”

Cả nhà hàng đều im lặng nhìn màn cầu hôn và chờ câu trả lời của cô

cô nhìn anh quỳ dưới sàn 1 tay là hoa hồng, 1 tay là nhẫn cô cảm động đến nghẹn lời chỉ biết gật đầu, cố gắng kìm nén cảm xúc cô mới thốt ra 3 chữ

“em đồng ý”

Nghe vậy anh lấy nhẫn đeo vào ngón áp út của cô, rồi đứng dậy hôn lên môi cô.

Mọi người cùng vỗ tay chúc phúc cho 2 người.

anh lau nước mắt cho cô giọng trách móc

“hôm nay ngày vui không được khóc, anh đã hứa với mọi người không làm em khóc rồi, em như vậy 1 tí nữa họ lại xử anh bây giờ”

Cô bật cười “là tại anh đó” rồi anh ôm cô vào lòng

Bà nghĩa đứng cạnh chồng mình nói

“không biết con trai mình lãng mạng vậy đó”

“thì nó giống tôi chứ giống ai” ông tự hào

Ba mẹ Vy chỉ biết nhìn cặp trai gái mà gật đầu hài lòng

Nguyệt Vy thì vô cùng ngưỡng mộ

“ngưỡng mộ chị 2 quá, được anh rể cầu hôn lãng mạng vậy”

Gia huy đang thầm trách (tại sao anh ta không chỉ mình cách này nhỉ).

Khi nghe Nguyệt Vy giọng ngưỡng mộ cậu liền tranh thủ cơ hội

“nếu em thích anh cũng có thể làm vậy với em mà”

“em không thích giống người khác, anh tối ngày học theo, không biết suy nghĩ à”

Nguyệt Vy trách móc

“thật an tâm khi Nhật Vy tìm được hạnh phúc”

Ái Vân đứng cạnh chồng mình nhìn bạn thân rút cuộc cũng có được hạnh phúc

Minh Tuấn đứng cạnh cũng chen vào

“mong em ấy sẽ thế này mãi”.

Nghe vậy Hải phong hỏi “vẫn chưa an tâm à”

Minh Tuấn gật đầu “có chút chút”

Do mọi người còn phải đi làm, đi học nên dự xong hôn lễ mọi người lập tức lên xe về không ở lại chơi.

“em dọn qua đây với anh luôn nhé”

“lại nữa rồi, đã nói chừng nào chính thức kết hôn um mới dọn qua mà”

“nhưng anh không muốn ngủ 1 mình”

“anh đồng ý với em rồi mà, muốn nuốt lời hả”

“anh nhớ rồi” anh iểu xiều nói

“thôi được rồi, tuần này em ở đây với anh, hết tuần này em mới về nhà mình”

“vậy cũng không tệ”

nói xong anh bế cô lên phòng “động phòng thôi”

Mới đây mà sắp hết tuần rồi, ngày mai không được ngủ cùng cô rồi, nhưng không sao cô không qua nhà anh thì anh qua nhà cô như lúc trước cũng vậy thôi, vừa nghĩ anh vừa cười gian.

có tiếng chuông điện thoại reo lên làm anh bừng tỉnh

“bà xã à, có điện thoại, là Nguyệt Vy gọi”

“em đang gọi đầu, anh nghe dùm em đi”

tiếng trong phòng tắm vọng ra

Anh mở túi sách lấy điện thoại

“alo, anh nghe nè Nguyệt Vy”

“anh rề hả, chị hai em đâu rồi”

“chị em đang tắm có gì không em”

“dạ không, em điện thoại hỏi thăm chị 2 thôi”

“tí chị 2 ra anh nói chị 2 điện thoại lại cho em”

“dạ, bye anh rề”

Cúp máy anh định bỏ điện thoại vào túi sách thì nhìn thấy thứ mà anh không nên thấy về mặt liên tới sảm

Cô bước ra thấy mặt anh có vẻ không được vui

“có chuyện gì sao anh, Nguyệt Vy trong điện thoại chọc giận gì anh à”

Anh lạnh lùng nói “không có”

rồi thấy vĩ thuốc ra “sao em uống cái này hả”

Vì túi sách của cô là nơi anh không đụng đến nên cô rất yên tâm để vĩ thuốc tránh thai trong túi sách mà không sợ anh phát hiện nào ngờ hôm nay

“anh nghe em nói nè, em không muốn đến ngày cưới mà cái bụng mình phình to nên mới uống cái này thôi, anh cũng không muốn em xấu hổ đúng không”

cô nũng nịu ngồi trên đùi tay choàng qua cổ anh nói

“nhưng em biết anh cực khổ bao nhiêu không, anh đã đâm không biết bao nhiêu cái bao cao su mà em thì lại uống thuốc tránh thai”

nói ra mới biết mình bị hớ anh vội lấy tay che miệng lại

“anh đi tắm, trời nóng quá”

“đứng lại”

cô nhìn bóng lưng anh lớn tiếng kêu “quay lại đây cho em”

Anh quay lại cười hi hi “anh nóng quá đổ cả mồ hôi rồi nè”

anh chỉ mồ hôi trên trán

Cô đi đến trước mặt anh cũng nở nụ cười

“em từng nghĩ tại sao anh tự nguyện dùng bảo vệ vậy, thì ra anh có mưu kế, anh muốn em chưa cưới mà xấu mặt phải không”

“tại anh muốn cho ba mẹ có cháu bông sớm thôi mà, em đừng tức giận, là ba chỉ anh đó”

ôm cô vào lòng rồi tìm người gánh tội giùm mình

Thấy anh biết lỗi cô đành bỏ qua

“tha cho anh lần này đó”

“cảm ơn bà xã, mình đi ngủ đi”

“không phải anh nói tắm hả”

“làm xong chuyện rồi tắm”

“đừng sờ chỗ đó em nhột”

Trên giường những tiếng cười giòn dần thay thế thành tiếng rên nhẹ, rồi 2 người từ từ chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

“anh đi đâu vậy, vài phút nữa là họp rồi” thấy Trọng Nhân gấp gấp định đi đâu Nhật Vy hỏi

“anh ra ngoài có việc, em kêu trợ lý họp giúp anh, anh có việc gấp lắm,tối nay em nói cậu ta đi tiếp khách giúp anh luôn nhe, anh đi đây”

anh vội vàng căn dặn rồi bước nhanh ra khỏi tầm mắt cô

“không biết có chuyện gì mà gấp gấp vậy không biết?”

Nhật Vy đặt câu hỏi mà không có ai trả lời

cô nhấn số máy của trợ lý

“trợ lý nam, hôm nay giám đốc có việc,5 phút sau anh giúp giám đốc chủ trì cuộc họp nhe, giám đốc có việc gấp ra ngoài rồi”

“tôi đi ngay” đầu dây bên kia trả lời

Ngoài Trọng Nhân thì trợ lý Nam là người rành chuyện công ty nhất, nên cuộc họp diễn ra rất ổn thỏa.

Cuộc họp kết thúc cũng là lúc hết giờ làm.

Mọi ngày cô đều cùng anh đi về, hôm nay về 1 mình thấy hơi trống trải.

Về nhà chỉ 1 mình buồn chán, cũng chưa bỏ gì vào bụng nên cô quyết định ra ngoài tìm gì đó ăn sau đó đi dạo rồi về nhà ngủ 1 giấc thật ngon.

Sau khi giải quyết cái bụng xong, giờ nó đang cần ra, cô quyết định đi dạo chợ đêm.

Là nơi du lịch nổi tiếng nên ở đây lúc nào cũng nhộn nhịp, đông người nên mới đi 1 vòng chợ mà cô đã toát mồ hôi.

vì vậy rồi đi dạo bờ biển cho mát mẻ rồi mới về

Bờ biển Trần Phú ban đêm rất đẹp, bờ biển chạy dài theo con đường cùng tên Trần Phú

ở đây ngoài có rất nhiều khách sạn, quán bar, các cửa hàng bán đồ còn có 1 công viên rất lớn.

nhìn những đôi trai gái đang cầm tay nhau đi dạo trên bờ biển, cô chợt nhớ anh, cô và anh cũng hay đi dạo như vậy.

cô đi qua công viên định đi về thì cô chợt thấy bóng dáng quen thuộc, cô nghĩ chắc anh do định vị trong điện thoại mà tìm được cô, muốn cho cô 1 điều bất ngờ.

nhưng khi bước tới trước được vài bước, cô chợt nhận ra anh không phải tới tìm cô mà đang đuổi theo 1 cô gái đang chạy ra phía biển.

Anh bắt được tay cô gái “ Thảo Trang, cậu định làm gì vậy, cậu say rồi, mình về thôi?”

“mình muốn chết, chết đi cho xong” cô giả vờ trả lời

“cậu đừng như vậy được không, cậu ấy không cần cậu nhưng mình cần cậu, đi về với mình đi” anh ôm cô gái vào lòng

Cô gái khóc nức nở trên bờ vai anh.

Anh dịu dàng vỗ nhẹ lưng cô gái “chúng ta về thôi”

“tối nay cậu ở lại với mình nhé” cô gái ní non

Anh gật đầu đáp ứng

“uh. Mình đi thôi” anh đỡ cô đi băng qua đường, đi vào 1 khách sạn khá sang trọng.

nhìn 2 người khuất khỏi tầm mắt, cô vẫn đứng đó như người mất hồn.

do cô đứng khuất sau 1 cái cây mà 2 người không thấy cô

đứng ở 1 cách không xa nên cô đã nghe và thấy hết tất cả,

đến lúc 2 người rời đi cô cũng lẳng lặng đi theo do cô giữ 1 khoảng cách hay 2 người không để ý tới nên nhận ra sự xuất hiện của cô.

Đứng 1 lúc lâu cô quay lại bờ biển ngồi 1 mình, không biết là gió biển hay nhìn thấy cánh vừa rời mà cô lạnh buốt

cô xoa nhẹ đôi vai mình rồi bắt taxi đi về nhà anh.

Về đến nhà chỉ là 1 măn tối, cô bật đèn lên, tìm kiếm bóng dáng anh nhưng vẫn chỉ 1 mình cô

cô quyết định điện thoại cho anh, 1 hồi sao đầu dây bên kia mới bắt máy

“alo, anh đang ở đâu vậy”

giọng nói cô có vẻ lạnh lùng

“giờ anh bận, sẽ nói với em sau, em ngủ sớm đi, tối nay anh không đến với em được”

giọng nói gấp gáp kết thúc là tiếng tút tút tút

Cô thần thờ, chẳng biết làm gì nữa, giờ cô chỉ muốn say, không muốn nghĩ gì nữa, cô chạy lại tủ lạnh lấy vài lon bia rồi tựa lưng vào tủ lạnh ngồi bệt dưới đất uống từng ngụm

Mỗi lần cô buồn, cô muốn có người tâm sự như vậy cô sẽ đỡ buồn hơn.

Lúc trước chưa gặp Ái Vân, khi gặp chuyện người đầu tiên cô tìm là Minh Tuấn

nhưng sau này quen Ái Vân có lẽ do hợp tính, vui vẻ là con gái nên cô thường hay tâm sự với Ái Vân.

Theo thói quen cô bấm số điện thoại Ái Vân, sau 1 hồi vang lên 1 giọng trách móc

“gần 1h đêm rồi cậu còn chưa ngủ điện thoại mình làm gì hả?”

“mình thất tình nữa rồi, muốn tìm người tâm sự” giọng cô ể oải

“thất tình?” Ái Vân hét lên trong điện thoại

“bất ngờ lắm đúng không, mình cũng bất ngờ như cậu vậy” cô cười khổ

“chuyện chẳng buồn cười tí nào, các cậu mới đính hôn 1 tháng mà, anh Nhân còn thương cậu vậy, chẳng lẽ cậu có bạn trai mới, bị anh ấy phát hiện, hay anh ấy lăng nhăng, cậu nói mau đi”

“lần nào mình thất tình thì mình cũng muốn đem cậu trồng lông heo hết, gì mà lắm chuyện vậy” cô tức giận

“vậy chuyện là như thế nào?”

Ái Vân chẳng để tâm đến tức giận của bạn mình mà tiếp tục hỏi

Cô kể lại tất cả những chuyện buổi tối mình thất tình nghe cho Ái Vân nghe

“chuyện là thật sao?”

“mình cũng muốn những gì mình thấy như giấc mơ vậy, nhưng không thể, ước gì mình chưa từng thấy gì hết”

cô không còn không chế được cảm xúc mình nữa mà khóc lên từng tiếng

“đừng khóc mà, cậu như vậy mình không chịu được đâu, mình sẽ đi ra đó tìm lại công bằng cho cậu”

nghe bạn thân mình như vậy Ái Vân khóc to lên

“cậu khóc gì nữa vậy, mình điện thoại cậu là muốn tâm sự chứ không phải nghe cậu khóc, 1 mình tớ khóc đủ rồi”

cô nín khóc tức giận la Ái Vân

“tại mình thương cậu thôi chứ bộ, mình sẽ kêu chồng mình lập tức chở mình ra đó”

“không cần đâu, mình không sao đâu, ngày mai sẽ hết thôi”

thấy Ái Vân kích động cô nói vậy cho bạn yên tâm

“thật không?”

“thật” cô khẳng định chắc nịch

“tức thật, tại sao lúc đó cậu không chạy lại cho bọn họ 1 trận ra trò chứ”

Ái Vân tức giận

“mình cũng không biết nữa, lúc đó mình không biết phải làm như thế nào nữa, rồi lúc họ đi mình cũng không biết tại sao lại bước chân đi được nữa, rồi thấy họ vào khách sạn mình lại chôn chân đứng nhìn họ”

“đúng là cậu mà, bình thường cậu gan lắm mà, mình đung cậu 1 cái thì sẽ chết với cậu mà, cậu thật không có tiền đồ mà”

“mình cũng thấy mình rất vô dụng”

“ngày mai tớ sẽ ra cậu”

“mình nói không cần mà, cậu thấy mình không phải nghĩ khóc rồi sao, mình tự giải quyết được mà”

“nhưng mình.....”

Cô cắt ngang lời nói của Ái Vân “không nhưng nhĩ gì hết, mình ngủ đây, mình thất tình thôi, không phải chuyện to tát gì, bye”

nói xong cô cúp điện thoại rồi lập tức khóa máy

Ái Vân bị cúp điện thoại ngang tức giận điện thoại lại lần nữa nhưng nhận được chỉ là tiếng nói

“số máy quý khách vừa gọi hiện không lên lạc được.....”

cô thấy không yên tâm, dù buồn thế nào thì Nhật Vy cũng sẽ không khóc, nhưng lần này lại như vậy

cô quyết định đòi lại công bằng cho Nhật Vy

bấm số điện thoại của Trọng Nhân, nhưng cũng nhận được là “số máy quý khách vừa gọi hiện không lên lạc được.....”

cô tức giận lắm lắm

“đúng là làm chuyện mờ ám nên khóa máy mà, mình phải tìm anh Minh Tuấn thôi, anh ấy sẽ không để Nhật Vy chịu ủy khuất, đúng rồi”

cô tìm số rồi bấm nút gọi, 1 hồi sau đầu dây bên kia mới bắt máy

“Ái Vy, nếu không có gì quan trọng là chết với anh, biết bây giờ là mấy h rồi không”

Minh Tuấn giọng buồn ngủ tức giận

“hơn 1 h tôi chứ mấy, giờ anh đang ở đâu” cô giọng bình thản

“anh đang ở Phan Thiết, em gọi anh giờ này chỉ hỏi anh ở đâu thôi hả, em chết chắc rồi” anh nghiêng răng

“chuyện của Nhật Vy có gọi là quan trọng không”

cô tức giận cũng chẳng kém gì

“cái gì, Nhật Vy, chuyện gì”

nghe vậy anh bật ngồi dậy, quên cả buồn ngủ

Ái Vy kể lại tất cả những gì mình biết và cuộc trò chuyện của cô và Nhật Vy cho Minh Tuấn nghe

“anh phải đòi lại công bằng cho Nhật Vy”

“không cần em nhá” anh cúp máy vội đi thay đồ.

Hải Phong thấy Minh Tuấn vội vội vàng vàng

giọng ngáy ngủ hỏi “khuya rồi, cậu còn đi đâu vậy”

“mình đi Nha trang, cậu đi cùng mình đi”

Minh Tuấn lời Hải Phong ngồi vậy còn chưa hiểu gì phải hỏi hã đi theo

Trên đường đi Minh Tuấn kể lại mọi chuyện cho Hải Phong biết

giờ Hải Phong mới biết vì sao mình ngồi trên chuyến xe bão táp này

“Minh Tuấn, cậu chạy chậm thôi”

“mình rất lo cho em ấy, em ấy thấy vậy nhưng rất yếu đuối, những lúc như vậy phải có người bên cạnh em ấy”

“mình biết, mình cũng rất thương em ấy, nhưng cậu chạy xe vậy rất nguy hiểm, mình rất sợ” Hải Phong hét lên

“mình xin lỗi, đã làm cậu sợ”

ý thức được hải Phong rất sợ nên anh giảm tốc độ lại

“được rồi cậu dừng lại đi, để mình lái”

Minh Tuấn tấp xe vào quên đường đổi người lái

anh không muốn làm Hải Phong sợ, như vậy anh càng thêm đau lòng.

Hải Phong dừng xe trước nhà Nhật Vy

Minh Tuấn vội xuống xe nhưng nhìn thấy cửa khóa mà điện thoại lại không liên lạc được

“trẻ thế này em ấy còn đi đâu nữa chứ, lại khóa máy nữa ”

suy nghĩ 1 hồi anh kéo Hải Phong lên xe

“đến nhà Trọng Nhân đi”

Nghe tiếng chuông cửa cô vội vàng chạy ra mở

“Trọng Nhân, cuối cùng anh cũng về rồi”

“em còn trông đợi thằng đó sao, anh thật sự không nên để em quen nó mà”

Minh Tuấn tức giận

Trong cơn say cô đang nghĩ nếu Trọng Nhân về cô sẽ bỏ qua tất cả như chưa thấy gì

nhưng không người đứng trước mặt cô không phải là anh

“anh Trai, anh Hải phong, sao 2 anh đến đây”

“không phải Ái Vân lo cho em mới gọi cho anh thì em định không nói cho anh biết luôn hả, em còn xem anh là anh trai của em nữa không”

“em” cô rụt mặt

“nhìn em kìa say đến vậy, hai mắt khóc đến sưng húp hết, người chẳng ra người, em không biết mình bị mẫn cảm với rượu bia hả, thật là bị em làm tức chết mà”

“em xin lỗi”

“thôi được rồi, bây giờ là 1, 2 giờ sáng rồi, có gì vô nhà rồi nói”

Hải Phong thấy Minh Tuấn đang rất giận giữ bèn lên tiếng giải vây giúp Nhật Vy

“dạ, vậy 2 anh vào nhà đi”

“em vô lấy túi xách đi rồi về nhà em, sáng mai tính tiếp, anh không muốn em ở đây trông đợi hân ta nữa”

Minh Tuấn quay mặt sang hướng khác ra lệnh

“dạ” cô loạng choạng bước đi

Trên đường đi mọi người không nói tiếng nào đến khi đến nhà cô, để cô ngồi trên giường, Minh Tuấn đứng trước mặt cô

“có muốn khóc thì khóc đi, đừng rụt mặt như vậy nữa”

Nghe vậy từng giọt nước mắt cô kiềm nén này giờ từng giọt từng giọt rơi xuống rồi xả vào trong lòng Minh Tuấn

“anh trai, huhu”

“em không muốn, em không muốn mình thấy điều đó, nếu biết có ngày như vậy lúc trước em đã không đi ra đây rồi, em không muốn ở lại nơi này nữa anh dẫn em đi đi, nơi này ở đâu cũng có hình bóng anh ta, em không muốn gặp anh ta nữa”

cô cứ khóc như vậy đến khi mệt thì ngủ thiếp đi.

Minh Tuấn nhìn cô mà cảm thấy đau lòng, đây là lần đầu tiên trong đời anh thấy cô khóc nhiều vậy.

Nhưng anh nghĩ thật may là không có Ái Vân ở đây, nếu không chắc em ấy khóc còn dữ hơn Nhật Vy nữa.

Minh Tuấn đặt Nhật Vy xuống giường rồi quay sang Hải Phong

“cậu cũng ngủ tí đi, hồi tối mới ngủ tí thì bị kéo đi rồi”

Hải Phong cũng mệt cả người mới vừa tăng ca về ngủ không được bao lâu thì thức đến giờ, nên cậu cũng mở mắt không nổi nữa.

Minh Tuấn cũng không khá hơn mấy, nhưng vừa nghĩ đến chuyện của Nhật Vy thì anh không tài nào chợp mắt được.

Như mọi khi 6h Nhật Vy thức giấc

ôm cái đầu đau âm ỉ cô mới dần nhớ lại chuyện hôm qua, ngược nhìn lên thấy Minh Tuấn đứng cạnh cửa

“anh trai”

“em dậy rồi à, thói quen của em bao năm cũng không đổi, dậy rất đúng giờ, rất tốt”

anh cố nói chuyện bình thường để giấu đi sự lo lắng

Nghe tiếng nói chuyện Hải Phong cũng thức giấc

“em thức rồi à, mặt em bị sao vậy” anh giật mình

Cô sờ lên mặt mình cảm nhận được những mẩn đỏ đã xuất hiện

“em bị mẩn cảm tí thôi”

“em ấy bị mẩn cảm với rượu bia, chút nữa trên đường đi, cậu nhớ dùng hiệu thuốc nào đó mua thuốc cho em ấy”

Minh Tuấn giải thích thêm rồi cẩn thận dặn dò Hải Phong

“ừ, mình biết rồi, mà chúng ta định đi đâu à”

Minh Tuấn gật đầu rồi nói với 2 người như ra lệnh

“Nhật Vy thu dọn đồ đạc, tí nữa Hải Phong sẽ chờ em về Cần Thơ”

Nhật Vy vội lắc đầu “không em chưa muốn về Cần Thơ, em không muốn mọi người thấy em như vậy, mọi người sẽ rất lo”

Hải Phong thấy vậy đưa ra ý kiến

“vậy em đi Đà Lạt nghỉ ngơi vài hôm đi, ở đó anh có 1 căn nhà ở gần trung tâm thành phố, không khí ở đó rất tốt em sẽ thấy thoải mái hơn”

“như vậy phiền anh quá”

“phiền gì đâu, ngôi nhà ở đó hiện giờ cũng không ai ở, em không cần ngại, anh xem em như em gái mà”

Hải Phong sờ đầu cô dụi dằm

“em cứ đến đó đi, ở đó không khí trong lành em sẽ thấy thoải mái, xem như đi du lịch đi”

Minh Tuấn cũng đồng ý kiến

“dạ, vậy cũng được”

thấy 2 người nói vậy cô cũng không từ chối. dù gì cô cũng muốn ở 1 mình

“em thu dọn đồ đạc đi rồi Hải Phong sẽ chờ em đi liền”

“cậu không đi cùng hả” Hải Phong hỏi

“mình còn 1 số việc phải giải quyết”

“anh đi tìm Trọng Nhân hả”

Tuy Minh Tuấn không nói việc gì nhưng cô biết anh nhất định sẽ đi tìm Trọng Nhân

“anh không làm gì cậu ta đâu, chỉ muốn nói rõ 1 số chuyện thôi”

Minh Tuấn biết cô vẫn còn lo lắng liền trấn an

“anh có thể đưa 2 thứ này lại cho anh ấy không”

cô lấy điện thoại và chiếc nhẫn trên tay mình đưa cho Minh Tuấn

“thông qua điện thoại này anh ấy có thể biết em ở đâu, còn chi chiếc nhẫn này em không muốn giữ nó nữa, nó không còn là của em nữa rồi”

Minh Tuấn bỏ điện thoại và nhẫn vào túi “anh biết rồi”

“nhưng mà phải nói với ba mẹ, mọi người thế nào đây”

“anh sẽ nói em đi du lịch, kêu mọi người đừng làm phiền em, mọi việc cứ để anh lo, cứ yên tâm nghỉ ngơi đi, anh sẽ chuyển tiền vào tài khoản cho em, nhớ phải chăm sóc cho mình tốt đó”

“không cần đâu em còn đủ tiền mà”

“em là em gái anh nên không cần ngại, nếu như vậy thì em không xem anh là người thân rồi” Minh Tuấn giọng oán trách

“tất nhiên em xem anh là anh của em rồi, đừng vậy mà anh trai yêu dấu”

“suốt ngày chỉ biết làm nũng với anh, có người ghen bây giờ”

Minh Tuấn liếc Hải Phong 1 cái

Bị nói trúng tim đen mặt Hải Phong đỏ lên “làm gì có”

rồi nói bóng gió giọng trêu chọc “nhưng tôi không thích chia sẻ cho ai đâu đó”

Nhật Vy và Minh Tuấn nghe vậy liền bật cười Hải Phong.

Hải Phong ngượng ngùng lảng sang chuyện khác

“thôi đi thôi, vì em là em gái Minh Tuấn, trước giờ anh chưa tặng gì cho em, nên anh sẽ tặng em 1 cái điện thoại, không được từ chối”

Định mở miệng từ chối thì bị chặn họng trước rồi nên đành gật đầu thôi

Nhật Vy biết dù từ chối thế nào thì kết quả vẫn như ban đầu thôi, đành nhận vậy, đúng là 2 con người có chấp mà

“em đang nghĩ xấu gì 2 anh có đúng không”

bị Minh Tuấn bắt quả tang đang nghĩ xấu về anh Nhật Vy cười lấy lòng

“2 anh tốt với em, thương em vậy, làm gì có chuyện nghĩ xấu chứ”

“biết nịnh vậy là tâm trạng tốt lên rồi, anh biết em sẽ không bị oan đâu”

Nhật Vy chạy lại ôm eo Minh Tuấn

“chỉ anh hiểu em thôi, sáng nay thức vậy là đỡ rồi, hôm qua em buồn như vậy là đủ rồi, anh đã dạy em mà, không được buồn vì những kẻ phản bội”

“e hèm” nhìn Nhật Vy đang trong lòng Minh Tuấn Hải Phong hơi nhú mày.

Và thế 2 người kia lại được 1 trận cười, Nhật Vy bùi môi nhìn Hải Phong

“cái anh này, người ta bị thất tình mà cũng không thông cảm tí nữa, có tin em theo đuổi anh trai không”

“em dám” Hải Phong mặt cảnh cáo

Lại thêm 1 trận cười nữa

biết Nhật Vy đang chọc mình

Hải Phong vội lời Nhật Vy đi

ở đây nói chuyện riết chắc có nước độn thổ luôn quá

“Nhật Vy thân yêu à, đi thôi”

Thấy 2 người đi khuất, nụ cười anh cũng cứng đờ đi, biến thành vẻ mặt lạnh lùng

“được lắm, dám bắt nạt em gái tôi” rồi anh cũng bước đi

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Sau 1 đêm mệt mỏi, Trọng Nhân bước vào công ty với vẻ dờ dẩn

“Nhật Vy lại chưa”

anh hỏi cô lễ tân

Cô gái lễ phép trả lời

“dạ chưa thưa giám đốc”

“sao hôm nay cô ấy đi trễ vậy, 8h rồi còn gì, bình thường cô ấy đi làm rất đúng giờ mà, không biết có bị gì không nữa”

nói xong anh đi thẳng lên phòng làm việc lấy điện thoại ra bấm số điện thoại quen thuộc

không bao lâu thì có người bắt máy

Trọng Nhân lo lắng

chưa đợi đầu dây bên kia nói chuyện anh đã cướp lời trước

“em có bị gì không sao giờ này chưa đi làm, em bệnh hả”

“anh còn quan tâm tới em gái tôi sao” Minh Tuấn giọng giễu cợt

“sao anh nghe điện thoại của Nhật Vy, cô ấy bị gì” Trọng Nhân lo lắng

“nhờ phúc của anh, em gái tôi vẫn khỏe”

“cậu mau nói cho tôi biết vợ tôi sao rồi”

“gì mà nóng vậy, anh đang ở công ty chứ”

“uhm, tôi đang ở công ty”

Vừa nghe nói xong Minh Tuấn liền tắt máy, không bao lâu sao cửa phòng làm việc mở ra

“anh định đi đâu vậy”

thấy anh cầm chìa khóa xe Minh Tuấn hỏi

“xin lỗi giám đốc, tôi đã nói không hẹn trước mà anh ấy cứ xông vào, tôi ngăn cản anh ấy mà không được”

bảo vệ cuối đầu nhận lỗi

Trọng Nhân khoát tay “không sao, anh ra ngoài đi”

Bảo vệ nghe vậy liền mừng rỡ vì không bị trách phạt

“dạ, cảm ơn giám đốc”

“tôi định đi tìm anh đây, Nhật Vy xảy ra chuyện gì vậy, nói mau đi”

Minh Tuấn không trả lời mà chỉ cho Trọng Nhân 1 đấm

vì bất ngờ nên Trọng nhân phản ứng không kịp ngã nhào xuống đất, bên miệng còn có vết máu.

Trọng Nhân không để tâm chuyện mình vô cớ bị đánh

“anh nói mau đi, rốt cuộc Nhật Vy xảy ra chuyện gì”

Minh Tuấn vẫn không trả lời mà nhào tới đánh Trọng Nhân

Trọng Nhân không phản ứng lại chỉ để yên cho Minh Tuấn đánh

“sao anh không đánh trả lại”

“nếu cậu đánh xong rồi thì nói cho tôi biết Nhật Vy như thế nào rồi”

Minh Tuấn cười khẩy 1 cái

“em ấy vẫn rất tốt, em ấy cũng nhờ tôi chuyển lời tạm biệt anh”

Trọng Nhân hoàn hồn đứng dậy

“Nhật Vy đi đâu, nói mau”

Minh Tuấn vẫn về mặt bình thản đó mà trả lời

“em ấy đi đâu anh không cần biết, anh chỉ cần biết sau này đừng làm khổ em ấy nữa được rồi”

đồng thời anh cũng đặt điện thoại và nhả lên bàn làm việc

“em ấy gọi trả cho cậu đó, tôi đi đây”

Nhìn chiếc nhẫn, Trọng Nhân nổi con thịnh nộ, 2 tay nắm chặt cổ áo Minh Tuấn

“cậu đã nói gì với Nhật Vy, cậu đem Nhật Vy đi đâu”

Minh Tuấn cũng nắm lấy cổ áo của Trọng Nhân

“tôi không nói gì với em ấy, mà là em ấy tận mắt trông thấy cậu cùng người con gái khác ôm ôm ấp ấp ngoài đường, còn vào khách sạn nữa, đêm qua em ấy uống đến say khướt, sáng nay thức dậy mắt vẫn còn sưng húp, tôi đánh anh vậy là vẫn còn nhẹ đó”

Nghe vậy Trọng nhân không giữ được bình tĩnh nữa, chỉ muốn nỗ tung lên thôi

anh đấm Minh Tuấn 1 cú vô mặt

“tại sao, tại sao cô ấy ác độc vậy, không nghe tôi giải thích, cô ấy hứa sẽ không bỏ tôi đi mà, tại sao hả”

vừa nói vừa khóc vừa đấm từng cú đấm vô mặt Minh Tuấn.

Như 2 con trâu điên hút nhau, 2 người cú đánh nhau lúc kiệt sức cùng nằm ra sàn thì lúc này căn phòng đã thành bãi chiến trường.

Minh Tuấn lên tiếng trước

“cậu còn quan tâm em gái tôi vậy à”

“cô ấy hiểu lầm tôi, tôi không hề phản bội vợ mình”

“chẳng lẽ điều em ấy thấy là sai”

“đúng, hôm qua Thảo Trang, bạn thân của tôi hỏi đại học cái nhau với bạn trai nên khóc lóc đòi sống đòi chết, tôi cực nhọc lắm mới đem cô ấy về khách sạn, cô ấy vẫn khóc lóc như vậy cả đêm, đến sáng nay bạn trai cô ấy mới đáp máy bay đến làm lãnh với cô ấy tôi mới yên ổn mà về đây”

“thật không”

“nếu tôi với cô ấy có gì thì còn quan tâm đến Nhật Vy mà để cho cậu đánh vậy à, nói cho tôi biết Nhật Vy ở đâu đi”

anh vẫn quay vào chủ đề chính

“tôi không biết”

“cậu nói dối. tôi phải đi tìm cô ấy”

Trọng Nhân ngồi dậy, định bước đi thì bị 1 cánh tay giữ lại

“cậu cho em ấy nghỉ ngơi 1 thời gian đi, giờ anh có tìm được thì em ấy cũng không chịu quay về đâu, đâu phải cậu không biết tính em ấy”

“vậy giờ tôi phải làm sao, ngồi đợi cô ấy sao”

“không, tối nay đi uống vài ly đi”

“được vậy tối nay đến nhà tôi đi”

cả ngày hôm đó, Trọng Nhân cứ thấp thỏm không yên

Trọng Nhân biết dù thế nào thì Minh Tuấn cũng không nói chi bằng chuốt say rồi hỏi, không chừng trong lúc say cậu ta sẽ nói

“làm sao cậu và Nhật Vy thành anh em thân thiết vậy, 2 người quen nhau từ nhỏ hả”

đây cũng là điều mà Trọng Nhân hỏi Nhật Vy rất nhiều lần mà lần nào cô ấy cũng nói là tại học cùng trường hay giúp đỡ nhau nên thân vậy thôi

“sao cậu không hỏi em ấy”

“tôi muốn nghe cậu nói”

“đừng nói dối lừa tôi vậy nữa, tôi mới uống vài ly chưa say đâu, em ấy không nói thật đúng không”

“sao cậu biết”

“nhìn cậu là biết người thích uống dấm rồi, em ấy sợ cậu ghen với tôi nên không nói thôi”

“vậy sao 2 người quen nhau”

“hahaha. Em ấy theo đuổi tôi”

“theo đuổi, cô ấy từng yêu cậu”

“đừng nóng giận chàng trai à, nghe tôi nói đã”

“cậu nói đi”

“vì trường tôi là trường trung học phổ thông nên dạy 2 cấp, lúc đó tôi vào lớp 10, còn em ấy thì mới lên lớp 8 thôi, hôm đó trên đi học về tôi thấy xe em ấy bị hư nên dừng lại sửa giúp, tôi làm anh hùng cứu mỹ nhân, và lại tôi lúc đó cũng coi là đẹp trai học giỏi, con nhà giàu, cũng được coi là hotboy của trường”

thấy Trọng Nhân về mặt khinh bỉ mình, Minh Tuấn nổi cáu

“cậu có muốn tôi kể nữa không”

“muốn, anh kể tiếp đi”

“thế là em ấy thích tôi, mỗi buổi sáng đều đợi tôi đi học mỗi buổi trưa đều đợi tôi về, dù ai nói gì em ấy cũng không ngại, tôi hỏi em ấy vì sao đi học cùng tôi em ấy nói có gì xe hư còn có người giúp cô ấy sửa, cô ấy rất đáng yêu đúng không, được 1 năm thì em ấy tỏ tình với tôi, tôi từ chối em ấy thẳng vậy mà em ấy cứ mãi bám theo, tôi đành nói thật là mình thích con trai cho em ấy biết, em ấy rất kích động khóc cả ngày trời, tôi tưởng em ấy sẽ không nhìn mặt tôi nữa và rêu gao tôi là gay cho cả trường, không ngờ hôm sau em ấy cũng vẫn đợi tôi đi học, em ấy nói ‘nếu anh nói sớm không phải tốt hơn sau, làm lãng phí thời gian của người ta cả năm trời, nhưng không sao, hồi tôi em đã chuyển tình cảm đó qua thành tình chị em rồi, thật ra theo đuổi anh cũng mệt mỗi lần phải đánh giạt với bao nhiêu người, có người còn hăm đánh em nữa cơ chứ, nên từ đây tới sau em sẽ không đánh giạt như vậy nữa, nhất là đàn ông, đúng là thật ngu ngốc mà’, vì tôi thấy mình như thiếu nợ em ấy nên càng ngày càng đối xử tốt với em ấy, còn tốt hơn cả em trai mình nữa, ai cũng nghĩ là tôi thích em ấy nhưng chuyện đó chỉ có tôi và em ấy biết thôi”

“cứ thế em ấy như cái bóng của tôi vậy, luôn đi theo tôi, tôi cứ tưởng là em ấy còn yêu mình nhưng em ấy nói ‘em đâu mặt lì đến vậy, biết không có kết quả mà vẫn đâm đầu vào sao’, dần dần tôi và em ấy xem nhau như người thân vậy, đến năm vừa rồi tôi đi du lịch nên không ở cạnh em ấy mới cho Huy Cường và anh có cơ hội tổn hại em ấy đó”

“thì ra là tại anh nên cô ấy mới thành con đà điểu rút đầu vậy”

Trọng Nhân nghiêng rằng

“tôi thấy vậy tốt cho em ấy, không đánh giạt không mệt mỏi, mà cũng may là em ấy rất lạc quan. Vậy còn cậu sao quen được em ấy mà lại cầu hôn được nữa chứ”

Trọng nhân cười dặt ý kể lại chiến tích của mình mà không biết mình bị lừa.

Minh Tuấn tối sầm mặt

“cậu giám làm vậy với em gái tôi, hèn gì nó chịu lấy cậu sớm vậy, còn giám ăn sạch em tôi nữa chứ”

Định chuốt say người ta rồi dụ người ta nói, không ngờ mình là người nói trước, đúng là ngu mà

“vậy bây giờ cậu nói cho tôi biết vợ tôi ở đâu được không,

dù gì cũng là người của tôi rồi,

cậu không muốn cô ấy thiệt thòi chứ”

“tôi không biết em ấy ở đâu mà cậu khoan hã tìm em ấy”

“sao được, tôi phải đi tìm cô ấy cho cô ấy 1 bài học mới được”

vừa nói dứt câu mới ý thức được mình nói sai gì đó gì người bên cạnh mặt đã nổi đầy gân xanh rồi

“cậu muốn tôi đánh cậu nữa đúng không, cậu dám làm em gái tôi sợ thì cậu chết với tôi”

“nhưng tôi rất lo cho cô ấy”

“cho em ấy nghỉ ngơi 1 tháng đi, 1 tháng sau tôi sẽ đem em ấy về cho cậu, nếu bây h cậu gặp thì em ấy cũng không về đâu, có khi em ấy chón đi luôn nữa”

“thật không”

“tôi hứa danh dự với cậu, 1 tháng này cậu đừng ngu dại mà bèn mắng đi tìm người thân của em ấy nhe, tôi muốn em ấy được yên tĩnh nghỉ ngơi”

“được”

Biết kẻ xấu đã vào bẫy, anh cố nín nụ cười dặt ý vào trong lòng.

Như Minh Tuấn dự đoán khi biết được sự thật Nhật Vy vẫn không chịu quay về,

cô ấy không muốn đánh giạt với ai nữa,

lần này cô hạ quyết tâm rồi,

kèm theo lời khuyên của anh trai mình cô quyết định sẽ chia tay với Trọng Nhân.

Đã 1 tháng trôi qua, hôm nay đã đến thời gian Minh Tuấn đã hứa mà vẫn chưa nghe tung tích gì anh sốt ruột điện thoại cho Minh Tuấn

“sao hôm nay cậu nói sẽ đưa Nhật Vy trở về mà sao giờ này chưa thấy”

“xin lỗi, tôi đang đi công tác nước ngoài, không thực hiện lời hứa được, hiện nay công ty của Hải Phong đang có rất nhiều việc, khoảng 1 năm nữa tôi mới rảnh, thôi tôi có việc”

nói xong anh liền tắt máy không cho Trọng Nhân có phản ứng.

nhưng người ngồi cạnh anh thì lại có

“ừa, sao công ty nhiều việc vậy mà ông chủ như tôi lại không biết nhỉ, hình như lần này mình chỉ đi nước ngoài khảo sát vài ngày thôi mà”

Anh cười đặt ý

“vậy cho đáng đời, dám làm em gái tôi khóc, phải nếm mùi đau khổ”

“vậy sao cậu còn hứa với anh ta”

“không hứa chắc anh ta để cho Nhật Vy yên ổn cả tháng nay ah,

à còn nữa như vậy mọi người mới nổi con thịnh nộ chứ”

“là sao”

“sao hôm nay cậu ngạc nhiên quá vậy, mọi người biết Nhật Vy mất tích 1 tháng mà giờ anh ta mới đi tìm, cậu nghĩ mọi người có xử đẹp anh ta không, nhất là ba Vy”

Nghe mưu kế của Minh Tuấn sắp xếp mà rung cả mình, c

hỉ Ái Vân và tên Gia Huy kia thôi cũng đủ cho Trọng Nhân bầm dập rồi

nếu anh ta tìm đến ba Vy thì chuẩn bị chôn xác luôn quá.

Trông đợi 1 tháng giờ mới biết mình bị lừa

không biết tại sao lại nghe theo lời Minh Tuấn để cho Nhật Vy yên ổn 1 tháng chứ

càng lâu như vậy sẽ càng khó tìm hơn

“Nhật Vy, Minh Tuấn 2 anh em các người đừng để tôi tìm được nếu không thì chết với tôi”

Trọng Nhân hét lên trong phòng làm việc rồi nhấn vào số trợ lý nam

“anh tạm thời thay tôi quản lý công ty 1 thời gian, có việc gì gấp thì điện thoại cho tôi, tôi có việc phải xử lý”

Anh vội lấy xe về Cần Thơ

đến nhà Ái Vân anh bấm chuông in ỏi

“ra ngay, ra ngay”

nhìn thấy Trọng Nhân cô hơi bất ngờ

“sao anh tới chơi mà không nói trước, tôi...”

Chưa nói hết câu thì cái người bất lịch sự này xông thẳng vào nhà tìm kiếm khắp nơi

“tên điên này, anh bị khủng hã, vào nhà người ta tìm kiếm cái gì vậy”.

anh vẫn không đứng yên mà tiếp tục lên lầu mở hết phòng này đến phòng khác

“cô giấu Nhật Vy ở đâu, mau đem cô ấy ra”

“vợ anh sao anh hỏi tôi”

nhưng nghe có điều gì hơi lạ

“cái gì, anh tìm Nhật Vy, không phải anh Minh tuần nói 2 người chỉ là hiểu lầm nên làm lành rồi cùng nhau đi du lịch hả”

“cô ấy bỏ đi rồi”

Nghe đến đây, máu trong người Ái Vân sôi sục lên nhào tới vừa đánh vừa đạp Trọng Nhân làm anh không có cơ hội phản kháng

“tên khốn này, vậy mà bây giờ anh mới đi tìm Nhật Vy, tôi sẽ giết anh”

Nghe tiếng chữ rủa ở ngoài

chồng Ái Vân từ trong phòng làm việc bước ra thấy cảnh hỗn loạn này liền kéo vợ ra

“vợ à, có gì từ từ nói, anh ta làm gì em mà em làm giữ vậy”

Chưa hả giận Ái Vân muốn có người đánh tiếp cô liền nói

“anh ta cưa cẩm em, như vậy có đáng đánh không”

chồng Ái Vân nghe vừa dứt câu máu nóng trong người lập tức nổi lên nhào lại đánh Trọng Nhân thêm 1 trận

quá bất ngờ về chuyện này anh chưa phản ứng kịp thì đã bị 1 trận bầm mình với 2 vợ chồng này rồi

“tôi có làm gì cô ấy đâu, tôi tới đây là tìm Nhật Vy vợ tôi mà”

Lúc này chồng Ái Vân mới dừng lại nhìn về phía vợ mình

cô không tí ăn năng mà bình thản gạt đầu xem như là đúng

còn chồng Ái Vân thì biết mình sai nên vội vàng xin lỗi kéo Trọng Nhân thương tích đầy mình ngồi dậy.

Ánh mắt không thông cảm của Ái Vân nhìn về Trọng Nhân khi nghe anh kể về hiểu lầm giữa họ và cú lừa của Minh tuần

“đáng đời, không ngờ anh Minh tuần nghĩ ra cách hay vậy”

“vậy em không biết Nhật Vy ở đâu à”

“không, tôi nghĩ chắc bây giờ Nhật Vy có rất nhiều chàng trai quay quanh, mỗi lần cô ấy buồn sẽ làm cho mình càng đẹp hơn. A ha, nghĩ tới đó thật thích”

Trọng Nhân bây giờ đang dùng ánh mắt giết người nhìn Ái Vân

chồng Ái Vân thấy vậy vội muốn kiếm có tiền khách

2 người ở đây chắc 1 lát nữa cái nhà này thành 1 đống hoang tàn quá

“anh Trọng Nhân à, bây giờ tôi nghĩ anh nên đi tìm Nhật Vy đi, Ái Vân không biết Nhật Vy ở đâu đâu, anh đừng tốn công tìm kiếm tin tức gì của Nhật Vy ở cô ấy nữa”

Trọng Nhân đi, Chồng Ái Vân liền nhắc nhở

“em điện thoại cho Nguyệt Vy và ba mẹ cô ấy biết đi”

“tại sao”

“để em ấy biết, không lại lo cho Nhật Vy nữa”

“mặt kệ, phải để cho anh ta 1 trận nữa mới được, đáng đời”

anh chỉ đành bó tay với vợ mình

“em không lo cho Nhật Vy hả?”

Cô cười sặc sụa

“haha, anh biết không, không biết là Minh Tuần dạy Nhật Vy hay là tính cách bạn ấy,

mà mỗi lần Nhật Vy chia tay bạn trai hay có chuyện gì buồn

em rất lo cho bạn ấy có khi còn khóc nữa,
bạn ấy buồn muốn tìm em tâm sự nhưng đôi lại là bạn ấy phải dỗ ngọt hay mắng em để em hết buồn thôi,
mà bạn ấy tự chi buồn 1 đêm thôi,
hôm sau thì làm cho mình đẹp lên, để coi mình còn sức quyến rũ không và được nhiều người khen bạn ấy sẽ vui lên thôi,
nên anh không cần phải lo, đâu phải lần đầu tiên bạn ấy thất tình đâu,
mà bạn ấy thất tình thì anh phải lo cho vợ anh đây nè, mình đi ăn cơm thôi, tâm trạng hôm nay thật tốt, chắc sẽ ăn ngon lắm đây”
Chồng Ái Vân tiếp tục bó tay tập 2.

Ngồi vào bàn ăn Ái Vân hào hứng nói tiếp
“nghĩ lại cũng may cho Huy Cường,
lúc Nhật Vy và anh Cường chia tay lúc đó anh Minh Tuấn đi du lịch nếu không thì khổ cho Huy Cường rồi,
chỉ tại anh Tuấn lúc đó bạc vô âm tính nếu không thì có kịch hay để xem rồi,
thật lâu rồi mới được xem kịch hay vậy”

Ái Vân gấp đồ ăn bỏ vào chén chồng mình mà không quên câu chuyện
“anh biết không, anh Tuấn rất thương Nhật Vy nhe, lúc trước đi học không ai dám bắt nạt Nhật Vy hết,
hồi còn đi học có rất nhiều người thích Nhật Vy nhe,
mà mỗi lần bạn trai của bạn ấy làm bạn ấy buồn hay ức hiếp gì bạn ấy là Minh Tuấn liền cho tên đó 1 trận,
mấy tên đó cũng sợ mà chia tay với Nhật Vy luôn,
năm cuối còn thêm Gia Huy nữa chứ
dần dần không ai dám làm bạn trai Nhật Vy đến khi ra trường luôn vì sợ anh Tuấn và Gia Huy
nên chuyện chia tay này cũng bình thường với Nhật Vy thôi, đúng là người anh tốt mà,
nếu anh Tuấn là anh của em thì tốt quá”

Chồng Ái Vân rùng mình 1 cái
“nếu anh ta là anh trai em chắc anh chết sớm quá”

Không biết phải Trọng Nhân xui xẻo hay may mắn mà đến tìm Nguyệt Vy lại gặp luôn Gia Huy
như vậy anh khỏi mất công đi tìm Gia Huy nhưng nào ngờ nghe Nhật Vy mất tích thì Gia Huy không hỏi đầu đuôi gì mà xông lên cho Trọng nhân 1 trận
đến khi Nguyệt Vy kéo ra mới thôi

“anh đã làm gì chị Vy của tôi hả”

Nguyệt Vy luôn là bình tĩnh hẳn

“anh nghe anh rể nói đi”

“còn anh rể gì nữa, anh ta làm chị Vy bỏ đi cả tháng trời mà giờ mới tìm, anh nói anh làm gì chị Vy”

Lại kể thêm 1 lần nữa.

nguyệt Vy thì tội nghiệp anh rể mình

“anh rể, tội nghiệp anh quá, anh Tuấn thật quá đáng, biết hiểu lầm còn giấu chị Vy đi nữa, để em điện thoại anh ấy”

Sau 1 hồi điện thoại chỉ thốt lên 1 câu

”anh ấy khóa máy rồi”

Còn Gia huy và Ái Vân như chị em ruột vậy

“đáng đời, tôi nghĩ anh nên từ bỏ đi, chị Vy mỗi lần buồn càng đẹp, bây giờ chắc chị ấy có bạn trai mới rồi, không quyến luyến anh đâu. Nghĩ tới thật thích”

bó tay với cả 2 người

Nguyệt Vy đẩy tay Gia Huy

“anh đừng nghe anh ấy nói bậy, trẻ rồi anh về khách sạn nghỉ ngơi cho khỏe rồi may tìm chị Vy tiếp, có tin tức gì em sẽ báo cho anh”

Trọng Nhân đi rồi Nguyệt Vy vội lấy điện thoại định báo cho ba mẹ thì liền bị Gia Huy cản lại

“em không được điện thoại cho 2 bác”

“tại sao, lỡ ba mẹ biết em biết chị Vy mất tích mà không báo cho ba mẹ biết ba mẹ sẽ la em mất, chuyện nhỏ em còn giấu được nhưng chuyện này không nhỏ”

“mặt kệ, phải cho anh ta thêm 1 trận nữa mấy được”

gia Huy thầm nghĩ ai bảo anh ta ăn hiếp chị Vy đã đành còn giấu chiêu cầu hôn đó với mình nữa chứ, có cơ hội ngu gì không trả thù.

“như vậy có ác quá không”

“em muốn điện thoại thì tối nay anh sẽ làm cho em ngày mai bước xuống giường không nổi luôn đó”

Gia Huy phát huy bản lĩnh đàn ông.

Nhưng Gia Huy quên bạn ấy anh không phải là người dễ ức hiếp

“anh lúc này gan lắm, chiếm được tiện nghi rồi giám hăm dọa em nữa hả, có tin em bỏ anh không”

“anh xin lỗi mà, nghe anh 1 lần đi, năng ni đó bà xã, cái chiêu chiếm tiện nghi là do anh ta dạy cho anh đó”

Gia Huy liền xuống giọng năng ni rồi đó lỗi cho người khác mà thật cái này là do anh ta dạy mình mà, mình chỉ nói sự thật thôi Gia Huy nghĩ.

Nghe vậy không ngờ Nguyệt Vy không báo cho ba mẹ ở nhà biết, Gia Huy cố nén nụ cười đất ý.

Sáng sớm hôm sau Trọng Nhân liền chạy về quê kiếm Nhật Vy, nhưng thật không may là anh bị thêm 1 trận nữa

nếu không có mẹ Vy ngăn cản thì chắc Trọng Nhân chôn ở đó luôn quá.

“thằng quý này mày hứa với tao như thế nào hả, mày dám làm con gái của tao bỏ đi, bà bỏ tôi ra, tôi phải giết nó”

“ông à, có gì từ từ nói, thằng Nhân nói là hiểu lầm rồi mà”

Nghe giải thích hết mọi chuyện mẹ Vy thở dài

“haiz... thôi con về đi, con ở đây ông ấy đánh chết con mất, có gì mẹ sẽ báo cho con biết”

“mẹ có tin của Nhật Vy nhớ báo cho con nghe”

rồi anh gật đầu chào ba mẹ vợ đi về

Không biết ông bà Nghĩa nghe tin từ đâu mà ngồi sẵn ở nhà Trọng nhân chờ anh về

“sao ba mẹ đến đây”

“mặt con sao thế này, bầm tím hết cả rồi”

vừa gặp con trai đã thấy mặt mày con trai vậy phận làm ba mẹ không thể không đau lòng

“ông đi lấy hộp thuốc mau lên”

Vừa súc thuốc cho con trai bà hỏi

“ba nhà Nhật Vy đánh con vậy đúng không”

Trọng Nhân gật đầu bà hỏi tiếp

“sao mà đánh con ra nông nổi này giữ vậy con làm ra chuyện gì có lỗi đúng không”

Lại thêm 1 lần kể lại hết tất cả, tay bà đang nhẹ nhàng bồng nhún mạnh vô 1 cái

“mẹ đau, mẹ mạnh tay quá vậy”

“đáng đời con, chuyện vậy cũng để cho hiểu làm nữa, lại còn tìm con gái người ta trẻ vậy”

Ông cũng lắc đầu

“ba nhớ con rất thông minh mà, đâu có ngu ngốc mà nghe theo lời Minh tuần vậy, đã vậy còn để yên cho bị đánh nữa chứ”

“anh ta khẳng định chắc nịch, nào ngờ, mà con để mọi người đánh cũng có lý do mà”

“lý do gì”

ông bà đồng thanh để bị đánh mà cũng có lý do

“nhất định Nhật Vy sẽ liên lạc với mọi người và nhất định mọi người sẽ kể chuyện của con tới tìm cho Nhật vy nghe, nếu Nhật Vy biết con bị đánh sẽ đau lòng mà quay về thôi”

Ông bà nghe vậy liền té xỉu

“con trai của mẹ à, không ngờ con lại ngốc vậy, lỡ Nhật Vy liên lạc với mọi người mà mọi người chỉ nói con tới tìm mà không nói con bị họ đánh rồi sao, như vậy không phải con bị đánh hoang mang không, con đừng nghĩ mọi người ai cũng ngốc như con chứ”

Ông liền gật gù

“đúng là vương vào chuyện tình cảm ai cũng ngốc như nhau”

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tô Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Thế là đã 1 tháng anh trôi qua, ngoài những việc quan trọng anh phải vào công ty còn lại thời gian anh đi đến nơi 2 người thường tới và những nơi cô có khả năng đến để tìm cô và thuê cả người đi tìm nhưng cũng không có tuân tích gì

“thật ra em đang ở đâu vậy Nhật Vy”

Nhật Vy đứng trong quầy lễ tân hất xì 1 cái, cô gái đứng kế bên quan tâm

“bị cảm hả Vy, có sao không”

Nhật Vy xua tay

“không sao, không sao”

“có khách vô kia, Nhật Vy tiếp khách nhe, mình có việc hôm về sớm, tí nữa sẽ có người đến sớm để thay ca”

nói xong cô gái vội đi

Thấy khách vô Nhật Vy cung kính chào

“xin chào quý khách”

2 người là 1 đôi trai gái, chàng trai thì đứng tự nhiên xem quan cảnh khách sạn, còn cô gái thì ngay người

“cô có phải là Nhật Vy không”

Nhật Vy liền gật đầu

“xin hỏi chị cần gì ạ”

Nhật Vy nhìn kỹ mới nhận ra cô gái này là người mà Trọng Nhân đi cùng vào khách sạn mà.

“cô biết tôi tìm cô lâu rồi không, tất cả những gì cô thấy là hiểu lầm thôi”

vì lần thứ 2 nghe người khác giải thích về chuyện này nên về mặt cô rất bình thản

“cảm ơn chị đã giải thích, vậy đây là bạn trai chị à, 2 người rất xứng đôi”

Nhật Vy nhìn người đàn ông đứng kế bên Thảo Trang rồi tấm tắc khen

Thảo Trang chấp 2 tay lại về van xin

“chị xin em đó, em làm ơn về đám cưới với tên đó đi, nếu không thì chị không được lấy chồng mất”

thấy Nhật Vy chọn mất khóc hiểu cô vội nói tiếp

“hắn ta nói nếu anh ta không lấy được em thì chị suốt đời cũng đừng nghĩ đến việc lấy chồng,

vì tại chị mà em mới bỏ đi, ngày nào hắn ta cũng gọi mắng chửi chị hết, chị thật sự không chịu nổi nữa rồi,

biết vậy lúc đó có buồn đến chết chị cũng không tìm người bạn thân như hắn ta đâu”

“chị và Trọng Nhân là bạn thân nhưng sau em chưa bao giờ gặp chị vậy”

“à, bạn trai chị đang công tác ở nước ngoài nên cả năm nay chị không về nước bởi vậy lần em đính hôn chị cũng không về được định đến 2 người kết hôn về 1 lần luôn”

“chưa gặp mặt sao chị nhận ra em”

Cô đưa điện thoại của mình cho Nhật Vy xem, trong đó là hình của cô

"tên biến thái đó gởi hình cho chị,

mà nói chung bạn bè của hắn ta đều nhận được,

mà công nhận ở ngoài em đẹp hơn trong hình nhe,

hôm nay em lại mặc áo dài thướt tha vậy nữa chứ”

Nhật Vy tự nhìn mình rồi cười “cảm ơn chị quá khen”

“em ra đây, đứng yên nào”

Thảo Trang kéo cô ra khỏi quầy lễ tân, liền chụp vài tấm hình.

“chị chụp hình em là gì vậy”

“để gởi cho tên biến thái đó”

Thảo Trang trả lời 1 cách tự nhiên.

Cô chẳng biết nói gì nên tìm đề tài khác

“chị cùng bạn trai đi đến đây du lịch à”

“ừ, sắp dịp Noel và Tết dương lịch chị và bạn trai lên Đà Lạt du lịch, không khí ở đây rất thoải mái và lại còn gái ai chẳng yêu hoa”

“vậy để em lấy phòng cho chị”

Lúc lên phòng Thảo Trang còn quay lại nói

“em nhớ sớm trở về với hắn ta đi nhe,

chị không muốn mỗi đêm đều gặp ác mộng nữa”

Nhật Vy đứng ngây ngốc, cô biết không bao lâu gì Trọng Nhân cũng sẽ lên tới đây, lần này cô phải đối mặt với anh ta thôi, nhưng nghĩ tới cảnh anh ta nổi khùng lên cô rùng cả mình.

“Nhật Vy sao em vừa rùng mình mà vừa chảy mồ hôi vậy, em bị bệnh hả, thời tiết này mà bị chảy mồ hôi”

quản lý vừa định đi về thấy hành động lạ lùng của cô thắc mắc,

bây giờ là mùa đông mà ở Đà Lạt lại bị đổ mồ hôi khi chẳng vận động gì cả.

“à, em chưa quen với thời tiết ở đây cho lắm hihi.

Thôi 5h rồi, có người lại đổi ca rồi, chào quản lý, chào mọi người em về”

Cô biết sự lạ lùng của mình nên vội lảng tránh

thấy cô đi ra tới cửa khách sạn anh chàng quản lý liền chạy theo

“Nhật Vy, tối nay em rảnh không”

“em xin lỗi, hôm nay là chủ nhật, em phải đi làm thêm nữa, có gì không quản lý”

“định rủ em đi ăn tối thôi, đi ăn 1 mình buồn quá”

anh chàng quản lý vẻ mặt buồn bã

“hihi, thật tiếc, vậy bây giờ quản lý rảnh không”

“rảnh rảnh”

“bây giờ em cũng đi tìm gì ăn, mình đi ăn chiều đi, 7h em mới đi làm nữa, nếu quản lý buồn tối nay đến cafe WARM nghe em hát đi”

“được thôi, em để xe lại đi, đi cùng anh”

“cũng được, dù gì em cũng đi xe đạp, mất công anh đợi em”

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện “em cần tiền lắm sao”

“hả?” Nhật Vy mặt ngờ nghệch

“vậy sao em còn đi làm thêm nữa”

“tai em thích thôi anh, hát làm cho em cảm thấy vui vẻ hơn”

“chắc em hát hay lắm”

“tùy theo cảm nhận của mỗi người thôi anh”

“em đến Đà Lạt lâu chưa”

“em mới đến 2 tháng thôi, định ở đây chơi vài ngày nhưng ở đây được 1 tuần lại không muốn về nên em xin việc ở khách sạn làm, sau đó thấy thời gian trống nhiều quá nên đi hát”

Cứ như vậy 2 người nói chuyện cùng nhau đến giờ cô đi làm.

Vào quán cô chọn cho anh 1 bàn ngồi đối diện với sân khấu, còn Nhật Vy thì đi thay quần áo, chuẩn bị hát.

Quán cafe này là do người khách từng nghe cô hát ở Cần Thơ,

sau đó có lần gặp lại Nha Trang (là cái lần anh Trọng Nhân bị bóng gậy tay đó mọi người, có 1 anh chàng cho Nhật Vy danh thiếp đó)

không ngờ trong túi xách cô còn danh thiếp của ông chủ quán nên đúng lúc rảnh rồi đến hát tới giờ luôn.

Đang ngồi thưởng thức ly cafe thì có tiếng vỗ tay

anh chàng quản lý theo hướng mọi người cùng nhìn lên sân khấu.

một cô gái mặt váy xèo màu đen ngang đùi cô phát thêm 1 cái áo lông nhìn rất quyến rũ.

anh chàng quản lý nghĩ .

Bình thường nhìn cô mặt áo dài tôn lên đường con đã thôi, hôm nay lại còn mặt váy ngắn mà quyến rũ vậy nữa, cô muốn ép người khác phạm tội vì cô hay sao á.

Khi cô cất giọng hát anh mới giật mình với cái ý nghĩ của mình

“đừng xa em đêm nay khi bóng đêm qua hàng cây, đừng xa em đêm nay đêm rất dài.”

Giọng nói bình thường của cô rất dịu dàng ngọt ngào không ngờ khi hát cô cũng vậy mà còn giọng còn khỏe nữa chứ.

Khi nghe Thảo Trang điện thoại nói Nhật Vy đang ở Đà Lạt Trọng Nhân liền tức tốc lái xe đi liền

Thảo Trang gọi thêm địa chỉ và 1 tấm hình làm anh ngỡ ngàng

rất đúng như Ái Vân và Gia Huy nói

cô ấy càng ngày càng đẹp dù chỉ mới 2 tháng nhưng nhìn trong hình anh thật không nhận ra đó là cô nữa

có lẽ bình thường hay thấy cô với bộ đồ văn phòng nên nhìn cô mặt áo dài lại đẹp đến vậy

anh nghĩ chắc tại trước giờ chưa bao giờ thấy Nhật Vy diện áo dài nên thấy lạ vậy thôi.

Đến nơi thì cũng hơn 8h rồi, Thảo Trang và bạn trai đi dạo rồi, nên anh 1 mình tới khách sạn

“xin chào quý khách”

“xin lỗi, cho tôi hỏi ở đây có nhân viên nào tên Nguyễn Nhật Vy không”

anh vừa nói vừa đưa hình Nhật Vy cho cô gái coi

“à, là chị Nhật Vy mà, giờ này chị ấy hết ca làm rồi”

“vậy cô có biết số điện thoại hay nhà cô ấy không” anh gấp gấp hỏi

“xin lỗi, tôi không biết, chị ấy rất ít sử dụng điện thoại nên không cho số điện thoại ai hết ngoài quản lý, còn nhà thì chắc không ai biết đâu”

Anh chàng bảo vệ nghe vậy liền nói

“à, cô Vy hồi chiều nghe nói đi ăn cùng quản lý rồi tới chỗ cô ấy làm luôn”

“vậy anh có biết cô ấy làm ở đâu không”

“hình như là cafe WARM gì đó”

“anh có biết cafe đó ở đâu không”

Bảo vệ lắc đầu, anh liền chạy đi.

Hai người còn lại mặt khó hiểu, không biết anh chàng này là ai mà sao có vẻ gấp gáp vậy.

Hồi đường 1 lúc anh mới tìm được nơi cô làm

Vừa mở cửa bước vào là 1 giọng hát quen thuộc

“lúc mới yêu thật vui biết bao nhiêu ngày tháng mới yêu đẹp ôi biết bao nhiêu. ...”

Nhìn cô vẫn hát với cây đàn ghita như lần đầu anh gặp cô vậy, nhưng có điều cô đẹp hơn, quyến rũ, hấp dẫn hơn,

lúc này cái ý nghĩ vì chưa bao giờ thấy cô mặt áo dài nên mới trông cô thấy khác hoàn toàn là sai lầm,

có lẽ do thời tiết ở đây khác Nha Trang mà làn da cô trông trắng trẻo hồng hào hẳn lên, cô lại mặt váy đen càng tôn thêm làn da.

Anh liếc mắt nhìn những tên đàn ông nhìn cô muốn chảy nước miếng mà máu trong lòng sôi sục hẳn lên.

Do chăm chú hát, mà cửa lại vì 1 cây cột làm khuất tầm mắt cô nên cô không thấy người đứng ngoài cửa nhìn mình này giờ

khi cô đứng lên chào mọi người mới thấy 1 đáng người quen thuộc.

nhìn anh từng bước tiến lại gần mà tim cô đập liên hồi

bỗng có 1 vòng tay ôm cô vào lòng, nhìn lại mới thấy chàng quản lý của nàng đang ôm cô

“làm bạn gái anh nhe”.

Câu hỏi vừa dứt mà anh chàng quản lý chưa nhận được câu trả lời thì có 1 bàn tay kéo cô bước đi rồi.

tội cho chàng quản lý vừa mới lấy hết can đảm tỏ tình thì đã bị 1 chàng trai khác cướp cô đi rồi, khi anh chợt nhận ra thì 2 người đó đã ở trên xe rồi.

Bị anh kéo đi xòng sọc

cô cố phản kháng nhưng càng làm như vậy tay cô bị xiết chặt hơn, đến khi lên xe anh mới bỏ tay ra.

“nhà ở đâu” anh lạnh lùng hỏi

Cô đang tức giận vì anh làm tay cô đau nên không thèm trả lời

“anh hỏi nhà em ở đâu”

giọng nói lạnh lùng kèm theo tức giận vang lên làm cô giật bản mình trả lời

“đi thẳng rẽ phải 2 con đường là tới, trước nhà có 1 hàng hoa hồng vàng”

Đến nơi vẫn giọng lạnh lùng ra lệnh “mở cửa”

“em không có chìa khóa”

Anh nhìn cô làm cô giật mình tức giận quát

“lúc này anh kéo em đi,túi xách của em còn để ở đó”

Lại 1 lần bị kéo lên xe, đến nơi anh vẫn không cho cô đi 1 mình mà cùng xuống xe với cô

“Nhật Vy, cô quay lại lấy túi xách hả, tôi...”

chưa nói hết thì anh lại gấp ánh mắt lạnh lùng lúc anh gặp cô ở Nha Trang liền vội vàng đi về

“tôi về trước, 2 người cứ từ từ, chút nữa cô kêu bảo vệ khóa cửa nhe”

Vừa mở cửa vô nhà anh liền ôm cô vào lòng, cô còn ngỡ ngàng thì 1 anh trách móc

“sao em lại bỏ đi vậy chứ, em biết anh nhớ em lắm không bà xã, em thì ở đây về mặt hồng hào, còn anh thì ăn uống chẳng vô, suốt ngày cứ đi tìm em, lần này tìm được em không cho em chôn nữa”

“em, ưm”

Miệng cô bị chặn lại, 1 lần môi quen thuộc, cô muốn đẩy anh ra nhưng tay thì làm ngược lại, cô ôm chặt anh nhưng anh ôm cô.

Thế là 2 tháng cách biệt khi gặp lại anh liền phạt cô làm việc tới 2 giờ sáng.

Như thường lệ 6 h cô thức dậy chuẩn bị đi làm, còn Trọng Nhân thì vẫn ngủ say, đến khi thức dậy thì chẳng thấy ai, chỉ có lời nhắn trên bàn

“em đi làm, anh nhớ ăn gì rồi hủ về, chạy xe cẩn thận”

Thức dậy chẳng thấy cô đâu còn thêm lời nhắn này, hôm nay sắp có bão rồi

“mình còn chưa tính sổ việc bỏ đi, cả cái tên hôm qua nữa, giờ còn dám bỏ mình ở nhà mà đi làm nữa ư, không thể chui đựng nữa”.

vừa mặt đỏ vào vừa nghĩ (chẳng lẽ tối qua mình chưa đủ cố gắng sao, hôm nay cô ấy còn dậy đi làm nổi nữa),

anh lắc lắc đầu vứt bỏ cái ý nghĩ đó nhưng không được với anh đó là 1 sự si nhục (mình phải cố gắng lên thôi, chắc mấy hôm nay mình mệt quá, phải lo việc công ty vừa đi tìm cô ấy nữa)

“đúng rồi, nhất định là như vậy rồi”

“ạ, anh cần gì sao” cô nhân viên bán quần áo hỏi

“ờ, không có gì, tính tiền tôi bộ này đi”

đi được bà xã không thể lờ thôi lếch thếch được và lại mùa đông ở đây rất lạnh mà anh chỉ mặc quần jean áo thun thôi

Cô nhân viên lắc đầu nói nhỏ

“mới sáng sớm mà gặp ông khùng rồi”

“xin chào quý khách”

“xin lỗi cho tôi gặp quản lý”

anh hướng về cô gái đứng kế bên Nhật Vy nói

Nhật Vy có cảm giác là sẽ có chuyện

“anh tìm quản lý làm gì”

Trọng Nhân không thèm trả lời đi thẳng đến ghế ngồi

“xin hỏi anh tìm tôi có chuyện gì à”

quản lý nhìn người hướng lưng về mình hỏi

Khi anh quay mặt lại thấy anh chàng quản lý liền quay qua liếc Nhật Vy với ánh mắt đốt cháy người

anh cố nén nụ cười với chàng quản lý lịch lãm trước mặt mình

“tôi đến để xin cho bà xã nghỉ việc, tiền bồi thường hợp đồng bao nhiêu, tôi sẽ chịu trách nhiệm”

“xin lỗi bà xã anh là ai”

Trọng Nhân chỉ Nhật Vy “là cô ấy”

Chàng quản lý nhìn hướng tay của anh bất ngờ hỏi Nhật Vy

“Nhật Vy anh ta là chồng em hả”

Nhật Vy nghe vậy liền chạy lại, lo lắng của cô đúng rồi

người đàn ông này không lúc nào chịu để yên mọi chuyện được

“Trọng Nhân, anh nói gì vậy”

Chàng quản lý vẫn nhìn Nhật Vy hỏi tiếp

“em muốn nghỉ việc sao”

Nhật Vy lắc đầu

“Trọng Nhân, anh lại quậy gì nữa vậy”

Trọng Nhân nói như báo cáo

“đồ của em anh đã thu xếp để lên xe rồi, chúng ta về Nha Trang ngày mai đi đăng ký kết hôn, cuối tuần này tổ chức đám cưới”

Nhật Vy lúc này thật sự nổi nóng

“anh đừng tự sắp xếp vậy được không, em đã trả nhẫn lại cho anh rồi, chúng ta kết thúc rồi, không còn gì nữa rồi, anh còn chưa hiểu hả”

Anh dùng đôi mắt lạnh lẽo nhìn Nhật Vy

“em nói lại lần nữa coi, em muốn anh phá tan cái khách sạn này đúng không”

Cô thật sự rất sợ ánh mắt của anh khi nhìn cô như vậy, vội quay sang hướng khác

“chúng ta chia tay rồi, em mệt mỏi lắm rồi, anh về đi”

Trọng Nhân không còn kềm nén nổi nữa, anh dùng sức đập lên bàn thủy tinh trước mặt mình, tiếng thủy tinh bể làm mọi người có mặt ở tầng trệt đều chú ý đến nơi phát ra tiếng

“lần trước anh nói rồi, vậy là em muốn anh chết trước mặt em em mới vừa lòng đúng không”

Lời nói vừa dứt anh liền chạy ra đường, nhắm mắt lại trông đợi cái chết, nhìn chiếc xe taxi đang chạy tới kèm theo tiếng két két két cô liền chạy ra

“không.....”.

mọi người tai hiện trường ai cũng đều nín thở nhìn bon họ

“tên điên này, muốn chết thì chết 1 mình đi, đừng kéo theo người ta chứ, sáng sớm mà gặp thẳng khủng rồi”

chửi xong anh chàng taxi lấy xe đi

Mặt mày cô xanh lét chạy đến đánh Trọng Nhân

“anh khủng rồi hả, sao anh làm vậy chứ, nguy hiểm lắm có biết không, nếu anh taxi dừng lại không kịp thì phải làm sao hả”

“em khóc làm gì, tôi và em không có quan hệ gì thì không cần em quan tâm tôi”

Trọng Nhân gạt tay cô ra chỉ về anh chàng quản lý

“em đã có 1 anh quản lý tuần tú vậy rồi nên không về với tôi cũng phải thôi, em có biết 2 tháng nay tôi sống thế nào không, tôi vừa lo chuyện công ty, vừa đi tìm em, bị gia đình bạn bè em vừa chửi vừa đánh, em chửi phạt tôi như vậy chưa đủ sao, em vào làm việc tiếp đi, tôi sống chết thế nào không cần em lo, chúc em hạnh phúc”

nói xong anh lạnh lùng bước về phía xe mình.

Trong đầu cô hiện lên cảnh hôm đó anh kích động hôm nào

hôm đó cũng như hôm nay vậy (anh ấy đang kích động còn lấy xe nhất định sẽ có chuyện, không được, không được để anh ấy có chuyện)

ý nghĩ làm cô sợ hãi vội chạy theo ôm anh

“đừng mà, đừng mà, em về với anh, anh đừng kích động vậy mà”

Anh không xoay mặt lại vẫn để cho cô ôm từ phía sau, lúc này anh lộ ra vẻ cười đắc ý (ta đã thắng rồi)

“em không cần lo cho tôi, tôi không cần em thương hại, rồi em cũng sẽ bỏ đi nữa thôi”

“không không, em sẽ không bỏ đi nữa, anh đừng vậy mà, em sợ lắm”

“lúc trước em cũng nói như vậy, giờ thì sao”

hai mắt anh tỏ sáng biết cá sắp cắn câu rồi, nhưng vẫn cố giữ giọng nói nghiêm túc

“chúng ta về Nha Trang đăng kí kết hôn rồi như lời anh nói cuối tuần chúng ta sẽ tổ chức đám cưới được không”

“thật không”

anh quay lại hỏi cô với bộ mặt vô cùng nghiêm túc

“thật thật, em thề mà”

“haha, mọi người làm chứng đây nhé” v

à như vậy cá đã cắn câu

Mọi người quay quanh đều đồng loạt vỗ tay, cùng những lời bàn tán chúc phúc

“tuổi trẻ bây giờ táo bạo quá”

“không ngờ ở khách sạn này lại chứng kiến được nhiều việc như vậy, lần sau đến đây du lịch phải ở khách sạn này nữa mới được”

“nhìn cảnh này mà trẻ làm cũng không tệ lắm”

“anh chàng này thật là men”

“ờ, lúc này anh ta còn đập vỡ 1 cái bàn thủy tinh nữa, chắc anh ta học võ quá”

“chị gái này thật đẹp nhưng tiếc là lại gặp 1 người đàn ông bá đạo quá”

“mình phải học chiêu này để ép bạn gái lấy mình mới được”

Anh chàng quản lý cũng bước lại chúc phúc cho hai người

“chúc 2 người hạnh phúc”

Nhật Vy ý thức được cô đang ôm Trọng Nhân ngoài đường, liền đẩy Trọng Nhân ra, xấu hổ cúi mặt xuống.

“đám cưới em sẽ mời anh chứ Nhật Vy”

Trọng Nhân tươi cười đáp thay Nhật Vy

“được chứ, cảm ơn anh”

“Nhật Vy anh nghĩ trên đời ngoài anh ta em không lấy được 1 người đàn ông khác đâu, đám cưới anh sẽ có 1 món quà tặng cho 2 người”

anh chiều ghẹo cô và nụ cười của anh có chút gian xảo.

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tính* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Như lời nói, khi về đến Nha Trang anh liền kéo cô đi đăng kí kết hôn mà không đợi được đến hôm sau

“sao anh nói ngày mai mới đi đăng kí mà”

“dù gì cũng đăng kí xong rồi em thắc mắc làm gì”

“nhưng mà...”

Anh lấy môi mình chặn môi cô, 1 lúc sao mới bỏ ra

“không như vậy lỡ em chạy mất rồi sao”

“anh đúng thật càng ngày càng lộng hành mà” cô nhéo mũi anh

Anh kéo tay cô ra

“tại anh yêu em quá thôi, ngoan lên tắm rửa đi, mình đi thử đồ cưới”

“anh làm thật hả”

Anh không trả lời chỉ lấy điện thoại ra gọi cho 1 người

“anh tìm cho tôi 1 nhà hàng chuyên tổ chức tiệc cưới, chứa khoảng 1 trăm bàn, hiệu quả nhanh, cuối tuần này tổ chức”

“à, còn nữa, tôi đang cần gấp 1 tiệm đồ cưới và studio tốt nhất”

“hôm nay là thứ 2, còn 6 ngày nữa làm sao kịp chứ, hay mình dời lại đi, gia đình 2 bên cũng cần chuẩn bị mà”

“anh sẽ chuẩn bị tất cả”

“để em điện thoại cho ba mẹ đã”

Anh giật điện thoại của Nhật Vy

“anh làm gì vậy”

“anh sẽ tịch thu cái điện thoại này, đám cưới xong anh sẽ mua cho em cái khác, em muốn bao nhiêu cũng được”

“nhưng em phải báo cho mọi người biết đã chứ”

“không được, lỡ mọi người phản đối rồi sao”

“vậy ba mẹ anh”

“cũng không cho biết”

“vậy anh định đám cưới chỉ có 2 chúng ta hả”

“sẽ có tất cả mọi người, hôm đó anh sẽ cho người đi đón họ, anh không muốn ai phá hỏng chuyện lấy vợ của anh nữa, nhất là Minh Tuấn”

“ai kêu anh ăn hiếp em, anh trai chỉ trả thù cho em thôi”

“em còn nói nữa, cứ làm như lời anh nói, ngoan đi vợ yêu”

"chỉ còn 1 tháng nữa là đến ngày cưới đã định lúc trước rồi, hay mình đợi đến lúc đó hà tổ chức luôn đi anh"

Nhật Vy cố gắng dụ dỗ

Trọng Nhân không thèm để ý đến lời nói của Nhật Vy

"em đi tắm đi vợ, chúng ta có nhiều việc phải làm lắm đây”

Hai người cùng đi tới cửa hàng áo cưới,

1 cửa hàng sang trọng có rất nhiều váy cưới rất đẹp, anh gật gù

“trợ lý nam làm việc càng ngày càng hiệu quả, phải tăng lương cho cậu ta mới được”

“dạ chào anh chị, ở đây có rất nhiều váy mới nhập từ nước ngoài về rất đẹp, mời anh chị vào xem”

cô chủ tiệm háng hái mời khách

Anh tươi cười nắm tay vợ mình đi.

Cô thử hết cái này tới cái khác mệt lã người còn anh thì chỉ ngồi đó ngắm

“em mệt quá à, không thử nữa, không đám cưới gì hết”

“cái gì, em nói lại xem”

“em không muốn thử nữa, mệt chết đi được”

cô về mặt ỉa cười, cô thì thay ra mặt vào như điên

còn anh thì ngồi uống nước trái cây vô cùng thông thả,

nhìn mà cô thêm tức nhưng không dám nói lại câu không muốn đám cưới,

nếu cô dám nhắc lại thật chắc anh sẽ đốt tiệm áo cưới này quá.

“được rồi, vậy thì không thử nữa, em uống nước đi, nước trái cây ở đây là cũng khá ngon”

anh về mặt vui vẻ nói rồi quay sang cô chủ tiệm

“tôi lấy 2 cái thử lúc đầu tiên, à cô thiết kế cho vợ tôi 1 bộ áo dài và thêm 1 cái váy cưới nữa nhé, ngày mai cô nhớ gọi mẫu qua cho tôi”

Nhật Vy nghe vậy về mặt giận dữ

“anh cố tình đúng không, anh đã chọn 2 cái đầu tiên em thử sao lại còn kêu em thử nữa”

“không thử làm sao so sánh và khẳng định em mặt 2 cái đó đẹp hơn những cái còn lại”

anh kéo cô đi

“em thử đồ một rồi đi ăn hải sản thôi”

Cô thờ dài lác đầu (tại sao mình lại đồng ý lấy cái tên này chứ, càng ngày càng bá đạo, muốn làm gì thì làm)

Anh vừa lái xe vừa nói như đọc được ý nghĩ của cô

“em đừng trách anh, mà tự trách mình đi, ai kêu em dám trốn đi chứ, đây là trừng phạt cho những hành động của em, cũng tại em ép anh phải bá đạo vậy thôi”

cô không trả lời anh 1 mình tự đọc thoại tiếp tục

“đúng là ông bà ta có câu dạy con từ thuở còn thơ dạy vợ từ thuở bơ vơ mới về,

nếu lúc trước anh không cưng chiều đến nỗi dung túng em muốn em làm gì thì làm thì anh không cực khổ tìm em rồi,

chắc bây giờ dạy vẫn còn chưa kịp”

Cô chẳng nói gì chỉ búi môi cho đến khi phục vụ đem đồ ăn ra

“ăn đi bà xã, ăn mới có sức chuẩn bị đám cưới, sinh con cho anh nữa”

tuy anh càng ngày càng bá đạo nhưng vẫn cưng chiều cô như cũ vẫn bóc vỏ tôm lột cô ăn

Tuy tức giận nhưng những hành động của anh làm tức giận trong lòng cô dần biến đi mất

“à, hả miệng ra”

anh nhìn cô ăn tươi cười hỏi

“ngon không bà xã”

Cô gật đầu

“ngon, anh cũng ăn đi, đừng dứt em mãi vậy, mọi người nhìn kia, em ngại”

“kệ họ, vợ anh thì anh cưng”

“từ khi nào mà anh không biết xấu hổ vậy”

“từ lúc yêu em đó”

Cô phì cười

“à, chuẩn bị đám cưới vậy rồi chuyện công ty làm sao”

“trợ lý nam sẽ lo chuyện công ty,

đám cưới của anh phải tự anh lo chứ,

không để người khác nhúng tay vào được”

Tuy anh nói là cô phải cùng anh chuẩn bị chuyện đám cưới nhưng ngoài việc tối hôm đó đi thử đồ thì những ngày sau cô chỉ thông thả ngồi trong nhà xem ti vi đắp mặt nạ ăn trái cây,

ngay cả việc nấu nướng cũng có người giúp việc theo giờ làm luôn rồi.

còn anh thì tối ngày chạy đôn chạy đáo

chuẩn bị từng cái lớn tới cái nhỏ nhất như hoa cài áo, ánh đèn, bánh kem, rượu, thức ăn, khách mời, vân vân và vân vân.

Sáng sớm chủ nhật đã có 1 người thanh niên tới tìm ba mẹ Vy thông báo 1 việc mà cả 2 vợ chồng già muốn té xỉu

“xin lỗi có phải 2 bác là ba mẹ của Nhật Vy không ạ”

“à đúng rồi, cậu là aĩ”

“dạ, con là trợ lý của Trọng Nhân cũng là bạn thân của cậu ấy,

lần này đến là do cậu ấy nhờ con đến rước 2 bác cùng mọi người đến dự hôn lễ của cậu ấy”

“cậu ấy lấy vợ rồi hả, vậy mà nói yêu Nhật Vy, nếu tìm Nhật Vy không được thì sẽ không lấy aĩ”

Ba Vy giọng trách móc

“dạ không, cô dâu là Nhật Vy”

“cái gì” 2 ông bà cùng hét lên

Mẹ Vy “sao con gái đám cưới mà người làm mẹ như tôi lại không biết chứ”

Ba Vy “cậu nói bậy đúng không, không thể cho Nhật Vy lấy tên đó được”

“hầu 2 bác còn không đi chuẩn bị thì sẽ trễ giờ mất, 6h là hôn lễ cử hành rồi”

2 người tuy tức giận nhưng vẫn gấp rút đi lấy quần áo đẹp nhất của mình ba Vy nghĩ

(dù đi xử tên thói tha đó nhưng cũng nên chọn đồ đẹp tí chứ, không làm mất mặt con gái mình được)

Mẹ Vy (kaka, rốt cuộc thằng nhóc đó cũng tìm được con gái mình rồi, còn đám cưới nữa, chỉ là hiểu lầm thôi mà lão già đó cứ trách con rể mãi, nó thương con gái mình vậy cơ mà)

Chiếc xe đến đón từng người người thì ngạc nhiên,

người thì mừng rỡ,

người thì tức giận

nhưng ai cũng làm cho mình đẹp lên vì ít nhiều gì đây cũng đã là đám cưới của Nhật Vy thân yêu mà

Ái Vân “anh ta sao tìm được Nhật Vy vậy he”

Chồng Ái Vân “đúng là làm việc hiệu quả mà”

Gia Huy “sao chị Vy lại chịu lấy anh ta vậy he”

Nguyệt Vy “sao anh rể giỏi vậy,

tìm được chị Vy còn làm cho chị ấy chịu đám cưới nữa”

Mẹ Vy “Nhật Vy mặt áo cưới chắc đẹp lắm”

Ba Vy “ta phải xử thằng đó mới được”

Minh Tuấn “xem cậu ta cũng không tồi”

Hải Phong “có khi nào Nhật Vy có em bé rồi không”

mọi người nghe câu nói liền đồng loạt nhìn cậu ta

Nguyệt Vy “đúng rồi, vậy mới đám cưới nhanh vậy”

Ái Vân “chắc sợ cái bụng to ra chứ gì”

Chồng Ái Vân “đúng là làm việc có hiệu quả”

Gia Huy “phải học hỏi anh ta mới được”

Minh Tuấn “lần này em gái chịu thiệt rồi”

Mẹ Vy “sắp có cháu bông rồi”

Ba Vy “ôi con gái của tôi, vậy thằng đó nhất định là con rể mình rồi”

sau đó Ba Vy còn hùng hồn tuyên bố

“mấy đứa, không được làm gì thằng nhóc đó nghe, bây giờ con gái ta có con với nó, nó phải bảo vệ lo lắng cho con gái ta nữa”

Ai cũng trẻ môi, bĩu miệng nhìn Ba Vy đúng là thay đổi 180 độ mà.

Đến nơi cũng là lúc hôn lễ sắp bắt đầu

chỉ có 1 mình Trọng Nhân đứng đón khách

nhưng tấm ảnh lớn để trước cổng là Trọng Nhân và Nhật Vy thì cô dâu không ai khác chính là Nhật Vy rồi,

như vậy mọi người càng khẳng định Nhật Vy mang thai.

Thấy ông bà thông gia đến ông bà Nghĩa vội ra tiếp đón liền bị trách móc

Ba Vy “đám cưới chuyện lớn vậy mà anh chị cũng không thông báo cho gia đình tôi biết là sao”

Bà Nghĩa “xin lỗi anh chị, 2 chúng tôi cũng vừa mới biết cách đây 2 tiếng thôi,

ngay cả đồ đẹp cũng không chuẩn bị kịp”

Mẹ Vy “không sao, không sao,

đến thôi nôi con của tụi nó mình chuẩn bị vẫn còn kịp mà, không lâu nữa đâu”

Ba Vy “ý chị là con dâu tôi có thai, chúng ta sắp làm ông bà”

Và cứ thế mỗi người 1 câu lại càng chắc chắn là Nhật Vy có thai thật rồi nên mới đám cưới gấp vậy.

Chỉ có 1 mình Trọng Nhân đứng 1 bên cười tủm tỉm

(đúng là mọi người có sức tưởng tượng thật, nếu Nhật Vy có thai thì mình đâu cần gấp gấp vậy chứ)

Vẫn như lần đính hôn người thân của Nhật Vy ai cũng nói với chú rể 1 câu

“nếu anh/cậu làm Nhật Vy khóc 1 lần nữa thì sẽ chết với tôi”

Nhật Vy ngồi trong phòng cô dâu hồi hộp không biết mọi người sẽ có phản ứng như thế nào thì chú rể bước vào

“đến giờ rồi bà xã, mình ra thôi”

“mọi người thế nào rồi anh.

Chắc họ giận lắm, mọi người có làm gì anh không”

“mọi người ai cũng chúc mừng chúng ta hết,

không ai làm gì anh cả chỉ có nói với anh 1 câu giống hôm đính hôn thôi, đi thôi”

Cô quàng tay anh bước trên thảm đỏ đi vào hội trường

tiếng nhạc du vương ai cũng nhìn đôi giai nhân trầm trồ khen ngợi.

sau khi trao nhẫn cắt bánh kem xong MC yêu cầu cô dâu chú rể phát biểu cảm nhận của mình

“mời mọi người cùng nghe cảm nhận của chú rể”

Trọng Nhân cầm micro

“cảm ơn mọi người đã đến dự hôn lễ của chúng tôi,

vì hôn lễ chuẩn bị quá nhanh nên có gì thiếu sót mong mọi người bỏ qua, cảm ơn em đã đồng ý lấy anh,

hôm nay anh không chuẩn bị đều bất ngờ nào cho em nhưng anh hứa sau này mỗi ngày sẽ làm cho em vui và hạnh phúc,

bà xã anh yêu em”

anh nhìn cô bằng ánh mắt dịu dàng và trìu mến

“tôi lượt cô dâu nói nhe”

Nhật Vy cầm micro cố nói hết những gì trong lòng mình

“cảm ơn mọi người hôm nay đến dự hôn lễ,

hôm nay tôi thật sự rất vui,

vui vì có mọi người,

vui vì có anh ở bên cạnh,

vui vì anh làm nhiều chuyện vì em,

tự mình chuẩn bị tất cả hôn lễ,

vui vì anh yêu em và em cũng yêu anh ông xã à”

Tiếng vỗ tay vừa kết thúc thì có 1 giọng nói vang lên

“Nhật Vy, Trọng Nhân tôi nói là ngày hôn lễ sẽ tặng cho mọi người 1 thứ”

chính là chàng quản lý khách sạn mà Nhật Vy làm,

anh giờ cao chiếc đĩa CD và đi lên sân khấu đưa cho nhân viên rồi nói với 2 người

“tôi đã rất cố gắng để chuẩn bị đó”

anh nở 1 nụ cười ranh ma rồi bước xuống sân khấu.

Cô và anh đi xuống bàn của gia đình cùng mọi người thưởng thức quà tặng thì màn hình hiện lên anh chàng quản lý,

anh ta nở 1 nụ cười tỏ nể nhưng Trọng Nhân có cảm giác gì không ổn ở đây,

anh chàng quản lý nói

“chúc 2 người hạnh phúc nhe,

tôi đã tốn rất nhiều công sức để chuẩn bị món quà này cho 2 người đó,

khó khăn nhất là 1 người khách không chịu cho tôi,

tôi phải dùng nhan sắc của mình mới có được đó, chúc mọi người xem vui vẻ”

khi nghe dùng nhan sắc mới có được thì mọi người đều bật cười

nhưng nụ cười không bao lâu thì chợt tắt ngấm khi màn hình hiện lên cảnh anh đang ngồi dưới sảnh khách sạn,

anh chàng quản lý bước tới hỏi,

đúng, đúng là đoạn video hôm Trọng Nhân đến khách sạn đem Nhật Vy về bằng cách của Trọng Nhân ta.

Lúc này Trọng Nhân nhận ra thì đã quá muộn muốn chạy lên tắt đoạn phim kia thì đã bị Minh Tuấn và Gia Huy giữ lại rồi,

đoạn video kết thúc lại xuất hiện tác giả của đoạn video 1 lần nữa

“mọi người thấy có hay không,

tôi đã sử dụng hết camera của khách sạn và dùng nhan sắc để mua đoạn phim mà 1 vị khách hiếu kỳ quay được khi 2 người ở ngoài đường,

nơi mà camera khách sạn không quay được,

Trọng Nhân anh không cần cảm ơn tôi đâu.

Trăm năm hạnh phúc. Bye bye”

“tôi đã biết anh không có ý tốt gì mà” Trọng Nhân oán trách

Màn hình hiện giờ là màu đen, cũng như số phận của Trọng Nhân lúc này vậy

1 tiếng hét cùng phát ra “Trọng Nhân, chết với ta”

Nhật Vy chạy lại ngăn cản

“mọi người bình tĩnh, không phải như mọi người nghĩ đâu”

Ba Vy “thì ra không phải con mang thai mới đám cưới mà tên xấu xa này ép con, ta phải giết nó”

Nhật Vy nghe vậy liền nghĩ ra cách

“không không, con thật sự có thai,

mọi người không muốn đứa nhỏ chào đời mà không có cha phải không”

Mọi người nghe vậy mặt liền giãn ra

“thật không, con gái ba có thai đừng kích động quá,

mau ngồi xuống đây đi”

ông kéo cô ngồi xuống rồi nháy mắt cho Minh Tuấn và Gia Huy.

Ông giữ Nhật Vy rồi nói

“tội chết thì miễn như tội sống khó tha”

và thế Minh Tuấn và Gia Huy mỗi người cho Trọng Nhân 1 cú đấm vô bụng.

Ông bà Nghia tuy thấy con bị đánh mà đau lòng

nhưng không thể bảo vệ con trai được đành quay mặt đi chỗ khác,

ai bảo con trai ông bà bá đạo vậy chứ nhưng trong lòng vẫn thầm khen con mình giỏi.

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Mệt mỏi về nhà, tắm rửa xong cô hỏi anh

“anh còn đau không, anh trai và Gia Huy sao nặng tay vậy chứ”

“chuyện nhỏ thôi, miễn lấy được vợ là được rồi”

anh mới nhớ tới việc cô nói mình có thai

“em có thai rồi hả”

Cô cười “làm gì có, em mới về 1 tuần mà, chỉ nói để đối phó thôi”

“vậy thì mình phải cố gắng rồi”

anh đề cô xuống giường bắt đầu cố gắng

2 người vẫn cố gắng sản xuất em bé,
cùng nhau đi làm,
cùng hạnh phúc,
cùng lo lắng chuyện nói dối.

Và việc nói dối có thai nên cô thường xuyên được mẹ chồng tâm bồ đến nỗi sắp phát phì bằng chứng là tháng này cô tăng 2 cân.

“bà xã dậy đi làm thôi, em dậy rất đúng giờ mà sao hôm nay em dậy trễ vậy”

cô uể oải ngồi dậy

“không biết sao nữa, chắc tai em mệt”

anh ôm cô vào lòng

“xin lỗi bà xã, tại tối qua anh hưng phấn quá,nhưng tại em quyến rũ anh kìa”

“ai quyến rũ anh, em đang ngồi xem phim vậy cũng nói người ta quyến rũ”

Anh cười hề hề

“tại anh yêu em quá thôi”

“thôi đi làm thôi, sắp trễ giờ rồi”

“vậy em chuẩn bị đi, mình đi ăn sáng”

“thôi mình mua gì đến công ty ăn đi,

em không muốn mọi người nói i là vợ giám đốc mà đi trễ”

“vậy em đem đồ ăn sáng đến công ty ăn không sợ mọi người nói hả”

“nhưng em không thích đi trễ” cô nỉ nầu

“được rồi, vợ là trời, vợ nói gì anh cũng nghe hết”

cô bước vào phòng tắm anh mới lằm bằm nói

“sao vợ mình hôm nay dễ nể cái vậy nhỉ”

Ngồi trên ghế sofa trong phòng làm việc anh lấy đồ ăn sáng cho vợ mình

“bà xã, bún chả cá mà em thích nè,ăn đi bà xã”

Cô xua xua tay

“không ăn đâu, ngửi mùi là em đã ngán rồi,”

“nhưng là món mà em thích mà,ăn 1 tí thôi”

anh cố đưa đến miệng cô nhưng cô liền bụm miệng chạy vào toilet,

anh hoàn hồn chạy theo

“em không sao chứ”

Cô xúc miệng xong bước ra

“không sao, chắc tại tối qua mẹ ép em ăn nhiều quá”

“đi, đi khám mới được, trước giờ em có bị vậy đâu,

nhìn em như phụ nữ mang thai vậy”

nói xong anh và cô mới nhận ra điều kì lạ.

không cần phải đoán mò 2 vợ chồng liền đi đến bệnh viện phụ sản

và kết quả là cô mang thai được 4 tuần.

Vui sướng cùng phấn khích cứ thế 2 vợ chồng liền lấy điện thoại báo tin vui cho mọi người mà quên rằng chuyện mình nói dối trước đó.

“cái gì, có thai 4 tuần vậy trước đó có thai là sao hả”

Bị lộ tẩy nên đành phải nói thật thôi,

nhưng cũng may mắn vì tin vui này mà mọi người chỉ trách móc vài câu rồi cũng bỏ qua.

Nhật Vy có thai,

Trọng Nhân ở nhà càng ngày càng nhiều,

lo lắng vợ không chịu ăn uống đầy đủ,

những lúc công ty có việc thì liền nhờ bà Nghĩa đến trông con cháu.

Cứ thế, nặt cô càng lúc càng tròn và cân nặng cũng càng lúc càng tăng

“không ăn nữa, không ăn nữa”

“bà xã ăn đi, súp cua anh làm suốt buổi sáng đó”

“nhưng em ngán lắm rồi, ăn không vô”

“chứ không phải em sợ mập hả”

“mà em mập thiệt chứ bộ,

anh xem trên người em toàn là mỡ không rồi này”

“em mang thai 6 tháng rồi, tất nhiên cân phải tăng thôi”

“nhưng so với người khác em tăng hơi nhiều đó”

“vậy chứng minh là anh nuôi em tốt, ngoan ăn đi nào”

“đã nói là không ăn mà, biết mang thai cực vậy, lúc đầu em đã không mang rồi”

“anh thương em vậy,

nấu nhiều thứ bồi bổ cho em vậy,

chỉ sợ em không đủ sức khỏe,

vậy mà em phụ lòng của anh”

Trọng Nhân mặt buồn bã oán trách

“em không muốn mang thai vậy em thật sự không yêu anh rồi,

chỉ có mình anh tự mình đa tình yêu em thôi,

anh biết anh ép em đám cưới là chịu thiệt cho em”

anh thờ dài rồi chuyển sang kể khổ

“nhưng anh thật sự yêu em,

từ khi cưới có chuyện gì em muốn mà anh không chiều em không,

em muốn đi hát anh cũng nén con ghen cho em đi,

em mang thai lúc thai hành anh cũng chịu đựng cùng em cho em chút hết bức tức,
em la em cáu gắt với anh anh cũng không 1 lời than vãn,
anh hạn chế đến công ty bỏ cả việc tiếp khách để ở nhà chăm sóc em,
tự mình học nấu đồ bỏ cho em đến phòng cả tay vậy mà em còn nói như vậy nữa,
thôi em không muốn ăn thì anh đem đi bỏ,
lúc nào muốn ăn gì thì nói anh”

đứt lời Trọng Nhân cầm chén súp định đem vào bếp thì Nhật Vy gọi lại

“ông xã, em ăn, anh đừng ủ rũ vậy mà”

Trọng Nhân dừng lại nhưng vẫn đưa lưng về phía cô để giấu đi nụ cười,
nhưng vẫn giả vờ giận lẫy

“thôi, anh không ép em ăn nữa đâu,

biết em mang bầu cực khổ vậy thì lúc trước anh đã dùng biện pháp tránh thai rồi để ba mẹ biết sự thật chúng ta nói dối rồi anh bị đánh 1 trận rồi thôi,
chứ nhìn em có thai mà không chịu ăn uống như vậy anh thật sự rất đau lòng”

Nhật Vy đành phải đầu hàng với giọng điệu của ông chồng mà phải xuống nước năn nỉ

“không đâu, em muốn ăn thiệt mà,

đồ ông xã nấu sao không ăn được tại em nhõng nhẽo với anh thôi”

“thôi, em không cần phải cố ăn cho anh vui đâu,

hôm nay em ăn ngày mai rồi em lại nói ngán này ngán nọ nữa”

“em ăn thiệt mà, anh muốn em ăn gì em cũng ăn hết, không chán ăn nữa”

“thật không, em hứa đi”

“thật mà”

Trọng Nhân quay lại đưa chén súp trước mặt cô

“nè, vậy em ăn đi, ở trong còn nhiều lắm, ăn hết anh lấy nữa cho”

Nhật Vy cầm chén súp vừa ăn vừa nhìn ông chồng đang tươi cười với vẻ mặt thay đổi 180 độ

thật cao siêu oán than, trách móc, buồn bã

rồi tươi cười trong vòng chưa đến 5 phút.

Cô chỉ biết thương sót cho thân mình thôi,

sao lại gặp ông chồng như vậy chứ.

6 tối hôm sau, trên bàn ăn 2 vợ chồng vừa ăn vừa nói chuyện

“ông xã à, hay mình tìm người giúp việc đi,

chứ anh vừa đi làm vừa lo việc ăn uống của em như vậy thì mệt anh lắm”

Nhật Vy đặt chén không xuống rồi nhìn Trọng Nhân nói

“em mới ăn 1 chén cơm mà nghĩ rồi hả”

“em no rồi, lúc này em ăn nhiều trái cây nên giờ ăn không nổi nữa”

Nhật Vy vừa nói vừa sờ bụng mình

“ăn nhiều trái cây tốt nhưng mai mốt trước khi ăn cơm thì đừng ăn nhiều quá,

vậy em uống 1 ít canh đi, canh rau ngót mát lắm”

không cần đợi Nhật Vy đồng ý ông chồng chu đáo của cô đã mút 1 chén canh đặt trước mặt cô rồi nói tiếp

“anh muốn tự chăm sóc em,

em mang thai như vậy đưa cho người khác chăm sóc cho em anh không yên tâm tí nào cả”

“nhưng em sắp làm mẹ rồi chẳng lẽ không biết tự chăm sóc mình sao”

“nếu em biết tự chăm sóc mình thì cần gì anh phải lo nữa,

việc em ăn uống thôi là anh không yên tâm rồi,

lại còn việc nghĩ ngợi của em nữa”

nhìn Nhật Vy gấp đồ ăn bỏ vào chén cho anh,

anh nở nụ cười vui vẻ rồi an ủi cô

“anh biết vợ anh lo cho anh,

nhưng anh sắp xếp được mọi việc mà,

ba cũng giúp anh trong coi tiếp việc công ty nên không cần lo,

cháu nội của ông là nhất mà”

“nhưng em không muốn anh mệt vậy”

“thôi đi, anh biết em muốn đẩy anh vô công ty ở nhà có thể bỏ bữa chứ gì, bỏ đi cái ý nghĩ đó đi nhe vợ yêu”

thấy Nhật Vy búi môi anh đưa tay nhéo má cô 1 cái

“anh cũng biết em lo cho anh,

nên anh nhờ mẹ tìm 1 người giúp việc rồi,

sau này công việc nhà sẽ có người giúp việc lo,

con sau khi sinh thì bà nội trông giúp, còn anh thì trông em”

Nhật Vy nghe vậy mặt càng ủ rũ.

Trọng Nhân biết cô đang nghĩ gì nên liền cho cô biết tin mừng

“không cần phải lo về đáng dóc,

ở cử rồi anh sẽ tìm cho em 1 câu lạc bộ thể dục thẩm mỹ,

và lại em cũng đang tập yoga cho bà bầu không phải sau,

sau này sinh rồi nếu muốn thì vẫn có thể tập nữa, cũng cải thiện đáng lắm đó”

“thật không, anh cho phép em giảm cân hả”

“không phải giảm cân mà lấy lại dáng tự nhiên của em thôi,

thật ra thì anh thích em tròn tròn hơn,

như vậy ôm rất dễ chịu,

nhưng suốt ngày cứ thấy em đứng trước kính nhìn rồi buồn bã anh càng đau lòng hơn”

“cảm ơn ông xã, yêu anh qua đi thôi”

“thôi, em lên thay đồ đi,

anh cùng em đi mua đồ cho cục cưng trong bụng, sẵn đi dạo luôn”

Lúc cô xuống thì ông chồng đảm đang của cô đã rửa chén đĩa xong cả rồi

“ông xã đi được chưa”

“ờ, anh ra liền”

Trọng Nhân cời tạp về ra rồi lấy chìa khóa xe và bóp tiền rồi đi lấy xe.

Lên xe Trọng Nhân đưa 1 cuốn sổ cho Nhật Vy

“em xem coi đủ chưa”

“gì đây?”

Nhật Vy mở cuốn sổ ra đọc từ trên xuống dưới rồi nhìn sang chồng mình

“giờ em khẳng định anh chắc chắn là con ruột của ba mẹ, dù không cần thử ADN ”

“tại anh sợ quên thôi”

anh bình thân trả lời

“như không cần mua nhiều vậy,

20 hộp sữa bột anh định cho con uống sữa bột không cần bú sữa mẹ hả, nôi, tã, khăn giấy, nước xả đồ, bột giặt,

cái này còn quá đáng hơn ‘đồ lót của bà xã’ lại chú thích nữa chứ ‘mỗi loại lấy đủ màu ông xã thích’ anh định mở shop bán đồ lót hả”

“thì em ngại mấy thứ đó cũng cho anh xem thôi,

chỉ cần anh thích được rồi,

từ lúc em mang thai anh không giám nhìn em mặc đồ lót,

anh sợ mình kiềm chế không được,

em sinh rồi em phải mặc cho anh nhìn cho đã mới được...hahaha..”

anh vừa nói vừa phún khởi bật cười.

Nhật Vy nghĩ sinh xong mình không cần ăn kiêng hay tập thể dục mà cũng ốm được vì bị anh ép làm việc suốt quá

“nhưng mua nhiều vậy đến sáng mai cũng chưa rồi nữa”

“không, hôm nay vợ chồng mình chỉ đi mua thức ăn và trái cây thôi,

những thứ đó sau này anh sẽ đi mua,

đâu thể để bà xã anh mệt vậy được”

“hihi... chồng em là nhất”

“haiz, mệt quá, đi mới chút xúi mà mới cả chân”

vừa về đến nhà Nhật Vy liền than vãn

“bà xã đại nhân lên tắm rửa rồi nằm nghỉ đi,

anh để đồ ăn vào tủ lạnh rồi tí nữa anh lên massage cho em”

Trọng Nhân 2 tay xách 2 túi to dùng đi vào bếp.

Nhật Vy đang nằm trên giường xem tivi vừa trách

“nói len macsa cho mình mà này giờ cả tiếng rồi mà cũng không thấy nữa”

Nhắc tàu tháu thì tàu tháu vừa mở cửa bước vào đi đến bên giường ngồi xuống đặt 2 chân lên đùi mình rồi macsa

“như vậy có đỡ hơn chưa”

Nhật Vy vừa cười vừa gật đầu thỏa mãn

“ông xã anh muốn con mình là trai hay gái”

“là gái”

“sao vậy, bình thường những người con 1 như anh thường thích con trai mà”

“vì con gái sẽ xinh đẹp, đáng yêu giống em”

“ngày mai đi kiểm tra định kì mình nhờ bác sĩ xác định thử trước he”

“không được, lúc sinh rồi biết mới bắt ngờ”

“nhưng như vậy làm sao biết mà mua quần áo cho con”

“thì mua cả trai gái luôn, có gì sau này sinh thêm đứa nữa rồi sử dụng”

“Ờ lần sau cũng giống như lần này thì sao”

“thì lần sau nữa”

“anh muốn em làm máy đẻ hả”

“không, muốn em là vợ và là mẹ của con anh”

nghe anh nói vậy Nhật Vy cười tươi như hoa

“đỡ rồi chưa”

cô gật gật đầu

“vậy đi xuống dưới ăn cháo gà”

“gì? Em mới ăn hồi 6h mà mới có 3 tiếng mà ăn nữa rồi hả”

“lúc đó em ăn có 1 chén à,

anh cực khổ này giờ nấu cho em không lẽ em không ăn”

“nhưng...”

cô vừa định cãi lại nhưng lại nghe 1 giọng nói phát ra

“thôi, em không cần phải cố ăn cho anh vui đâu, hôm nay em ăn ngày mai rồi em lại nói ngán này ngán nọ nữa”

“em ăn thiệt mà, anh muốn em ăn gì em cũng ăn hết, không chán ăn nữa”

Trọng Nhân bình thản nhìn người trước mặt mình

“em muốn quên đã hứa gì với anh à”

Cô phùng 2 má

“được rồi em ăn”

“ngoan nào, anh biết em ngán nên anh có làm gỏi chua ngọt cho em ăn cùng”

“hihi, vậy thì được, đi thôi anh, nghe gỏi chua ngọt là em thèm rồi”

Anh thật sự không biết nói gì khi tính tình của cô vợ mình càng ngày càng trẻ con hay nũng nịu hơn trước nhiều, nhưng anh thích vợ mình vậy hơn, như vậy anh có thể chăm sóc cưng chiều cô.

“a...a.....aaaaa, đau quá”

“2 người đứng đi qua đi lại nữa được không, tôi chóng mặt quá rồi nè”

bà Nghia nhìn chồng và con mình la

“không phải bà cũng đang đi qua đi lại cùng cha con tui sao”

Trọng Nhân đi qua đi lại mặt nhăn nhó đầy vẻ lo lắng

“sao vô phòng cả tiếng rồi mà vẫn chưa ra nữa, cứ la khóc suốt vậy không biết, làm sao giờ, biết vậy đã không để Vy Vy mang thai rồi”

“cái thằng này nói gì vậy” bà gõ vào đầu con trai 1 cái

“không mang thai vậy cháu đâu ba mẹ bồng hả”

ông cũng chùng mắt với con trai

“a...aaaaa, chồng ơi em đau quá, em không muốn sinh con nữa, em muốn về nhà..a.....aaaaa”

tiếng của Nhật Vy từng trong phòng sinh vọng ra

*đùng đùng... “mở cửa cho tôi vào, tôi muốn vào với vợ tôi,

Nhật Vy Nhật Vy em có sao không”

nghe tiếng vợ than đau anh đập vào cánh cửa chỉ muốn xông vô cùng vợ mình thôi.

2 ông bà già người trái người phải kéo Trọng Nhân ngồi xuống ghế

“con ngồi yên đi, con như vậy sao được chứ, mất hết cả mặt mũi”

“mặt mũi cái gì chứ, mẹ không nghe Vy Vy la đau hả,

thà con đau chứ con không muốn cô ấy như vậy”

Trọng Nhân vừa tức giận và lo lắng đến cả 2 mắt đều đỏ

"còn 2 ngày nữa mới tới ngày sinh mà, lúc này con điện thoại mẹ lo muốn chết" bà Nghia trách

"làm sao con biết, đang cắt bánh kem mừng sinh nhật Nhật Vy thì cô ấy đau bụng"

“nghe nghe nghe nghe.....nghe”

“khóc rồi, có tiếng con nít khóc rồi ông ơ”

bà Nghia mừng rỡ nắm lấy tay chồng

“Nhật Vy, Nhật Vy”

trọng Nhân liền chạy lại cửa phòng sinh cùng lúc Nhật Vy được đưa ra.

Nhìn vợ mình mặt mày đầy mồ hôi, khóe mắt sưng đỏ, cả người như không còn sức mà chưa sót trong lòng

“bà xã, em sao rồi, anh xin lỗi, xin lỗi”

Nhật Vy vẫn cứ nhắm híp mắt không trả lời, anh vội vàng quay sang hỏi bác sĩ

“bác sĩ, vợ tôi..vợ tôi”

Ông bác sĩ hiểu được nỗi lo của anh liền giải thích

“do vợ anh mệt quá nên ngủ thôi, vài tiếng sau là tỉnh thôi”

ông vỗ vỗ vai Trọng Nhân rồi bước đi

Trên giường của phòng đặc biệt trong bệnh viện,

Trọng Nhân nắm tay vợ chăm chú nhìn cô ngủ suốt 4 tiếng đồng hồ ruột cuộc cô cũng tỉnh

“em tỉnh rồi hả, có đói không, ăn chút gì nghe”

anh định quay đi thì Nhật Vy giữ lại

“không em không đói, sao mắt anh đỏ vậy”

“chắc tại lông mi rơi vào đó”

anh dụi dụi mắt mình rồi tìm đại 1 lý do

Nhật Vy bật cười

“lý do vậy mà cũng nói được,

anh khóc hả, em không sao mà”

Anh nắm tay cô chà chà vào mặt mình

“nhìn em đau đớn như vậy anh rất đau lòng,

chúng ta sinh 1 đứa là được rồi,

không cần sinh nữa đâu”

“em không sao thật mà,

con mình là con trai hay gái, đáng yêu không”

Nghe vợ hỏi vậy anh mới giật mình nhớ ra là từ lúc con mình chào đời tới giờ anh chưa nhìn mặt cũng chưa biết trai hay gái

“anh không biết nữa, anh lo cho em quá nên quên cả con, để anh ra hỏi ba mẹ”

Lúc đó 2 ông bà cùng đẩy cửa bức vào trên tay còn bế 1 đứa nhỏ kháo khinh.

Bà vội trách móc

“thằng quý này, vợ sinh xong chỉ biết có vợ, không để ý gì đến cháu mẹ hết”

không biết đây là lời trách móc hay khen nữa.

“tại con lo cho vợ con quá, mẹ đưa con bế bảo bói đi”

Trọng Nhân đưa tay bế con từ tay mẹ mình đưa đến trước mặt vợ

“em xem con mình dễ thương chưa nè”

“haha, là con gái..con gái vợ ời”

được như ý mong muốn nên anh rất mừng.

Nhật Vy thì nhìn ba mẹ chồng mặt buồn bã

“xin lỗi ba mẹ, con biết ba mẹ muốn có cháu trai nói dối nhưng con...”

“con bé này, cháu nào không phải là cháu,

trai gái gì cũng vậy thôi, ba mẹ không trách con đâu, việc này đâu phải con quyết định chứ”

bà Nghĩ thông cảm với con dâu của mình

Ông nghĩa cũng đồng tình

“đúng rồi đó lo, không cần phải buồn đâu,

có cháu bông là được rồi, cảm ơn con còn không kịp nữa”

“thôi em không cần để ý ba mẹ, anh thích là được rồi

”Trọng Nhân chăm chú nhìn con gái rồi phán 1 câu làm cùng lúc được 2 cái kí vào đầu “đồ bất hiếu”

Nhật Vy liền bật cười

“ông xã, ba mẹ mình đặt con tên gì?”

Ông Nghĩa đưa 1 tờ giấy a4 cho Nhật Vy, cô ngỡ ngác hỏi

“gì vậy ba?”

“à tên ba nghĩ ra đó, ba mẹ chia nhau,

ba đặt tên con gái, mẹ con đặt tên con trai, không ngờ lần này là con gái... hahaha...”

ông Nghĩa cười chọc tức bà

“ông hay lắm chắc, lần này ông hên thôi, lần sau tôi đặt..xí..”

bà chừng mắt nhìn chồng mình tức giận

“Bảo Vy. Tên con gái của mình là Bảo Vy”

Trọng Nhân im lặng nãy giờ mới thốt ra 1 câu chắc nịch

2 người phụ nữ đều gật gật đầu chỉ có mình ông Nghĩa là âm ỉ

“sao vậy được chứ, từ lúc vợ con có thai ba đã suy nghĩ ra nhiều tên vậy sao con không chọn mà tự mình nghĩ vậy, không nể mặt ba gì cả”

Bà Nghĩa vỗ vỗ vai chồng cười đắc ý

“ai biểu nó là ba của đứa nhỏ, thôi ông để giành lần sau tranh cùng tôi đi”

“làm gì có lần sau”

Trọng Nhân nhìn 2 ông bà nói, nhưng cũng cùng lúc 3 người đều nhìn về anh hỏi

“Tại sao?”

Anh nhìn Nhật Vy rồi trả lời

“vì anh không muốn em chịu đau vậy nữa”

“không phải mình đã nói rồi sau,

mình sẽ sinh thêm 1 hoặc 2 đứa nữa mà,

em muốn sinh con trai cho anh”

“anh đã nói rồi, anh không muốn nhìn thấy em như vậy thêm lần nào nữa”

“thì lúc em sinh anh có thể đi ra chỗ khác”

“em nói vậy mà nghe được hả”

“nhưng em muốn có con trai cho ba mẹ vui”

Trọng Nhân nhìn ba mẹ hỏi

“ba mẹ muốn cháu trai lắm hả”

2 ông bà cùng lắc đầu

ông nghĩ (sau tự nhiên loi vợ chồng già này vô vậy),

bà (cho dù muốn cũng không dám gật đầu nữa).

“em thấy rồi đó, ba mẹ không muốn”

“cho dù ba mẹ muốn cũng không dám nói ra nữa,

anh nhìn mặt của anh kia, hung dữ như vậy, anh hung dữ với ai vậy, với em à”

Nhật Vy tức giận la lên làm đứt bé trên tay anh giật mình khóc.

Bà Nghĩa vội giải vây

“Nhật Vy cho con bú đi con”

rồi nhìn qua chồng mình nháy mắt ra hiệu

“à, Nhân này, ba cùng con về nhà lấy đồ đi, còn điện thoại báo cho ông bà xuôi nữa,

Nhật Vy sinh sớm 2 ngày nên ông bà ấy chưa hay đâu”

rồi ông Nghĩa kéo con trai ra ngoài.

“con cho con bú rồi thì uống tí sữa đi,

mẹ nói cha con họ về nhà chuẩn bị đồ đạc và đồ ăn cho con rồi”

bà đưa ly sữa cho con dâu

NHật Vy nhận ly sữa “cảm ơn mẹ”

Bà cười dịu dàng nhìn con dâu

“mẹ phải cảm ơn con mới đúng, con nghĩ cho nhà họ Trương như vậy”

bà lấy tay chùi chùi nước mắt

“con không cần phải cãi nhau với thằng Nhân vì chuyện sinh con này đâu,

dù trai gái cũng là cháu mẹ mà,

con không cần áy náy vì sinh con gái đâu”

Cô rút mặt nhìn ly sữa trên tay “cảm ơn mẹ”

“con bé này, không được khóc,

không tốt cho sức khỏe con đâu, uống sữa rồi nằm nghỉ tí đi con”

bà cưng chiều con dâu

“bà xã ăn tí cháo đi”

Trọng Nhân cầm chén cháo nâng niu vợ

trong khi cô không thèm để ý gì đến anh và cả chén cháo mà quay mặt về chỗ khác không trả lời

“em mới sinh ăn tí cháo đi cho lại sức rồi giận anh tiếp cũng được”

vẫn không trả lời

“được rồi, anh sợ em luôn, em muốn gì anh cũng chịu theo ý em hết,

muốn sinh mấy đứa thì sinh”

Đúng là hiệu quả, Nhật Vy quay lại hỏi anh

“thật không?”

“thật, sợ em luôn, biết anh lo nên giờ trò thì hay”

“anh nói rồi đó”

“ừ, ăn đi, ngoan nào, ăn nhiều vào mới có sức sinh con nữa”

Nhật Vy cười tươi há miệng ra ăn cháo từ tay chồng yêu đứt

“nhưng bảo bảo 3 tuổi anh mới cho em sinh nữa”

“sau lâu vậy”

“vậy em định sinh liền chắc”

“sao anh hay vậy”

Ngay lập tức có 1 đôi mắt đầy lửa nhìn cô, Nhật Vy dùng nụ cười chữa lửa

“hihi, thì 3 tuổi thì 3”

Trọng Nhân gật đầu, nhìn Nhật Vy với ý biết điều thì tốt.

“mami, sao ba chưa về nữa”

Bảo Vy mặt buồn so hỏi Nhật Vy

Nhật Vy ôm con vào lòng

“hôm nay ba đi tiếp khách, không ăn tối với mẹ con mình được”

cô gỡ hết xương cá lấy thịt cá bỏ vào chén Bảo Bảo

“ngoan, con gái mẹ giỏi nè, tự mút ăn nhe”

Bảo Bảo phì 2 má phúng phính

“nhưng con muốn ba ăn cơm cùng con”

“hôm nay ba có việc, ngoan ăn đi,

không thôi ba biết con không ngoan ba giận đó”

“con gái của ba sao không ăn cơm nè”

Trọng Nhân bước vào nhà thấy trên bàn ăn Bảo Bảo đang nhong nhèo với Nhật Vy liền biết.

Nghe tiếng Trọng Nhân,

Bảo Bảo liền chạy lại ôm cổ Trọng Nhân

“ba về rồi, sao mẹ nói ba hôm nay không về”

“thì ba nhớ con gái của ba chứ sao”

anh hôn lên má con gái 1 cái

“sao không ăn cơm, mẹ đang có em bé con còn nhong nhèo nữa hả”

Bảo Bảo vẫn tươi cười trả lời

“đâu có, tại người ta nhớ ba chứ bộ”

“ba hôm nay ăn trưa mẹ nôn nữa đó”

Bảo Bảo liền lấy công chuộc tội

Trọng Nhân bế Bảo Bảo lên ghế rồi ôm vợ mình lo lắng

“sao vậy bà xã, em không sao chứ,

biết vậy lúc trước đã kiên quyết không để em mang thai rồi”

“em không sao,

lúc trước có thai Bảo Bảo còn dữ hơn em cũng chịu được mà”

“không được,

ngày mai anh nghỉ ở nhà để chăm sóc bà xã của anh mới được”

Bảo Bảo liền vỗ tay hoan hô

“hay quá, có ba ở nhà nấu cho con ăn rồi,

đi Mai nấu không ngon bằng ba”

“đúng là khỏe nịnh mà,

chứ không phải ba không đi làm để dẫn con đi chơi hả”

Nhật Vy nhăn mày nói

Bảo Bảo hôn Nhật Vy 1 cái

“mẹ hiền con nhất”

“thôi được rồi,

cuối tuần này gia đình mình cùng ông bà nội sẽ về thăm ông bà ngoại,

sẵn để cho mẹ con dưỡng thai luôn, được không?”

“hoan hô, được về ăn trái cây đã luôn,

con đi điện thoại thông báo cho ông bà nội và ông bà ngoại”

nói rồi Bảo Bảo liền chạy đi

“anh không cần tốn công vậy đâu,

công ty nhiều việc vậy,

em có thai nghỉ ở nhà không giúp được gì,

giờ anh lại nghỉ để về ngoại với em nữa”

“vợ anh là nhất mà,

về quê có nhiều người tốt cho tâm trạng em hơn,

cứ ở nhà vậy buồn lắm,

chuyện công ty anh sắp xếp được mà,

lúc em có thai Bảo Bảo anh cũng lo được đó thôi”

“nếu lần này là con gái thì mình sinh nữa nhe ông xã”

“không được”

“nhưng lúc trước anh hứa với em rồi mà,

em muốn làm gì thì làm mà”

“anh nói không là không”

Nhật Vy tức giận la lên

“không ăn uống gì nữa, không đi đâu hết,

em sẽ ở trong phòng ôm gối khóc đến bị trầm uất luôn anh mới vừa lòng”

Tác dụng việc hù dọa rất nhanh có hiệu quả,

Trọng Nhân đầu hàng ôm vợ nũng nịu

“được rồi, em muốn sinh bao nhiêu thì sinh,

chỉ cần em vui vẻ là được”

Được như ý Nhật Vy cười híp cả mắt

ông xã, em yêu anh nhất”

“anh cũng yêu em nhất”

2 người đang ôm nhau thì Bảo Bảo mặt tức giận lên tiếng

“vậy con thì sao,

ba mẹ không thương con nhất hả”

Ông vợ chồng bật cười nhìn con gái bảo bối của mình cùng lên tiếng

“yêu bảo bối nhất nhất nhất luôn”

Căn nhà hạnh phúc trong tiếng cười, đó là điều ai cũng mong muốn. Hãy trân trọng và giữ lấy những gì đang có bạn nhé. Đừng vì hiểu lầm nho nhỏ mà đánh mất hạnh phúc của mình nhé.....

-----Hết-----

Bạn đang đọc truyện *Chàng Giám Đốc Sợ Tò Tính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.